

Rapporter

Reports

2014/11 ●

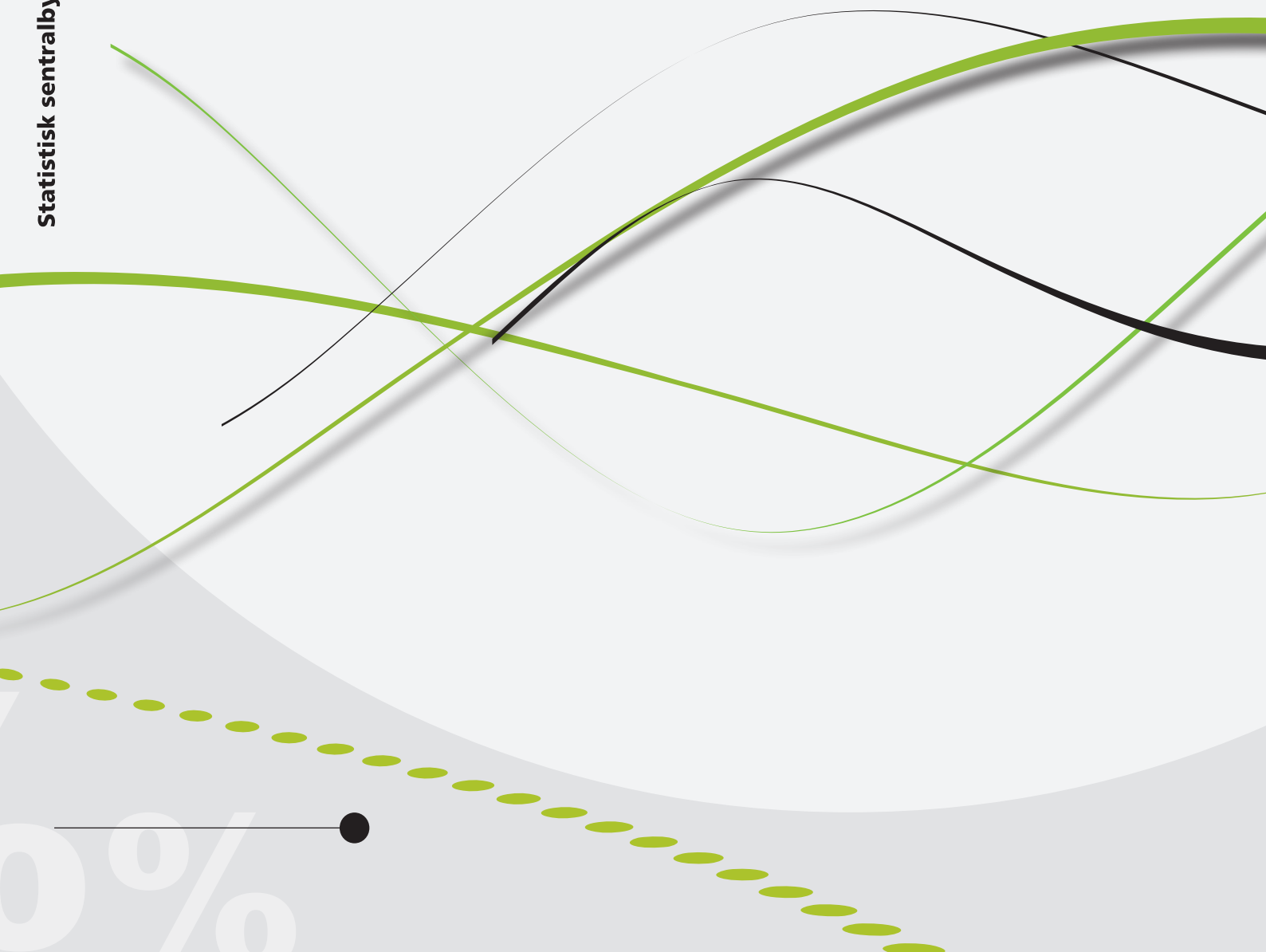
Statistics Norway

Statistisk sentralbyrå

Toril Sandnes og Kristin Henriksen

Familieinnvandring og ekteskapsmønster 1990-2012

Toril Sandnes og Kristin Henriksen

**Familieinnvandring og ekteskapsmønster
1990-2012**

Rettet utgave 28. november 2014

	Standardtegn i tabeller	Symbol
© Statistisk sentralbyrå	Tall kan ikke forekomme	.
Ved bruk av materiale fra denne publikasjonen skal Statistisk sentralbyrå oppgis som kilde.	Oppgave mangler	..
Publisert mars 2014	Oppgave mangler foreløpig	...
Rettet 28. november 2014. Side 21 og 61.	Tall kan ikke offentliggjøres	:
	Null	-
ISBN 978-82-537-8901-9 (trykt)	Mindre enn 0,5 av den brukte enheten	0
ISBN 978-82-537-8902-6 (elektronisk)	Mindre enn 0,05 av den brukte enheten	0,0
ISSN 0806-2056	Foreløpig tall	*
Emne: Befolkning/ Innvandring og innvandrere	Brudd i den loddrette serien	—
	Brudd i den vannrette serien	
Trykk: Statistisk sentralbyrå	Desimaltegn	,

Forord

I denne rapporten beskriver vi hovedtrekk ved familieinnvandringen til Norge i perioden 1990-2012, og det er en videreføring av rapporten til Henriksen fra 2010 som beskrev familieinnvandringen i perioden 1990-2008. I tillegg er noen hovedtrekk ved denne typen innvandring for perioden 1990-2010 blitt beskrevet i en artikkel (Henriksen 2012).

I tillegg omtaler vi kort ekteskapsmønsteret til innvandrere og deres norskfødte barn. Den første rapporten som handlet om innvandreres ekteskapsmønster kom i 2004 (Lie 2004). Siden er dette emnet omtalt i ulike rapporter og artikler (blant annet Daugstad 2006, 2008 og 2009, Wiik 2012, 2014 og Sandnes 2013).

Rapporten inneholder videre to ”dypdykk”. Et om skilsmisser blant innvandrere og deres norskfødte barn. Sist dette ble beskrevet var i Daugstad (2006). I tillegg har vi valgt å se på tiden det tar å få familiegjenforening for dem som innvandret i perioden 2003-2005, og som fortsatt bor her 1.1.2013. Dette er ikke tidligere beskrevet av SSB. Begge dypdykkene omhandler temaer hvor endringene er for langsomme til at det er nødvendig å beskrive dem årlig.

Kristina Kvarv Andreassen og Tove Slaastad har utarbeidet tabeller, Lars Østby har bidratt med innspill og gode råd. Marit B. Gundersen har redigert rapporten.

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet har finansiert rapporten.

Statistisk sentralbyrå, 13. februar 2014.

Hans Henrik Scheel

Sammendrag

Familieinnvandringen, det vil si personer som får opphold på grunnlag av familierelasjoner til noen i Norge, sto for 40 prosent av den ikke-nordiske innvandringen til Norge i perioden 1990-2012. Denne typen innvandring har økt; det kom fire ganger så mange familieinnvandrere i 2012 som i 1990. Vi deler ofte familieinnvandrere i to grupper; de som kommer for å *gjenforenes* med familie og de som kommer for å *etablere* familie. I perioden har seks av ti familieinnvandrere kommet for å gjenforenes med familie i Norge, fire av ti for å etablere familie. Det er særlig antallet familiegjenforeninger som har økt etter tusenårsskiftet, først og fremst på grunn av den økte arbeidsinnvandringen fra nye EØS-land. Antallet familieetableringer har vært stabilt.

Flertallet som kommer gjennom å etablere familie, gifter seg med personer som ikke er innvandrere eller norskfødte med innvandrerforeldre. Syv av ti av de som kommer for å gifte seg med personer uten innvandrerbakgrunn er kvinner.

Antallet som kommer for å etablere seg med norskfødte med innvandrerforeldre er lavt, i underkant av 200 årlig etter årtusenskiftet, dette til tross for at det blir stadig flere ugifte voksne i denne kategorien. Omtrent halvparten av disse har kommet til norskfødte med pakistansk bakgrunn. Antallet familieetableringer har ikke økt i takt med at det er blitt flere unge ugifte norskfødte med pakistanske foreldre.

At familieetableringene blant unge norskfødte med innvandrerforeldre ikke øker, henger sammen med at det er blitt mindre vanlig å gifte seg i ung alder blant norskfødte med innvandrerforeldre, samt at de som gifter seg oftere finner ektefelle i Norge. I 1998 var 28 prosent av norskfødte med pakistanske foreldre i alderen 21-23 år gift. I 2013 var andelen sunket til 8 prosent.

Mange innvandrere fra asiatiske og afrikanske land finner ektefelle fra samme land som seg selv, og gifter seg med noen bosatt i utlandet. Dette gjelder også norskfødte barn av innvandrere som har giftet seg til nå, dvs. at de finner ektefelle fra samme opprinnelsesland som foreldrene.

Blant innvandrere er det i de fleste grupper færre skilsmisser der begge har bakgrunn fra samme verdensregion enn det er for hele befolkningen sett under ett, med unntak av par fra Afrika. Andelen skilsmisser er gjennomgående høyere i ekteskap der den ene parten er innvandrer og den andre ikke, særlig i ekteskap der mannen har innvandret.

Det er lite vi kan si om skilsmisser blant norskfødte med innvandrerforeldre da mange fortsatt er unge og få har vært gift lenge. Det store flertallet har kun vært gift i mindre enn syv år i perioden vi ser på her (2008-2012), rundt 80 prosent. Av disse var 2 prosent skilt.

Det kom i alt 52 800 innvandrere til landet i perioden 2003-2005, som fortsatt bor her. Til sammen har 6 600 av disse fått familiegjenforening, det vil si i underkant av 13 prosent. Et generelt trekk er at kvinner får raskere familiegjenforening enn menn, og blant dem som har fått familiegjenforening, får de med høy utdanning raskere gjenforening enn dem med lav eller ingen utdanning. Arbeidsinnvandrere får raskest familiegjenforening, og det gjelder særlig innvandrere fra land i EU.

Abstract

Family immigration, that is persons granted residence on the basis of family relations to someone in Norway, accounts for 40 percent of the non-Nordic immigration to Norway in the period 1990-2012. Family immigration has increased over time, there were four times as many family immigrants who arrived in 2012 compared to 1990.

We often separate family immigrants into two groups: those reuniting with family, and those establishing a new family. During the period, six out of ten family immigrants came to reunite with family in Norway, while four out of ten came to establish a new family. The number of family reunifications has increased, particularly after the millennium, primarily due to the influx of migrant workers from the new EEA countries. The number of family establishments has been stable. Most of the immigrants, who came to establish a family, did so to marry non-immigrants or Norwegian-born to immigrant parents. Among those who came to marry persons without immigrant background, seven out of ten are women.

The number of immigrants who came to establish a family with Norwegian-born to immigrant parents is low; less than 200 annually after the millennium. This despite the fact that the number of unmarried adults in this category is increasing. About half of these have married Norwegian-born with immigrant parents from Pakistan. The number of family establishments has not increased even though there are many more young unmarried Norwegian-born with immigrant parents from Pakistan today compared to 1990.

The fact that family establishments among young Norwegian-born to immigrant parents do not increase, is partly because it has become less common to marry at a young age among Norwegian-born to immigrant parents, and that those who marry often find a spouse in Norway. In 1998, 28 percent of Norwegian-born with immigrant parents from Pakistan aged 21-23 years were married. In 2013, the percentage has dropped to 8 percent.

Many immigrants from Asian and African countries find a spouse from the same country of origin, and they marry someone living abroad. This also applies to Norwegian-born children of immigrants who have already married, i.e. they find a spouse from the same origin as their parents.

Compared to the whole population, immigrant couples where both spouses originate from the same region, have a lower rate of divorces, except for those originating from Africa.

The share of divorces is higher among couples where only one spouse is an immigrant, particularly if the husband is an immigrant.

We do not know much about divorce rates among Norwegian-born to immigrant parents because many are still young and have not been married for a long time. Among those who are married, around 80 percent has been married for less than seven years in the period analyzed here (2008-2012). Of these, two percent of the couples are divorced.

52 800 immigrants came to the Norway in 2003-2005, and they still live here. 6 600 of these were granted family reunification, around 13 percent. A general trend is that women and those with high education reunify earlier than men and those with lower or no education. Migrant workers, especially those from EU countries, reunify the fastest.

Innhold

Forord	3
Sammendrag	4
Abstract	5
1. Definisjoner og datagrunnlag	7
2. Familieinnvandring til Norge i perioden 1990-2012	9
2.1. Endringer i tall for familieinnvandring kan skyldes opprydning i UDI.....	9
2.2. Over 200 000 har familieinnvandret etter 1990.....	10
2.3. Familieetableringer på stedet hvil.....	11
2.4. Stor økning i antall familiegjenforeninger.....	12
2.5. Økt antall familiegjenforeninger til arbeidsinnvandrere etter 2004.....	13
2.6. Flertallet av familieinnvandrere er kvinner.....	14
2.7. Flest familieinnvandrere fra Polen, Thailand og Somalia.....	14
2.8. Familieinnvandring fra Polen.....	15
2.9. Familieinnvandring fra Thailand.....	17
2.10. Familieinnvandring fra Somalia og Irak.....	18
2.11. Familieinnvandring fra Pakistan.....	20
2.12. Hvem kommer familieetablererene til?.....	22
2.13. Flest kvinnelige familieetablerere fra Thailand.....	23
2.14. Få etablerer seg med unge i alderen 18-23 år.....	24
2.15. Flest pakistanere etablerer seg med noen under 24 år.....	26
2.16. Pakistanske statsborgere som kommer gjennom familieetablering til unge.....	27
2.17. Mindre vanlig med ekteskapsinnvandring blant de med foreldre fra Pakistan.....	28
2.18. ...og til voksne barn av innvandrere fra Tyrkia.....	29
2.19. Familieetableringer etter utdanningsnivå.....	30
2.20. Hovedfunn fra kapitlet.....	31
3. Ekteskapsmønstre blant innvandrere og deres norskfødte barn	33
3.1. Mer vanlig å være gift blant innvandrere enn blant dem uten innvandrerbakgrunn.....	33
3.2. Stadig mindre vanlig blant norskfødte med innvandrerforeldre å gifte seg som ung.....	33
3.3. Hvem velger innvandrere til ektefelle?.....	35
3.4. Hvem gifter barna til innvandrere seg med?.....	35
3.5. Hovedfunn fra kapitlet.....	36
4. Skilsmisser	38
4.1. Ekteskapet varer ikke livet ut for alle.....	38
4.2. Andel skilsmisser etter ekteskapets varighet.....	38
4.3. Flest skilsmisser etter syv år.....	39
4.4. Når en med og en uten innvandrerbakgrunn skiller seg.....	40
4.5. Få skilte blant norskfødte med innvandrerforeldre.....	43
4.6. Hovedfunn fra kapitlet.....	44
5. Tid før gjenforening	45
5.1. Antall familiegjenforeninger har økt de senere årene.....	45
5.2. Nær 13 prosent av dem som kom i 2003-2005 har fått gjenforening.....	45
5.3. Stor variasjon i gjenforening etter innvandringsgrunn.....	46
5.4. ...men kvinner får gjenforening raskere enn menn.....	47
5.5. Tid til gjenforening etter landbakgrunn.....	48
5.6. Raskest gjenforening blant dem med høy utdanning.....	49
5.7. Tid til gjenforening blant polakker.....	51
5.8. Hovedfunn fra kapitlet.....	52
Referanser	54
Vedlegg A: Tabeller	56
Figurregister	66
Tabellregister	67

1. Definisjoner og datagrunnlag

Datagrunnlaget er hovedsakelig SSBs befolkningsstatistikk, basert på Det sentrale folkeregistret (DSF), og statistikken over innvandringsgrunn, basert på Utlendingsdatabasen (UDB) i UDI. Statistikken gjelder per 1. januar. Nordiske statsborgere kan flytte fritt mellom de nordiske landene. Vi vil derfor ikke kunne finne disse i UDB med noe oppholdsgrunnlag og de er derfor ikke med i statistikken over innvandringsgrunn. Alle andre utenlandske statsborgere må ha en eller annen form for tillatelse/registreringsbevis for å kunne flytte til Norge. Se mer om datagrunnlaget i Dzamarija 2013 side 7-10.

Følgende begrep er sentrale i rapporten:

<i>Innvandringsgrunn</i>	Vises for personer som førstegangsinnvandret til Norge som ikke-nordiske statsborgere i perioden 1990 til 2012. Statistikken over innvandringsgrunn deles inn i hovedgrunnene flukt, familie, arbeid, utdanning og annet. Den gjenspeiler grunn til første innvandring, slik grunnen framkommer i registreringer i utlendingsforvaltningens registre, og slik en ellers kan avlede den til ut fra ulike relevante variabler. Variabelen er altså laget i SSB for demografisk bruk, og avspeiler ikke direkte de mer juridisk orienterte registreringene i utlendingsforvaltningen.
	For personer som innvandret før 1990 er informasjonen om innvandringsgrunn mangelfull, og gjelder kun for personer som kom til Norge på grunn av flukt. For personer som innvandret til Norge i 1990 eller senere har vi derimot god informasjon om hovedårsaken til innvandringen. I denne perioden regnes personer som har familieinnvandret til personer med flyktningbakgrunn som familieinnvandrede. Au parirer inngår blant studenter. Arbeidstakere på korttidsopphold (under seks måneder) registreres ikke som bosatte i Norge, og er her ikke medregnet i begrepet arbeidsinnvandring. Utenlandsadopterte er ikke med fordi de ikke regnes som innvandrere.
<i>Innvandrere</i>	Personer som er bosatt i Norge, men som er født i utlandet av to utenlandsfødte foreldre og har fire utenlandsfødte besteforeldre.
<i>Norskfødte med innvandrerforeldre</i>	Personer som er født i Norge, har to foreldre som er innvandrere, og fire besteforeldre født i utlandet.
	Til sammen utgjør disse to gruppene <i>personer med innvandrerbakgrunn</i> .
<i>Den øvrige befolkningen</i>	De som verken er innvandrere eller norskfødte med innvandrerforeldre, altså <i>personer uten innvandrerbakgrunn</i> .
<i>Landbakgrunn</i>	Innvandrerens eget fødeland. For norskfødte er dette foreldres eventuelle utenlandske fødeland.
<i>Familieinnvandring</i>	Dekker innvandring av ulik art, men der begrunnelsen for oppholdet er basert på enten en familiegjenforening eller en familieetablering. Noen gjenforenes med sin gamle mor, eller nye ektefeller har barn fra før i Pakistan som kommet etter, dette kaller vi <i>medfølging</i> i statistikken.
<i>Referansepersonen</i>	Den herboende parten ved familieinnvandring. I de tilfeller der referansepersonen ikke er kjent i UDI-dataene, blir slektskapsrelasjoner i folkeregisteret brukt for å finne fram til ektefelle, barn, foreldre eller søsken som kan tenkes å ha vært referanseperson ved første innvandring. I denne prosessen har ektefelle forrang framfor de andre kategoriene. Metoden finner fram til personer som <i>kan</i> ha vært referanseperson for innvandrere som må ha hatt en (fordi de har fått opphold på grunnlag av familie), men den gir ikke med sikkerhet at den identifiserte personen faktisk og juridisk var referansepersonen.

- Familiegjenforening* Gjenforening med ektefelle, foreldre, barn eller andre familiemedlemmer, hvor familierelasjonen oppsto *før* referansepersonen ble bosatt i Norge.
- Familieetablering* Forstås som nytt ekteskap eller annen pardannelse der den ene parten ikke er bosatt i Norge (transnasjonal ekteskapsinngåelse) og der han eller hun kan få opphold på grunnlag av familieforholdet til sin bosatte ektefelle eller samboer.
- Se ellers utlendingsloven, kapittel 6 for regelverket knyttet til familieinnvandring.

2. Familieinnvandring til Norge i perioden 1990-2012

Familieinnvandring har i perioden 1990-2012 vært den viktigste innvandringsgrunnen for ikke-nordiske statsborgere om vi ser perioden under ett. Etter EØS-utvidelsen i 2004 har imidlertid arbeidsinnvandringen økt mye, og det har kommet flere arbeidsinnvandrere enn familieinnvandrere etter 2006. Likevel - og som følge av økt arbeidsinnvandring – så øker familieinnvandringen også. De siste årene er det *familiegjenforeninger*, særlig til arbeidsinnvandrere fra nye EØS-land, som dominerer familieinnvandringen. Etter 2002 har ikke antallet *familieetableringer* blitt flere – det vil innvandringer som følge av nye ekteskap.

2.1. Endringer i tall for familieinnvandring kan skyldes opprydning i UDI

Innvandrere kan komme til Norge av ulike grunner. Noen har arbeidstillatelser, noen kommer for å studere, noen flykter fra krig eller forfølgelse og får beskyttelse i Norge, og atter andre kommer for å flytte sammen med familie i Norge. Statistikken er basert på de tillatelsene UDI gir til innvandrerne fra ikke-nordiske land. Men statistikken gir ikke nødvendigvis et speilbilde av de reelle, personlige grunnene innvandrerne selv har for å komme hit.

Mange flyktninger har som mål å få en jobb de kan forsørge familie og slektninger utenfor Norge med. Familieinnvandrere fra krigssoener kan ha en like traumatisert krigsbakgrunn som flyktningen de gjenforenes med. Og personer som opprinnelig kom som arbeidsinnvandrere, kan være uten jobb i dag. SSBs statistikk over innvandringsgrunn gir altså ikke et reelt bilde over hvor mange innvandrere som er i arbeid her, eller som har fluktbakgrunn, eller som kommer primært fordi de har familie i Norge. Statistikken tallfester innvandrerens opprinnelige vedtaksgrunn.

Det er dem som har kommet gjennom UDIs familietillatelser vi skal konsentrere oss om i denne rapporten. Vi skal beskrive hvor mange de er, hvem de kommer til, endringer over tid, hvor mange som kommer gjennom ekteskap med unge voksne i Norge, etc. Likevel vil vi starte med å presentere kort en figur over *alle* typer innvandringer av ikke-nordiske statsborgere til Norge, se figur 2.1. Dette fordi vi må forstå det store bildet for å forstå endringene i familieinnvandringen.

At arbeidsinnvandringen økte mye etter EØS-utvidelsen i 2004, er en av hovedforklaringene bak den økte familieinnvandringen de siste ti årene (se figur 2.1). Mange av arbeidsinnvandrerne hadde familie i hjemlandet, som har kommet etter hit til Norge etter hvert som de ser for seg et liv her. Samtidig kommer det i dag få familieinnvandrere til etablerte grupper som dem fra Vietnam og Sri Lanka, mens relativt mange kommer til flyktninger fra Irak og Somalia, og altså særlig til arbeidsinnvandrere, først og fremst fra Polen.

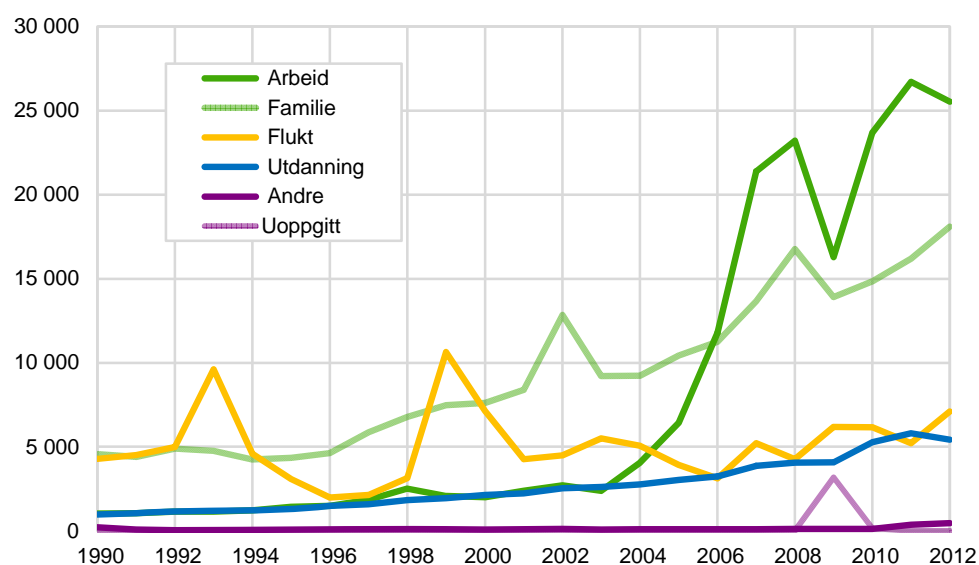
For alle typer familieinnvandring må man også ha i mente at endringer fra år til år er svært avhengig av både søknadsmengde og saksbehandlingstid i UDI. På de fleste figurer i dette kapitlet ser vi at det var et stort hopp i 2002. Dette året la UDI ned en ekstra innsats i å behandle familieinnvandringssøknader som hadde kommet i stort antall i årene før, og som hadde hopet seg opp fordi andre saker ble gitt høyere prioritet. Økningen i innvandringer skyldes altså hovedsakelig administrative forhold i direktoratet, heller enn en særlig stor tilstrømming dette året.

Til slutt vil endringer ha sammenheng med endringer i selve datagrunnlaget. Særlig viktig er det at EØS-borgere ikke lenger trenger tillatelse for å komme til Norge. Fra 1. oktober 2009 var den tidligere ordningen med oppholdstillatelser for ikke-nordiske EU-borgere erstattet med en registreringsordning for denne gruppa (Dzamarija 2013).

De nye reglene innebærer at de fleste EU-borgerne nå fritt kan komme til Norge for å studere, arbeide eller bo sammen med familie. De skal melde seg hos det lokale politiet, som kontrollerer identitetsdokumentene deres. De skal også oppgi hvorfor de vil oppholde seg i Norge. Folkeregisteret vil normalt kreve *registreringsbevis* for å tildele personnummer (se mer i kapittel 2.4 og i Dzamarija 2013).

I tillegg ble skillet mellom *familieetablering* og *familiegjenforening* gjort i UDI sine register fra og med 2005, slik at registreringene trolig er mer korrekte etter dette enn før 2005 (Daugstad 2006:64).

Figur 2.1. Antall innvandringer etter innvandringsgrunn og innvandringsår. 1990-2012¹

¹I datagrunnlaget for 2009 og 2010 er det 3 200 personer med uoppgitt innvandringsgrunn, fordi den nye registreringsordningen for EU/EØS/EFTA- borgere ikke var kommet ordentlig på plass enda.
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

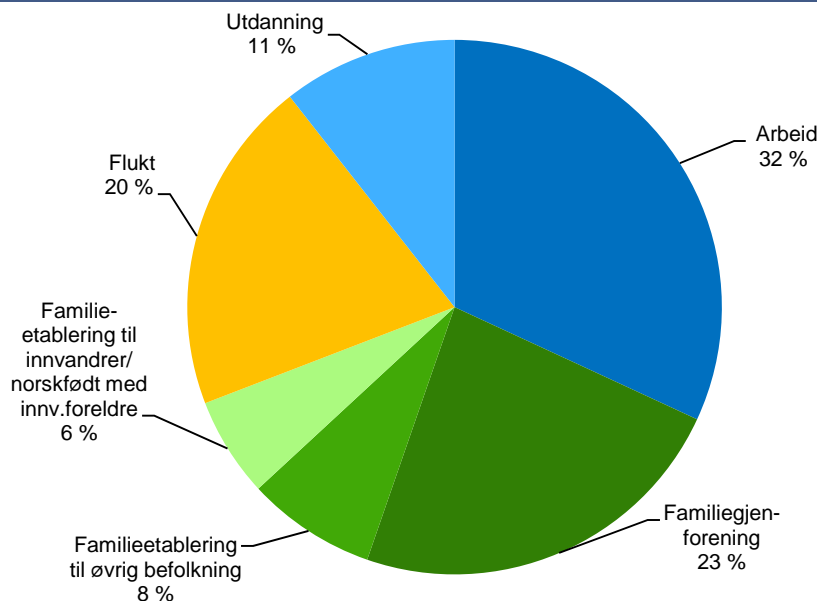
2.2. Over 200 000 har familieinnvandret etter 1990

Familieinnvandrerne deler vi oftest i to hovedgrupper; de som *gjenforenes* med familie som allerede bor i Norge, og de som får opphold i Norge på grunnlag av at de skal *etablere* seg i et parforhold med en som bor i Norge. Dette kan være en person i den øvrige befolkningen, en som selv har innvandret eller en norskfødt med innvandrerforeldre.

I perioden 1990-2012 innvandret 580 000 personer fra land utenfor Norden til Norge. Over 200 000 var familieinnvandrere, altså personer som fikk opphold i Norge på grunnlag av familierelasjoner. 23 prosent av alle som innvandret kom for å gjenforenes med familie, mens 14 prosent kom for å etablere familie, det vil si at familieinnvandringen utgjorde 37 prosent av den ikke-nordiske innvandringen i perioden (se figur 2.2).

Det årlige antall familieinnvandrere til Norge er firedoblet i løpet av perioden 1990 til 2012 (se tabell A.1). Mens det i 1990 kom rundt 4 500 familieinnvandrere til Norge, kom det 18 000 personer på dette grunnlaget i 2012.

I perioden har i overkant av seks av ti familieinnvandrere kommet for å *gjenforenes* med familie i Norge, mens nær fire av ti har kommet for å *etablere* familie. Antallet familiegjenforeninger har økt spesielt mye etter årtusenskiftet, som følge av den økte arbeidsinnvandringen fra land som Tyskland og særlig nye EØS-land, som igjen er en følge av EØS-utvidelsen i 2004.

Figur 2.2. Innvandring av ikke-nordiske borgere, etter innvandringsgrunn. 1990-2012. Prosent

Figurgrunnlag finnes i tabell A.1 i vedlegget.
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

2.3. Familieetableringer på stedet hvil

Av de to hovedformene gjenforening og etablering, skal vi først se nærmere på *familieetableringene*. Variasjonene i familieetableringene henger sammen med ekteskapsmønstrene til dem som allerede bor i Norge (både innvandrere og andre), mens familiegjenforeningene er resultat av familieforhold etablert før innvandrerne kommer til Norge.

Vi skal her blant annet se på hvem familieetablererne er, hvem de etablerer familie med og hvor mange som kommer for å etablere familie med referansepersoner som er 23 år eller yngre. Å se på familieetableringer blant så unge er spesielt relevant ettersom det å sette en høyere aldersgrense for familieetableringer stadig kommer opp i den politiske debatten.

Det er ikke blitt mer vanlig å innvandre som følge av et nytt ekteskap med noen som bor i Norge. Antallet som kom gjennom familieetableringer steg jevnt til rundt tusenårsskiftet, deretter har antallet som kommer av slike grunner flatet ut, og etter årtusenskiftet har det kommet flere på gjenforening enn gjennom etablering (se figur 2.3).

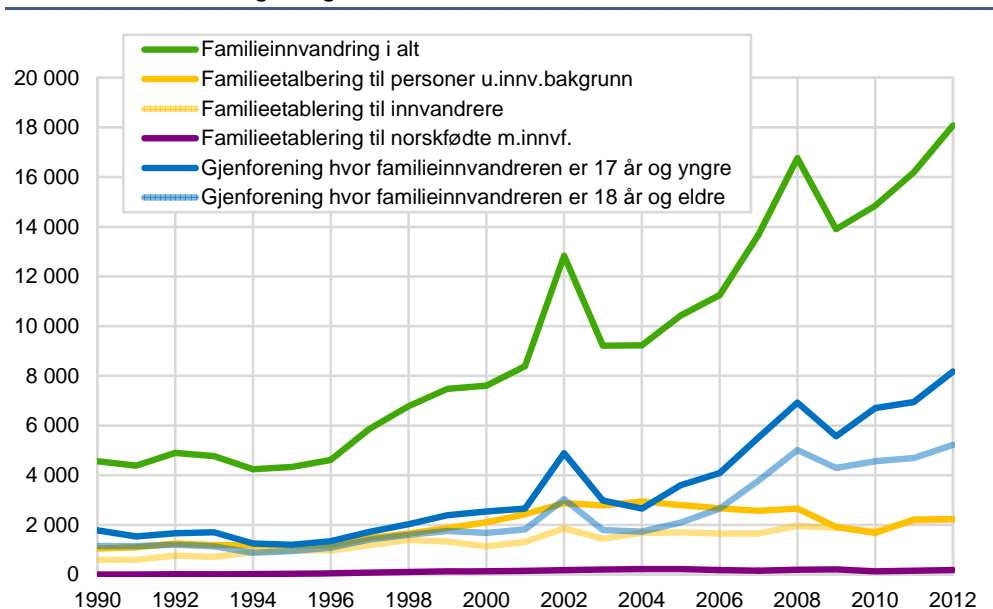
Vi har i figur 2.3 og i tabell A.1 skilt mellom dem som etableres med en innvandrere, med en norskfødt med innvandrereforeldre, og med en i den øvrige befolkningen. I perioden 1990-2012 har det vært færre som etableres med en *innvandrere* enn med en i den øvrige befolkningen, henholdsvis 32 000 og 44 000 personer (henholdsvis 40 og 56 prosent av alle etableringer). Etter 2008 har det vært omtrent samme antall etableringer til en innvandrere som til en i den øvrige befolkningen.

2 800 personer er blitt etablert med en norskfødt uten innvandrerebakgrunn i samme periode (i underkant av 4 prosent av alle etableringer), det vil si i gjennomsnitt 121 i året. Økningen har vært liten til tross for at antallet voksne, ugifte norskfødte med innvandrereforeldre har økt. I 1998 var det i alt 111 familieetableringer til norskfødte med innvandrereforeldre, i 2012 var det 188 som fikk opphold på samme grunnlag. I samme periode har antallet ugifte norskfødte over 18 år økt betydelig, fra 3 800 ved inngangen til 1998 til nær 19 000 ved inngangen til 2013. Det vil si at det er blitt mindre vanlig blant norskfødte med innvandrereforeldre å gifte seg med

noen som ikke bor i Norge på det tidspunktet de gifter seg, og det er generelt blitt mindre vanlig å gifte seg så ung.

Til sammen sto familieetableringer til innvandrere og norskfødte med innvandrerforeldre for 16 prosent av familieinnvandringen fra land utenfor Norden i perioden 1990-2012, og 6 prosent av all innvandring.

Figur 2.3. Familieinnvandring av ikke-nordiske borgere, etter type og referansepersonens innvandringskategori. 1990-2012. Absolutte tall

Figurgrunnlag finnes i tabell A.1 i vedlegget.
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

2.4. Stor økning i antall familiegjenforeninger

Vi skal nå se nærmere på hvordan antallet familiegjenforente har variert fra 1990 til 2012. I figur 2.3 har vi skilt mellom dem som gjenforenes som er under 18 år og dem som er 18 år og over. Det er altså *familieinnvandrerens* alder vi ser på, ikke referansepersonens (se kapittel 1 for definisjoner). Det har hele tiden kommet noen flere familiegjenforente under 18 år enn over 18 år, og variasjonen i innvandring av disse to aldersgruppene har gått helt i takt. Dette viser at det ikke er slik at voksne kommer først, deretter barn; barn og voksne familieinnvandrere kommer nokså på likt fordi dette er ektefeller og barn som kommer sammen.

Uansett alder, har familiegjenforeningene økt de aller siste årene; i 2012 kom det nær fem ganger så mange familiegjenforente som i 1990. Økningen de siste årene skyldes som nevnt de mange arbeidsinnvandrere som kommer til Norge – mange av dem har familier som etter hvert er blitt gjenforent i Norge. Å tenke at "arbeidsinnvandring" er unge menn som reiser tilbake når jobben er gjort, er med andre ord et for snevert perspektiv – under et mer langsiktig perspektiv er det mange som får familien til Norge.

I perioden 1990-2012 har nær 80 000 personer under 18 år kommet som familiegjenforente, og over 55 000 over 18 år. Til sammen utgjør disse 63 prosent av familieinnvandringen til Norge fra land utenom Norden i perioden, og 37 prosent av *all* innvandring fra land utenom Norden. Blant dem under 18 år er det jevn kjønnsbalanse, noe som er naturlig, ettersom disse stort sett er barna av innvandrere som har opphold i Norge. Blant familiegjenforente over 18 år er flertallet kvinner, stort sett ektefeller som gjenforenes med ektemenn reist i forveien (se tabell A2 og A.3). Menn er oftere enn kvinner «pionerer» som reiser i forveien og eventuelt får ektefelle eller familie etter, enten det dreier seg om flyktninger eller arbeidsinnvandrere.

I perioden var det over 32 000 personer som ble *gjenforent* med en med flyktningbakgrunn, og nær 15 000 ble *etablert* med en med slik bakgrunn. Til sammen utgjør disse en av fem familieinnvandrere. I samme periode har det i alt kommet 117 000 flyktninger. I perioden kom det altså nær 2,5 flyktninger for hver person som ble familiegjenforent til en flyktning. Det forteller oss at det i perioden 1990-2012 *ikke* har vært slik at det i gjennomsnitt har kommet mange familiemedlemmer i kjølvannet av hver innvandet flyktning (se Tabell A.1).

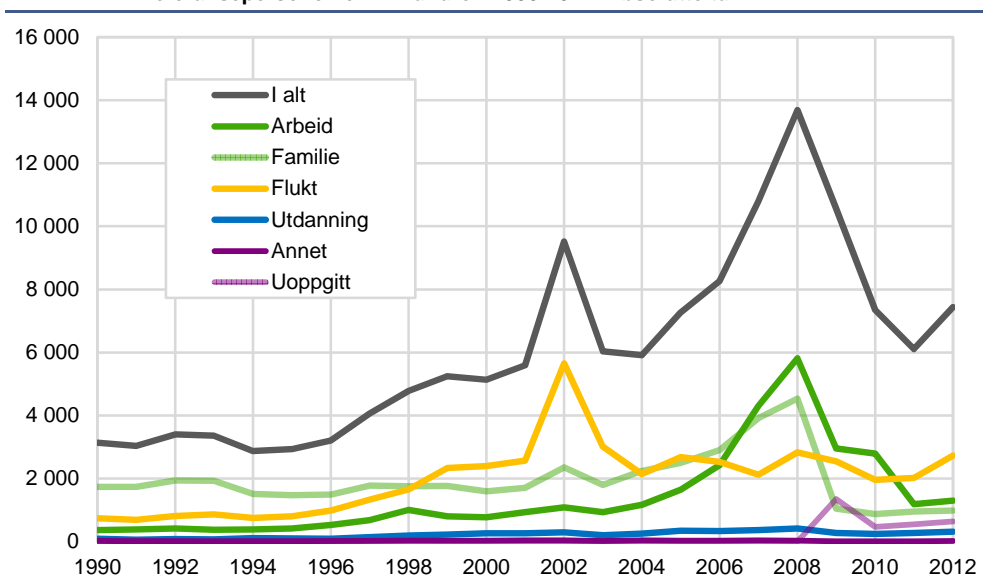
2.5. Økt antall familiegjenforeninger til arbeidsinnvandrere etter 2004

Figur 2.4 viser familieinnvandring etter referansepersonens innvandringskategori i perioden 1990-2012. Vi ser her på familieinnvandring bare til *innvandrere* etter hvilket *oppholdsgrunnlag* referansepersonen har. ”Referansepersonen” er betegnelsen vi bruker på den familieinnvandrerer kommer til, og her ser vi om familieinnvandrerer gjenforenes eller etableres med en som allerede har fått opphold på grunn av flukt, arbeid, utdanning, familie eller annet.

Antallet familiegjenforeninger til arbeidsinnvandrere økte mye årene etter EØS-utvidelsen. I 2004 kom nær 1 200 mot 5 800 i 2008, i 2012 har antallet sunket til 1 300 (se figur 2.5). Det kan se ut til at familieinnvandringen til både arbeidsinnvandrere og familieinnvandrere har gått ned i 2009, men dette skyldes det nye EØS-registret (se mer om dette i Dzamarija 2013).

2009 var et spesielt år, de nye registreringsreglene for EØS-borgerne ble innført, men Skattedirektoratet overså at registreringskravet skulle gjelde allerede fra 1.oktober 2009. Da det ble oppdaget i 2010, måtte de gå gjennom gamle saker fra 2009. I datagrunnlaget vårt for 2009 er det derfor 3 200 personer fra ikke-nordiske EØS-land med uoppgitt innvandringsgrunn. Tallene for 2010 viste imidlertid at registreringsordningen hadde begynt å fungere bra, og fanget opp de fleste av EU/EØS/EFTA- innvandrerne. Kun 150 personer manglet innvandringsgrunn i 2010 (Dzamarija 2013).

Figur 2.4. Familieinnvandring etter referansepersonens innvandringsgrunn, referansepersonen er innvandrer. 1990-2012. Absolutte tall

* Figurgrunnlag finnes i tabell A.4 i vedlegget.
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Ettersom flertallet av de nye arbeidsinnvandrerne er menn, er det flest kvinner som kommer gjennom familieinnvandring til arbeidsinnvandrerne (se tabell A.4). Tre ganger så mange kvinner som menn kom som familieinnvandrere til arbeidsinnvandrere i perioden 1990-2012. Av ”mennene” som familieinnvandrer til arbeidsinnvandrere, er et flertall barn som kommer sammen med mor.

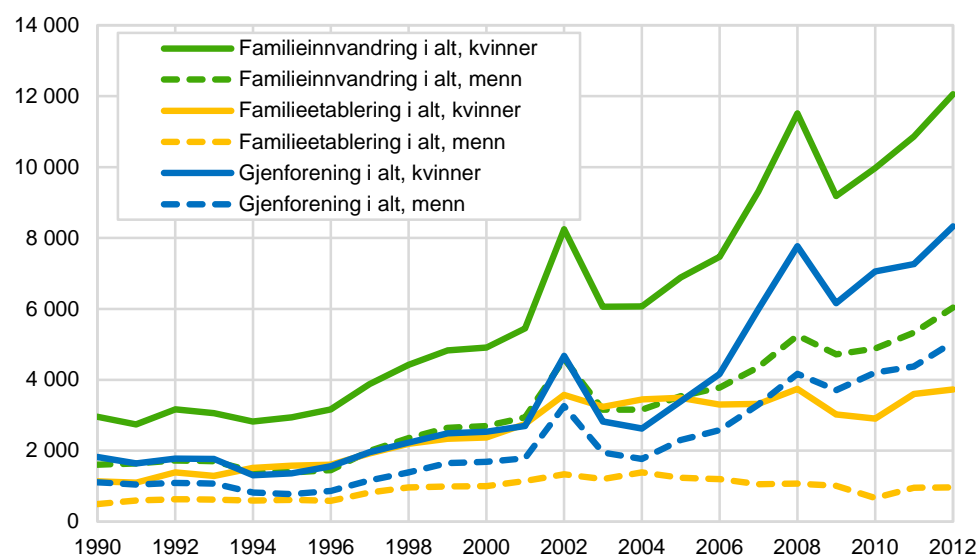
Noen kommer gjennom familieinnvandring til personer som tidligere har kommet som familieinnvandrere, og denne typen innvandring har også økt. Dette kan for eksempel være barn som kommer senere i tid enn foreldrene, for eksempel barn av familieinnvandrere fra Thailand, Polen og Russland. Nedgangen i antall familieinnvandrere til dem som før har kommet på familie etter 2008, skyldes også at vi ikke har opplysninger i EØS-registret om hvem familiegjennforente fra EØS gjennføres med. Antallet som kommer til flyktninger har vært stabilt etter det store hoppet i 2002, som skyldtes administrative forhold i UDI (se kapittel 2.1).

2.6. Flertallet av familieinnvandrerne er kvinner

Flertallet av familieinnvandrerne, både de som kommer gjennom gjenforening og etablering, er kvinner – det er dobbelt så mange som menn (se figur 2.5). I perioden 1990-2012 kom det 142 000 kvinner fra land utenom Norden gjennom familieinnvandring til Norge, og over 72 000 menn. Av de familiegjennforente er 51 200 menn og 83 400 kvinner, og av de som kommer gjennom familieetablering er 21 200 menn og 58 600 kvinner.

Familieinnvandrerens ”referansepersoner” kan enten være innvandrere, norskfødte med innvandrerforeldre eller noen i den øvrige befolkningen. Blant innvandrerne og i den øvrige befolkningen, er det langt flere menn enn kvinner som er referansepersoner, men det kommer like mange, eller få, til norskfødte kvinner og menn med innvandrerforeldre. Mer detaljerte tall for kvinner og menn fordelt på år og innvandringstype, finnes i tabellvedlegget (tabell A.2 og tabell A.3).

Figur 2.5. Familieinnvandring 1990-2012, etter kjønn og type innvandring. Absolutte tall

Figurgrunnlag finnes i tabell A.2 og A.3 i vedlegget.
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

2.7. Flest familieinnvandrere fra Polen, Thailand og Somalia

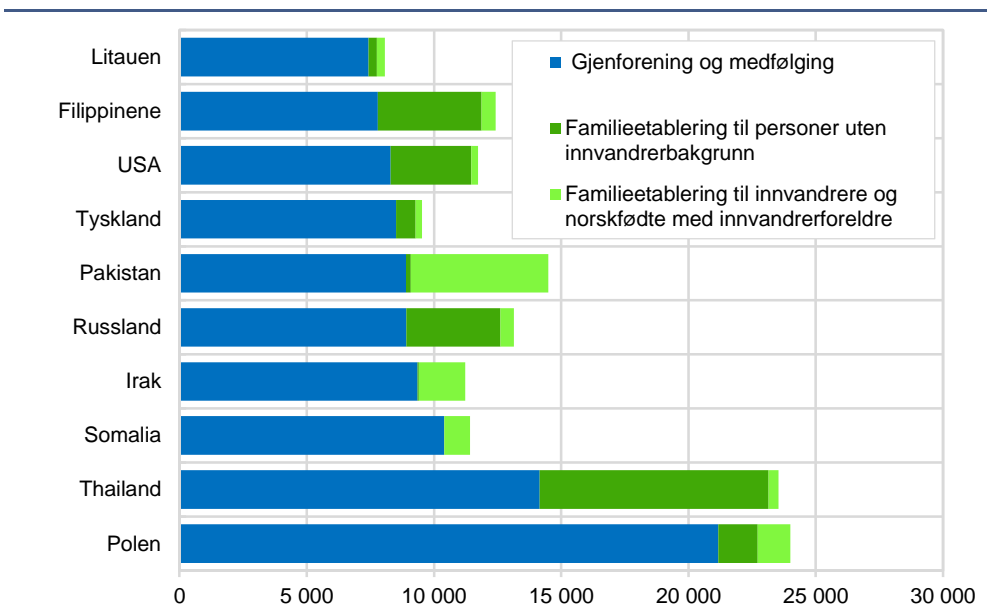
Figur 2.6 viser hvilke grupper av familieinnvandrere som har vært størst i perioden 1990-2012. Det har kommet desidert flest polske familieinnvandrere i perioden, deretter følger Thailand, Somalia og Irak. Typen familieinnvandring varierer fra land til land, og de to største gruppene illustrerer disse forskjellene godt. Mens flertallet av polakker kommer gjennom familiegjennforening, særlig de siste årene, kommer de fleste thailendere gjennom familieetablering.

De fra Pakistan skiller seg også ut; Her er det nå mer vanlig å komme gjennom familieetablering enn gjennom gjenforening. Fra Pakistan kommer det nå nesten bare familieinnvandrere, og da er det naturlig at disse kommer gjennom nye ekteskap. Familiegjennforening skjer jo mellom familier som allerede eksisterte i

opprinnelseslandet, hvor det typiske er at mannen reiser i forveien som flyktning eller arbeidsinnvandrer, men fra Pakistan kommer det svært få slike innvandrere etter at det ble stopp i arbeidsinnvandringen fra Pakistan i 1975. Da er det mest vanlig å komme til Norge gjennom nye ekteskap. Noen familiegjenforeninger blir det også, da noen gjenforenes med sin gamle mor, eller nye ektefeller har barn fra før i Pakistan, dette kaller vi *medfølging* i statistikken.

I de forrige avsnittene så vi på all familieinnvandring til Norge, uavhengig av hvilket statsborgerskap innvandrerne hadde. Vi skal i de neste avsnittene se på familieinnvandringen blant statsborgere fra Polen, Thailand, Somalia og Irak, fire av de landene hvor det kommer flest familieinnvandrere fra. I tillegg skal vi også se på familieinnvandring fra Pakistan, hvor det særlig er mange familieetableringer til innvandrere og norskfødte med innvandrerforeldre (se figur 2.6).

Figur 2.6. Familieinnvandring, etter familieforeningstype og statsborgerskap. 1990-2012. Absolutte tall

Figurgrunnlag i tabell A.5 i vedlegget.
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

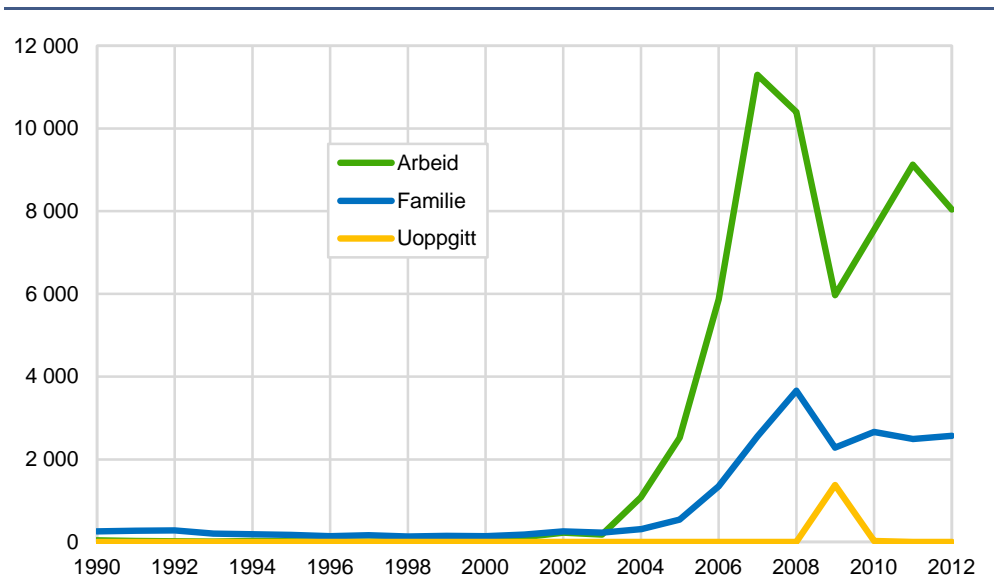
2.8. Familieinnvandring fra Polen

Familieinnvandringen fra Polen har økt i omfang, i takt med den store arbeidsinnvandringen fra landet (se figur 2.7). De mange polske arbeidstakerne har kommet til Norge ikke bare med arbeidskontrakt i hånda, men mange også med familie i hjemlandet, og noen har skaffet seg familie i Polen den tiden de har jobbet i Norge.

Til sammen har det kommet nær 22 000 polske statsborgere som familieinnvandrere i perioden 1990-2012, 14 900 kvinner og 6 200 menn (se tabell 2.1). Dette er nå den største gruppa, familieinnvandrere. Familieinnvandringen herfra har økt veldig etter EØS-utvidelsen i 2004. Før den tid kom de fleste polske familieinnvandrere fordi de giftet seg med menn uten innvandrerbakgrunn.

Etter EØS-utvidelsen er det til polske innvandrere de fleste kommer. Det er blitt stadig mindre vanlig med ekteskap mellom polske kvinner og menn i den øvrige befolkningen, etter 2008 har det kommet færre enn 20 polske innvandrere per år av denne grunn, mens gjennomsnittet på 1990-tallet var 90 per år.

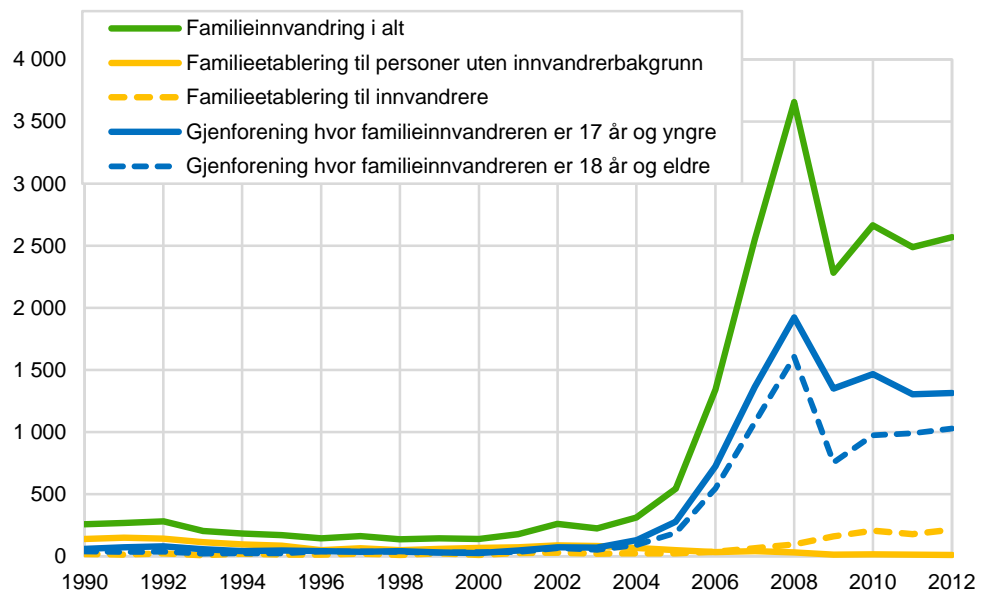
Figur 2.7. Innvandring av polske statsborgere etter innvandringsgrunn. 1990-2012. Absolutte tall

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Det er kommet nær like mange polske barn som familieinnvandrere som ektefeller, og av ektefellene er de fleste kvinner, 94 prosent. Noen par dannes også mens den ene parten er bosatt i Norge og den andre i Polen, for siden å flytte til Norge, det vi altså kaller familieetablering, men fra 1990 og frem til i dag er det ikke snakk om mange familieetableringer fra Polen, fra 50 til under 250 per år. Flest etableringer var det i 2012 med 227 (se figur 2.8).

Figur 2.8. Familieinnvandring av polske statsborgere 1990-2012, etter type innvandring og referansepersonens innvandringskategori. Absolutte tall

Figurgrunnlag finnes i tabell A.6 i vedlegget.

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell 2.1. Familieinnvandring av polske statsborgere 1990-2012, etter kjønn, type innvandring og referansepersonens innvandringskategori. Absolutte tall

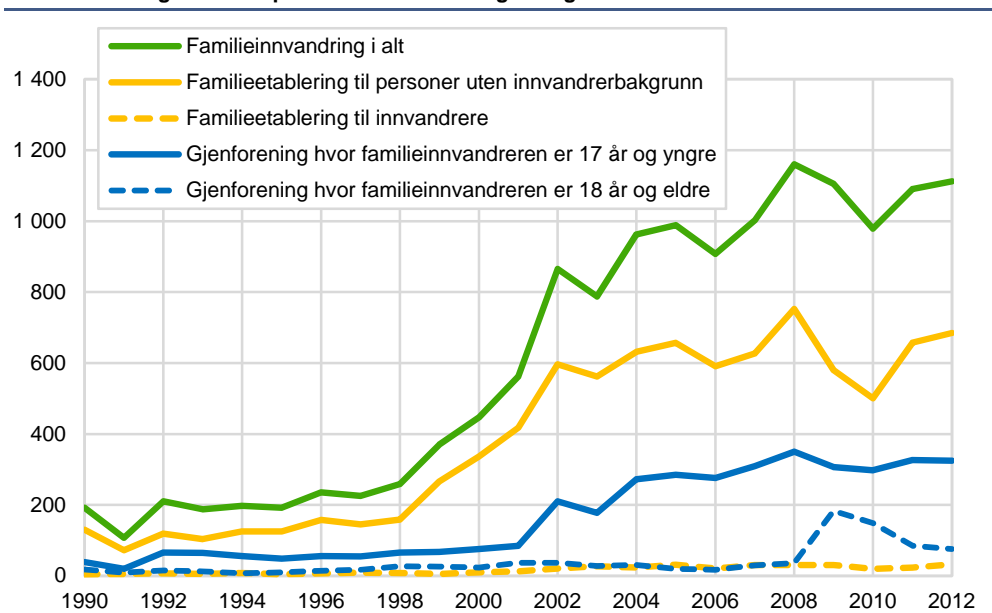
	Familieinnvandring i alt	
	Kvinner	14 967
	Menn	6 209
	Familieetablering i alt	
	Kvinner	2 611
	Menn	217
Familieetablering og referansepersonens innvandringskategori	Herav til øvrig befolkning	
	Kvinner	1 445
	Menn	100
	Herav til innvandrere	
	Kvinner	1 153
	Menn	110
	Herav til norskfødte med innvandrerforeldre	
	Kvinner	10
	Menn	5
		Gjenforening i alt
	Kvinner	12 356
	Menn	5992
Gjenforening/medfølging og alder på familieinnvandrer	Familieinnvandrer er 17 år eller yngre	
	Kvinner	5 099
	Menn	5488
	Familieinnvandrer er 18 eller eldre	
	Kvinner	7 257
	Menn	504

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

2.9. Familieinnvandring fra Thailand

Totalt er det kommet over 14 000 thailandske familieinnvandrere, 12 000 kvinner og 2 000 menn i perioden 1990-2012. I underkant av 5 000 er familiegjenforente – og de fleste her er under 18 år og barn av kvinner som allerede har innvandret til Norge – blant guttene gjelder dette 95 prosent. Thailerne var lenge den største gruppa familieinnvandrere. Nå er altså polakkene størst.

Figur 2.9. Familieinnvandring av thailandske statsborgere 1990-2012, etter type innvandring og referansepersonens innvandringskategori. Absolutte tall

Figurgrunnlag finnes i tabell A.7 i vedlegget.

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Til forskjell fra den polske innvandringen, er innvandringen fra Thailand totalt dominert av familieinnvandrere, herfra kommer ingen flyktninger eller arbeidsinnvandrere. Fra Polen har som kjent flertallet kommet som arbeidsinnvandrere etter 2004, men før den tid lignet innvandringen herfra på innvandringen fra

Thailand; flertallet var kvinner som kom for å gifte seg med menn uten innvandrerbakgrunn.

I perioden 1998-2002 økte familieinnvandringen fra Thailand veldig, og den øker fortsatt noe, men ikke like sterkt. De siste 8-10 årene har det kommet rundt 1000 familieinnvandrere fra Thailand i året, mens det frem til årtusenskiftet kom rundt 200 (se figur 2.9). Etter 2002 har over halvparten av familieinnvandrerne fra Thailand vært kvinner som kommer for å gifte seg med menn uten innvandrerbakgrunn, mens resten stort sett er barn av de thailandske kvinnene som flytter til Norge sammen med mor.

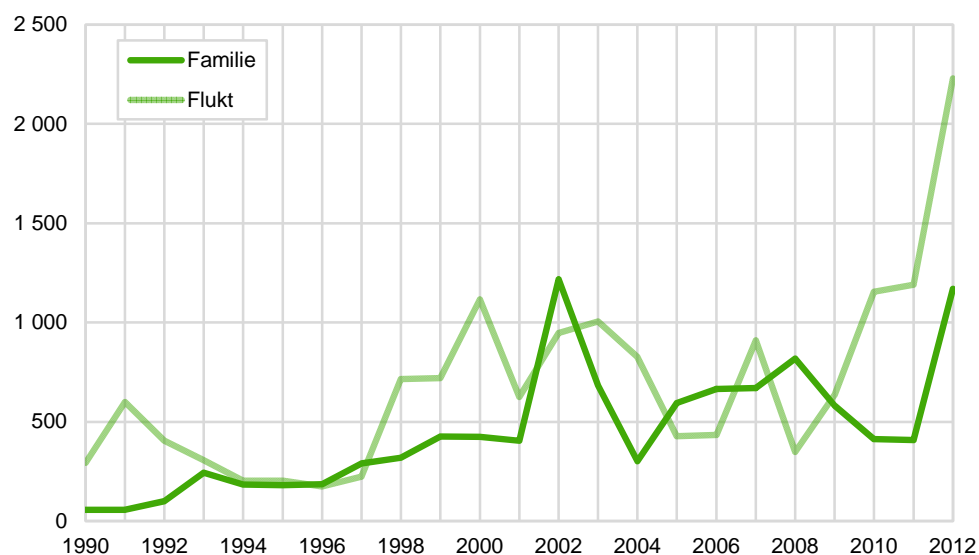
2.10. Familieinnvandring fra Somalia og Irak

På plass nummer tre og fire over de største gruppene familieinnvandrere, finner vi somaliske og irakiske statsborgere. Herfra kommer bare flyktninger og familieinnvandrere, sistnevnte er altså familiene til dem som flykter fra krig og uroligheter i opprinnelseslandet. De har et ganske annet utgangspunkt enn familiene til de polske arbeidsinnvandrerne og de thailandske kvinnene som kommer til menn uten innvandrerbakgrunn.

Å beskrive familieinnvandringen over tid fra disse landene blir noe vanskelig, ettersom variasjonene i innvandringen henger så nøye sammen med administrative forhold hos dem som behandler søknadene om familieinnvandring. I år 2002 gjorde Utlendingsdirektoratet en stor innsats for å få redusert antall søknader om familie-gjenforening som lå i bunker på kontorene til saksbehandlerne i direktoratet og ventet på vedtak.

Denne innsatsen vises tydelig igjen i våre tall over familieinnvandringen fra disse landene; vi ser en svært tydelig topp i 2002 (se figur 2.10 og figur 2.11). Men den veldige toppen i 2002 kom også som følge av at det var veldig stor flykntingstilstrømming fra disse landene i årene like før.

Figur 2.10. Innvandring av somaliske statsborgere, etter innvandringsgrunn. 1990-2012

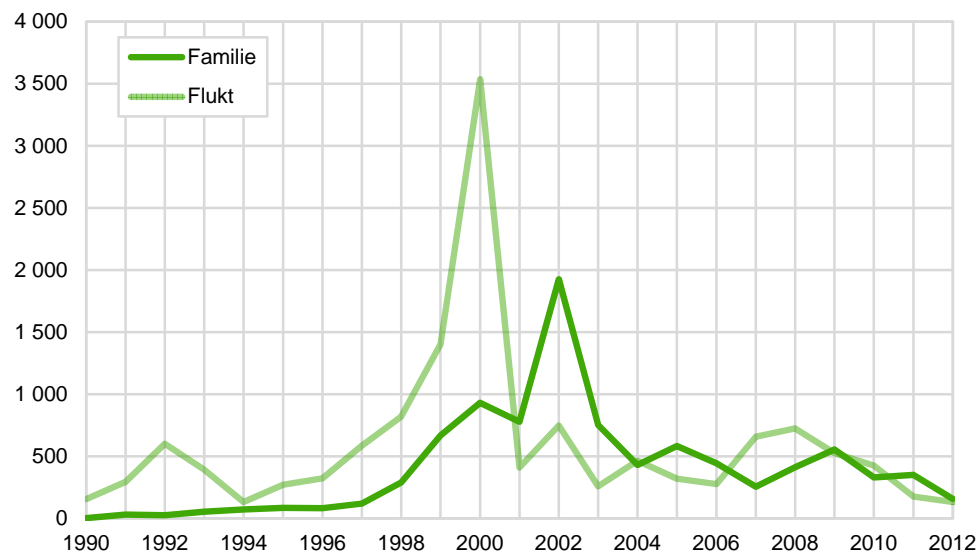
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Fra Irak ble til sammen nær 5000 flyktninger bosatt i Norge i 1999 og 2000, mot nær 3 600 i hele perioden 1990-1998. Da er det naturlig at antallet familieinnvandrere blir stort i årene som følger. Også fra Somalia kom det mange flyktninger i årene før toppen for familieinnvandring i 2002; i 1998-2000 ble 2 600 flyktninger bosatt, omtrent like mange som hele perioden 1990-1997. Tilstrømmingen av flyktninger fra Somalia har fortsatt å være stor i alle år etter tusenårsskiftet, så

herfra vil det fortsatt komme familieinnvandrere. I 2012 ble mer enn 2 300 somaliske flyktninger bosatt i Norge (se figur 2.10).

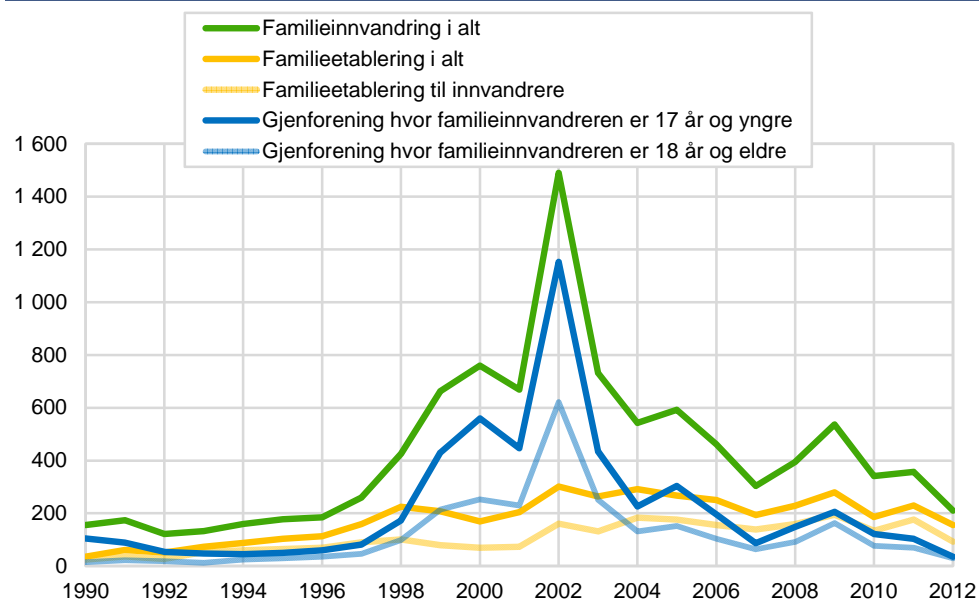
Tilstrømningen av flyktninger fra Irak har imidlertid nesten stoppet opp, i 2011 og 2012 ble det bosatt færre enn 200 flyktninger herfra (se figur 2.11).

Figur 2.11. Innvandringer av irakiske statsborgere, etter innvandringsgrunn. 1990-2012

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Figur 2.12. Familieinnvandring av irakiske statsborgere 1990-2012, etter type innvandring og referansepersonens innvandringskategori. Absolutte tall

Figurgrunnlag finnes i tabell A.8 i vedlegget.

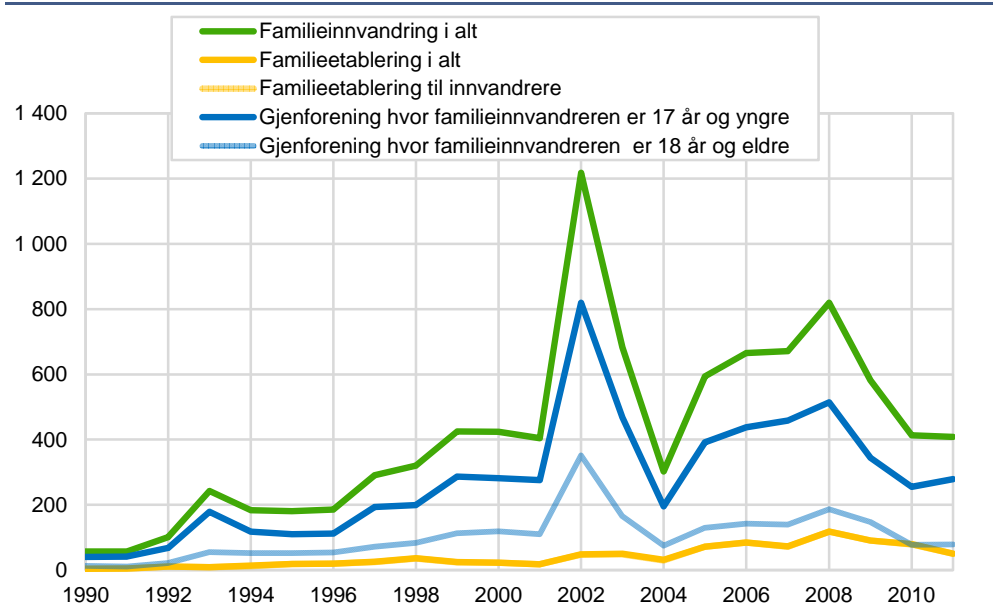
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Etter årtusenskiftet har årlig i underkant av 100 somaliere og mellom 100 og 200 irakere kommet til Norge som følge av familieetablering. Av de familie-etableringene som fant sted i 2012 var alle til en innvandrer.

I 2012 kom nær 1 200 somaliske familieinnvandrere, 630 kvinner og 540 menn til Norge. De fleste tilfellene var familiegjenforening med en flyktning, 1 000. Tilsvarende for Irak var 150 familieinnvandrere i 2012, henholdsvis 100 kvinner og 50 menn (se figur 2.12 og figur 2.13).

For Somalia er det gjenforening med barn som utgjør den største gruppa. Fra Irak har gjenforening med barn blitt av stadig mindre betydning fra 2004, og det er nå familieetablering som er den største gruppa.

Figur 2.13. Familieinnvandring av somaliske statsborgere 1990-2012, etter type innvandring og referansepersonens innvandringskategori. Absolutte tall

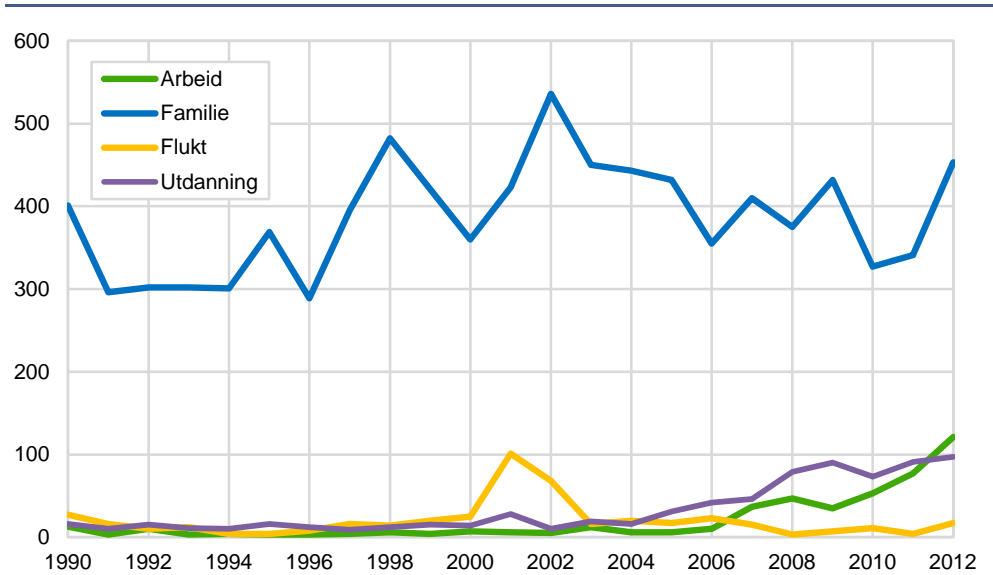

Figurgrunnlag finnes i tabell A.9 i vedlegget.
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

2.11. Familieinnvandring fra Pakistan

Pakistanske statsborgere utgjør den sjetteste største gruppa familieinnvandrere i perioden 1990-2012, og det store flertall pakistanske innvandrere kommer på familiegrunnlag (se figur 2.14). Det har kommet mellom 300 og 500 familieinnvandrere hvert år fra 1990 til 2012, og til sammen har det kommet 8 900 i hele perioden (se tabell A.9).

Figur 2.14. Innvandring av pakistanske statsborgere, etter innvandringsgrunn. 1990-2012. Absolutte tall

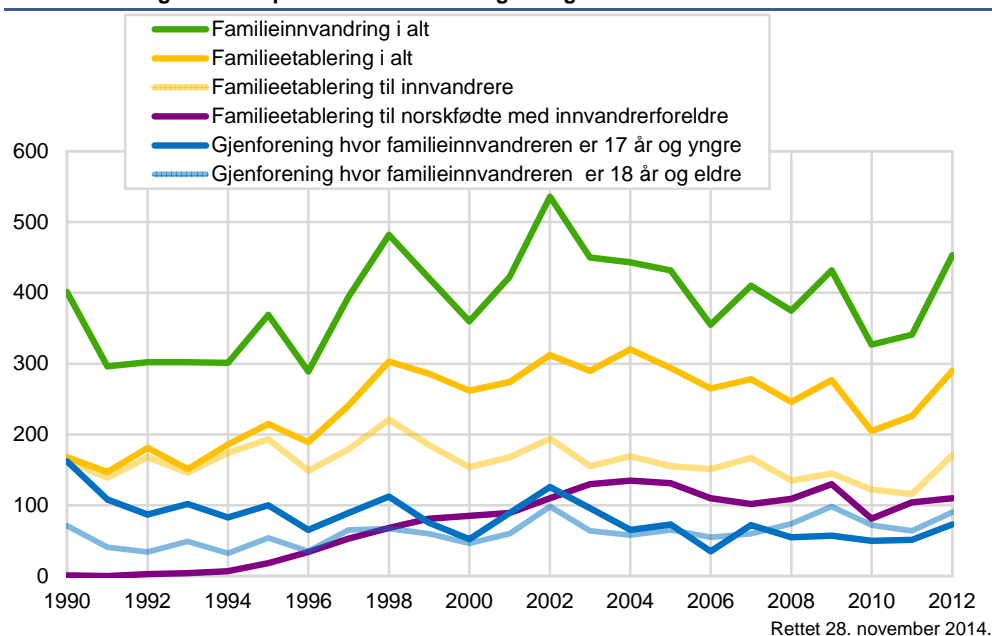
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

I hele perioden har det vært flere pakistanske familieinnvandrere som har kommet for å etablere seg i parforhold med innvandrere (3 200 kvinner og 2 400 menn), enn det har kommet personer for å gjenforenes med innvandrere (1 900 kvinner og

1 400 menn) (se tabell 2.2). Det er altså noe flere kvinner enn menn som kommer gjennom familieetablering, særlig til innvandrere, mens syv av ti av dem over 18 år som kom gjennom gjenforening i perioden, var kvinner.

Som figur 2.15 viser, er det en generell tendens at familiegjenforening fra Pakistan er blitt noe mindre vanlig etter tusenårsskiftet, og det er også blitt mindre vanlig at pakistanere innvandrere gjennom å gifte seg med innvandrere som bor i Norge.

Figur 2.15. Familieinnvandring av pakistanske statsborgere 1990-2012, etter type innvandring og referansepersonens innvandringskategori. Absolutte tall

Figurgrunnlag i tabell A.10 i vedlegget.
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell 2.2. Familieinnvandring av pakistanske statsborgere 1990-2012, etter kjønn, type innvandring og referansepersonens innvandringskategori. Absolutte tall

	Familieinnvandring i alt	
	Kvinner	5114
	Menn	3781
	Familieetablering i alt	
	Kvinner	3194
	Menn	2412
	Herav til øvrig befolkning	
	Kvinner	36
	Menn	154
Familieetablering og referansepersonens innvandringskategori	Herav til innvandrere	
	Kvinner	2371
	Menn	1347
	Herav til norskfødte med innvandrerforeldre	
	Kvinner	786
	Menn	909
	Gjenforening i alt	
	Kvinner	1920
	Menn	1369
Gjenforening/medfølging og alder på familieinnvandrer	Familieinnvandrer er 17 år eller yngre	
	Kvinner	927
	Menn	950
	Familieinnvandrer er 18 eller eldre	
	Kvinner	993
	Menn	419

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

De første arbeidsinnvandrere fra Pakistan kom på slutten av 1960-tallet og frem til midten av 1970-tallet, og de første barna disse har fått i Norge er nå i begynnelsen av 30-årene. Det er imidlertid bare de siste årene det er blitt relativt mange norskfødte med pakistanske innvandrerforeldre over 18 år. Antallet pakistanske

familieetablerere, som kom for å gifte seg med norskfødte med innvandrerforeldre, økte fra så godt som ingen tidlig på 1990-tallet, til en topp på rundt 130 årlig i 2003-2005, og til rundt 100 de aller siste årene. I 2012 gjaldt dette 110 (se figur 2.15).

Rundt 70 prosent av dem som har kommet for å etablere familie med norskfødte med innvandrerforeldre i perioden 1990-2012, har kommet til norskfødte med pakistansk bakgrunn. Antallet familieetableringer har ikke økt i takt med at det er blitt flere unge ugifte norskfødte med pakistanske foreldre, noe vi kommer nærmere innpå senere i rapporten. Knappt noen familieinnvandrere fra Pakistan etablerer familie med en i den øvrige befolkningen.

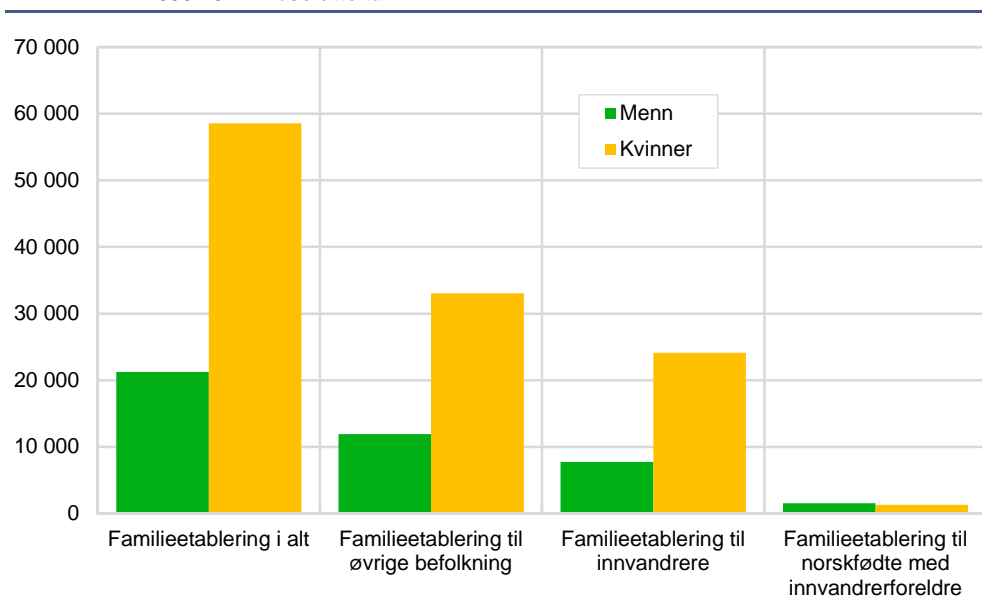
Her har vi ikke sett på landbakgrunnen til familieinnvandrerens referanseperson blant innvandrere og norskfødte med innvandrerforeldre, altså den personen familieinnvandrerens kommer for å gjenforenes med eller etablere familie med. Men vi vet fra tidligere studier at de aller fleste kommer for å etablere familie med en med pakistansk bakgrunn (Daugstad 2008, Wiik 2012 og 2014).

2.12. Hvem kommer familieetablererne til?

I de forrige avsnittene så vi på generelle trender for familieinnvandring, og vi så hvem familieinnvandrerne var. Vi skal nå konsentrere oss om familieetablering og se nærmere på hvem de som kommer på grunnlag av familieetablering etablerer par med, det vil si hvem deres referanseperson er. Vi har også sett at kvinner utgjør flertallet av familieetablererne med polsk, somalisk, pakistansk, irakisk og thailandsk statsborgerskap. Fra Tyrkia kom det flere tyrkiske menn enn kvinner gjennom familieetablering.

Figur 2.16 viser antallet familieetableringer uansett statsborgerskap i perioden 1990-2012, og hvem de har etablert par med. Oppsummert kommer flere kvinner enn menn både til innvandrere og til den øvrige befolkningen, mens det kommer like mange (eller få) kvinner som menn til norskfødte kvinner og menn med innvandrerforeldre.

Figur 2.16. Familieetablering etter referansepersonens innvandringskategori, etter kjønn. 1990-2012. Absolutte tall

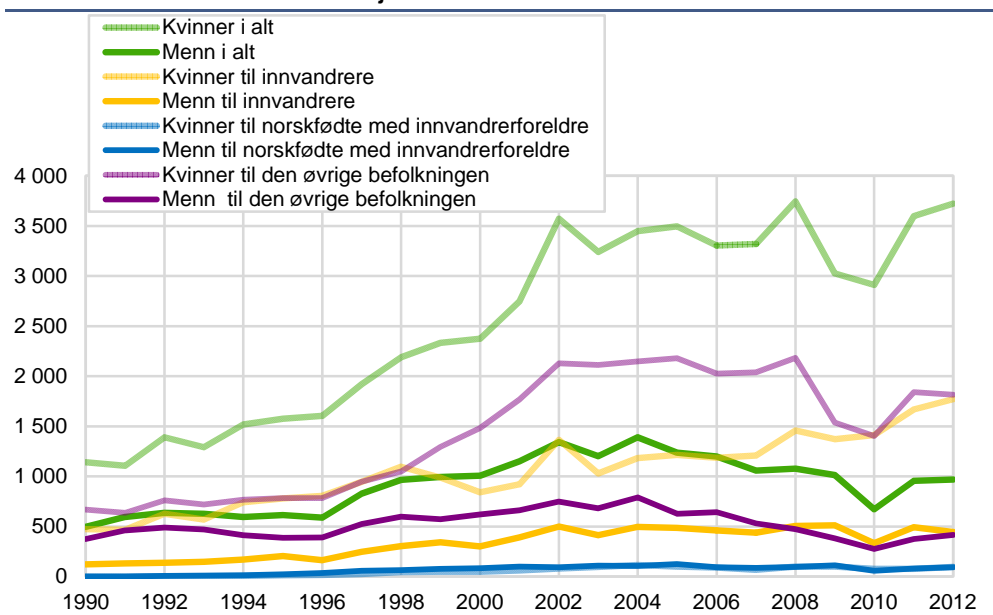

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Siden årtusenskiftet har det kommet flest familieetablerere for å etablere par med menn i den øvrige befolkningen. Antallet familieetableringer av denne typen steg raskt frem til 2002, men har deretter flatet ut. Etter 2002 og frem til 2008 har det

kommet i overkant av 2000 kvinner i året, og mellom 600-700 menn. De siste årene har antallet ligget på rundt 1 400-1 800 for de kvinnelige etablererne og mellom 250 og 500 blant de mannlige (se figur 2.17). Til sammen har 33 000 kvinner kommet for å gifte seg med menn i den øvrige befolkningen i perioden 1990-2012, mens 12 000 menn har kommet for å gifte seg med kvinner i den øvrige befolkningen i samme periode (se tabell A.11).

Figur 2.17. Familieetableringer, etter referansepersonens innvandringskategori og familieinnvanderers kjønn. 1990-2012. Absolutte tall

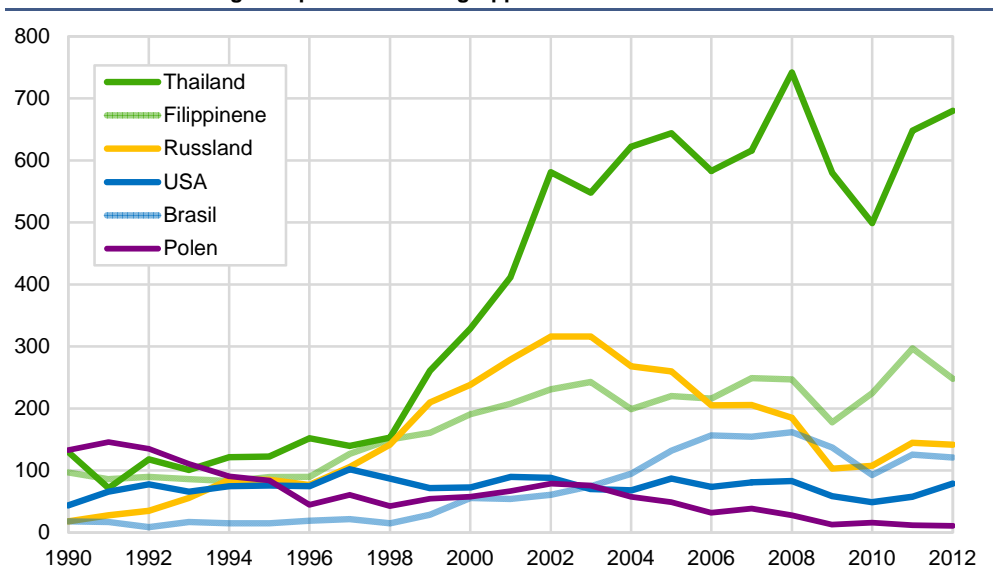

Figurgrunnlag i tabell A.11 i vedlegget.
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

2.13. Flest kvinnelige familieetablerere fra Thailand

De største gruppene kvinnelige familieetablerere er Thailand, Filippinene, Russland, USA, Brasil og Polen. Som figur 2.18 viser, er det særlig etter tusenårsskiftet at kvinner fra Thailand har vært desidert største gruppe; etter 2004 har det kommet like mange eller flere thailandske kvinner gjennom ekteskap med menn uten innvandrerbakgrunn som de fem neste gruppene til sammen.

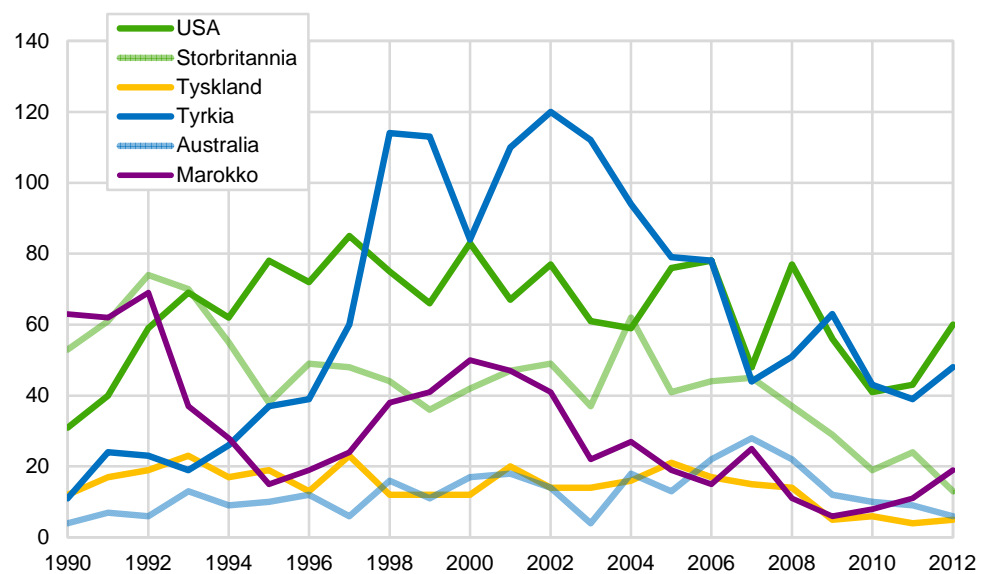
Figur 2.18. Antall familieetableringer til menn uten innvandrerbakgrunn, etter innvanderers statsborgerskap. Seks største grupper. 1990-2012

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Samtidig har antall familieetableringer fra Russland avtatt; frem til 2002-2003 kom det stadig flere herfra, og i 2002 og 2003 kom det over 300 russiske kvinner årlig. Siden har denne type innvandring redusert, og i 2012 kom bare i underkant av 150 russiske kvinner gjennom ekteskap med menn uten innvandrerbakgrunn. Det har også kommet færre kvinner fra Polen, i årene 1990-1993 kom det over 100 kvinner årlig fra Polen. De siste årene har det årlig vært rundt 10.

Figur 2.19. Antall familieetableringer til kvinner uten innvandrerbakgrunn, etter innvanderens statsborgerskap. Seks største grupper. 1990-2012

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Det er langt mer vanlig for menn uten innvandrerbakgrunn å etablere seg med ektefeller utenfor Norge enn det er for kvinner. I perioden 2008-2012 kom det fire ganger så mange kvinner (21 000) som menn (5 000) fra de seks største gruppene, vist i figur 2.18 og 2.19. De største gruppene ekteskapsinnvandrere til kvinner uten innvandrerbakgrunn er USA, Storbritannia, Tyrkia, for menn er det Thailand, Filippinene og Russland.

Etablering mellom tyrkiske menn og kvinner uten innvandrerbakgrunn har blitt mindre vanlig etter 2002, da 120 tyrkiske menn kom som følge av slike ekteskap. I 2012 kom bare i underkant av 50 (se figur 2.19). Også for dem fra Marokko ser vi samme tendens, men marokkansk-norske ekteskap har hele tiden vært mindre vanlig enn tyrkisk-norske. For alle de seks største, dog små, gruppene, kan det se ut til at ekteskapsetablering er blitt mindre vanlig, men tallene er såpass små at det også kan være tilfeldige svingninger.

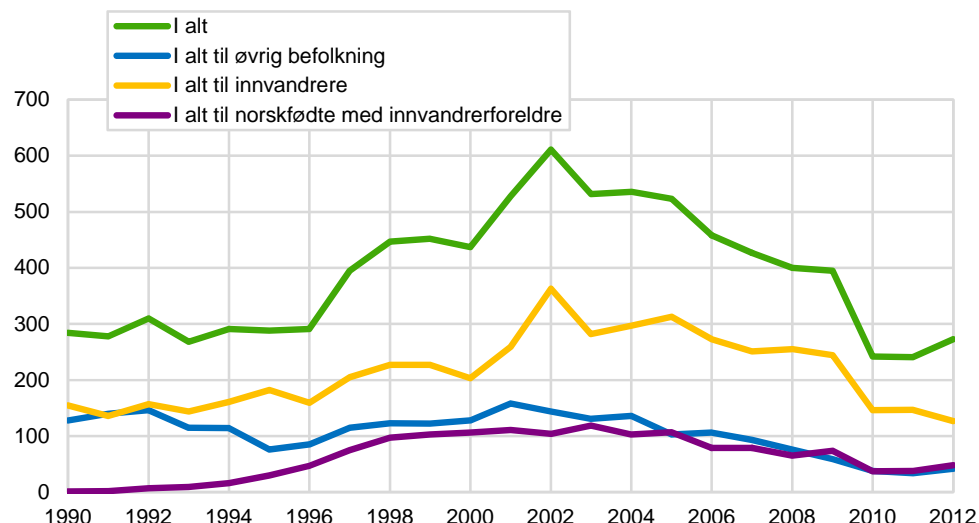
2.14. Få etablerer seg med unge i alderen 18-23 år

Vi har nå sett på familiegjennomføringer generelt, deretter på familieetableringer spesielt. Nå skal vi snevre inn perspektivet ytterligere og se på familieetableringer til referansepersoner som er 18-23 år. Å se på familieetableringer blant så unge er spesielt relevant ettersom det å sette en høyere aldersgrense for familieetableringer stadig kommer opp i den politiske debatten. I Norge er den vanlige nedre aldersgrensa 18 år for å gifte seg, og det er ikke høyere grense for å få familieetablering. Til sammenligning må begge partene være 24 år for å få familieetablering i Danmark (Henriksen 2012).

Det har siden årtusenskiftet blitt færre etableringer til personer i aldersgruppa 18-23 år (vi ser ikke her på alderen til dem som kommer som familieetablerere) (se figur 2.20). Fra en topp i 2002, da over 600 personer kom til denne gruppa, var antallet nede i underkant av 300 i 2012.

Til sammen har det kommet nær 9 000 personer for å etablere par med noen som var 23 år eller yngre i perioden 1990-2012 (5 500 menn og 3 400 kvinner). Av disse var det flest som etablerte seg med en innvandrer (4 900; 2 700 menn og 2 200 kvinner). Til tross for at det blir stadig flere ugifte innvandrere, og også norskfødte med innvandrerforeldre, i alderen 18-23 år kommer det færre for å etablere seg nå enn før. 1 500 har kommet for å etablere seg med en norskfødt med innvandrerforeldre (1 000 menn og 500 kvinner) i hele perioden, og 2 400 til en i den øvrige befolkningen (1 800 menn og 600 kvinner).

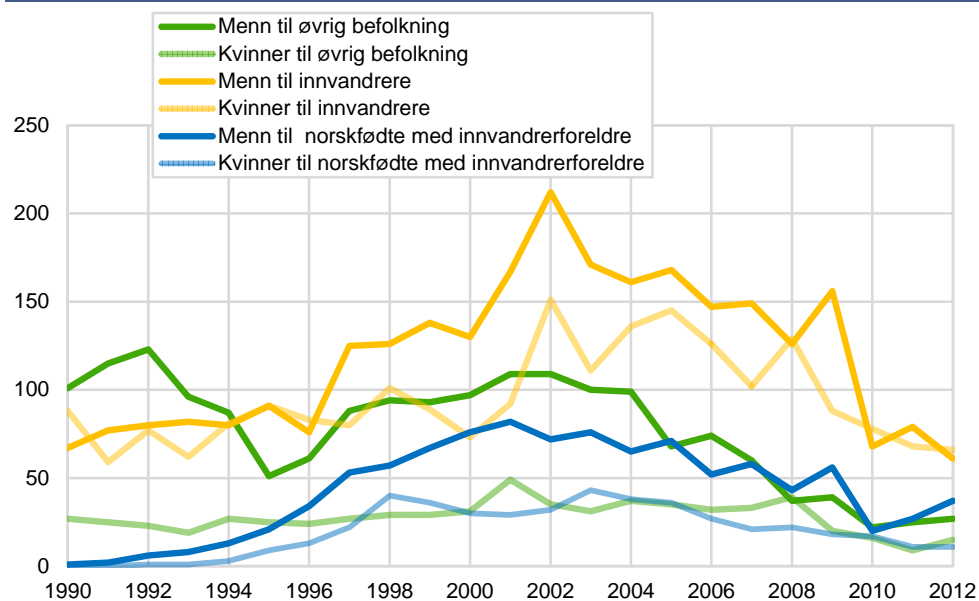
Figur 2.20 Familieetablering, etter familieinnvanderens innvandringsår og referansepersonen innvandringskategori. 18 -23 år. 1990-2012. Absolutte tall

Figurgrunnlag i tabell A.12 i vedlegget.
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Antallet som etablerer seg med norskfødte med innvandrerforeldre i alderen 18-23 år, økte frem til 1998, og lå på rundt 100 i året frem til 2005, i takt med at flere ble voksne. Etter dette har antallet familieetableringer til unge norskfødte ligget på rundt 30-80 i året. Dette til tross for at det er mange flere ugifte norskfødte med innvandrerforeldre i denne aldersgruppa i 2012 (12 000) enn i 1998 (2 500).

Figur 2.21. Familieetablering, etter familieinnvanderens kjønn og referansepersonen innvandringskategori. Referansepersonen er 18-23 år. 1990-2012. Absolutte tall

Figurgrunnlag i tabell A.12 i vedlegget.
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

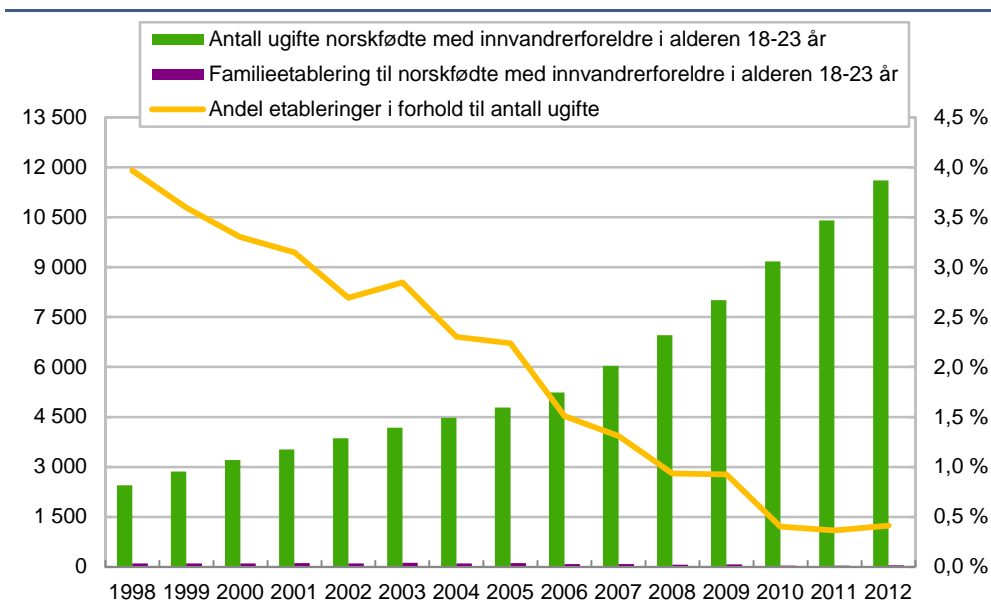
Samtidig som det har blitt færre etableringer til norskfødte med innvandrerforeldre, strømmer innvandrernes barn til universiteter og høyskoler. Trolig henger disse to tendensene sammen. Det er i hvert fall klart at utdanning får unge mennesker til å utsette giftermålet (Henriksen 2012).

Figur 2. 21 viser familieetableringer til unge innvandrere og unge norskfødte med innvandrerforeldre, etter familieinnvandrersens *kjønn*. I hele perioden har det kommet flere menn enn kvinner til unge referansepersoner i Norge, henholdsvis 5 500 menn og 3 400 kvinner, i 2012 kom det 140 menn og 133 kvinner. Dette skyldes blant annet at kvinner som oftest gifter seg tidligere enn menn. Etter år 2002 har det kommet tydelig færre menn som har etablert seg med unge innvandrere, og også færre kvinner og menn har kommet til unge norskfødte med innvandrerforeldre.

Figur 2.22 viser antallet etableringer til unge norskfødte med innvandrerforeldre, antallet unge ugifte norskfødte i alderen 18-23 år og den andelen som etableringene utgjør av unge ugifte norskfødte med innvandrerforeldre. Figuren illustrerer at det over tid er blitt langt mindre vanlig for norskfødte med innvandrerforeldre å gifte seg med noen som ikke er bosatt i Norge.

Omtrent like mange etablerer seg årlig med noen i alderen 23 år eller yngre i den øvrige befolkningen som med norskfødte med innvandrerforeldre, og her har det blitt noe færre de aller siste årene.

Figur 2.22. Familieetablering til norskfødte med innvandrerforeldre. Høyre akse viser andel familieetableringer i forhold til antall ugifte. Venstre akse viser antall ugifte norskfødte med innvandrerforeldre i alderen 18-23 år. 1998-2012

Figurgrunnlag i tabell A.12 i vedlegget.
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

2.15. Flest pakistanere etablerer seg med noen under 24 år

I perioden 1990-2012, sett under ett, var det flest pakistanske statsborgere som kom for å etablere seg med noen under 24 år (1 950 familieetableringer i perioden), deretter følger tyrkiske statsborgere (1 500). Til tross for at det er mange flere unge med pakistansk bakgrunn enn med tyrkisk bakgrunn i Norge, er det ikke tilsvarende mange flere pakistanere enn tyrkere som kommer til unge referansepersoner. Dette henger sammen med at unge med tyrkisk bakgrunn etablerer seg tidligere enn unge med pakistansk bakgrunn (se bl.a. Daugstad 2008 og Daugstad 2009).

Også blant dem med bakgrunn fra Vietnam er det en del norskfødte med innvandrereforeldre som er unge voksne. Disse gifter seg som senere enn dem med tyrkiske og pakistanske foreldre, det vil si; svært få har til nå giftet seg.

Vi ser at mønsteret har vært forskjellig for statsborgere fra Pakistan og Tyrkia. Det har vært nær like mange familieetableringer til norskfødte med innvandrereforeldre blant statsborgerne fra Pakistan, som det har vært til innvandrere, og svært få har etablert ekteskap med noen i den øvrige befolkningen. Blant dem fra Tyrkia er det mer vanlig å etablere ekteskap med noen i den øvrige befolkningen.

I de neste avsnittene skal vi se hvordan utviklingen har vært over tid for disse to gruppene.

Tabell 2.3. Familieetablering, etter familieinnvandrers statsborgerskap og kjønn, og etter referansepersonens innvandringskategori. Referansepersonen er 18-23 år. 1990-2012. Absolutte tall

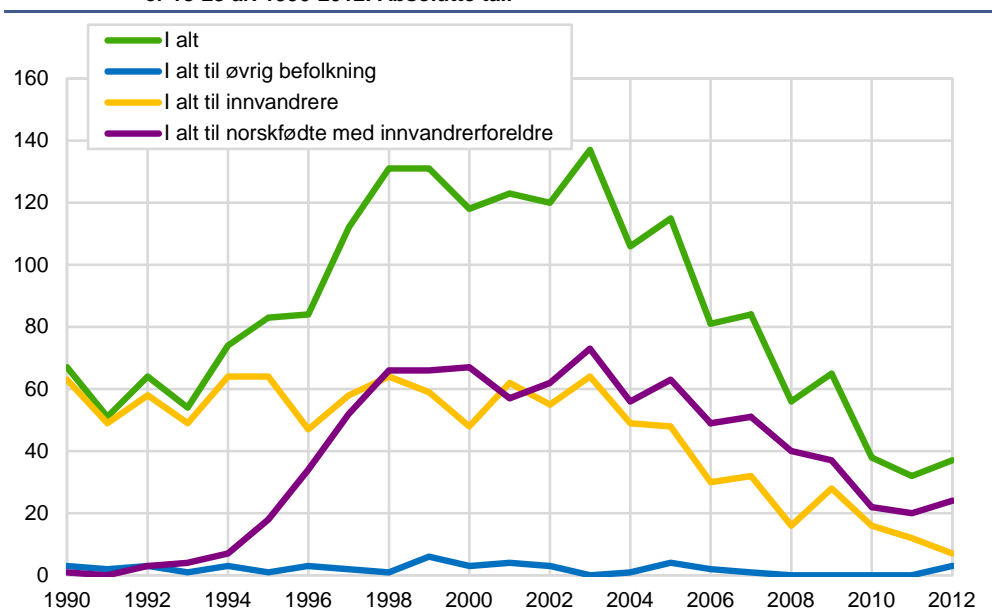
Familieinnvandrers statsborgerskap	I alt	Referansepersonens innvandringskategori		
		Øvrig befolkning	Innvandrere	Norskfødte med innvandrereforeldre
I alt 1990-2012	8 900	2 400	4 900	1 500
Kvinner	5 500	1 800	2 700	1 000
Menn	3 400	600	2 200	500
Pakistan	1 950	50	1 000	900
Kvinner	700	10	400	600
Menn	1 200	40	600	300
Tyrkia	1 500	200	1 000	300
Kvinner	500	10	400	100
Menn	1 000	190	600	200

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

2.16. Pakistanske statsborgere som kommer gjennom familieetablering til unge

Først skal vi se på tall for familieetableringer i perioden 1990-2012 blant personer med pakistansk bakgrunn, som er 23 år og yngre.

Figur 2.23. Familieetablering av pakistanske statsborgere, etter familieinnvandrers innvandringsår og referansepersonens innvandringskategori. Referansepersonen er 18-23 år. 1990-2012. Absolutte tall

Figurgrunnlag i tabell A.13 i vedlegget.
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Det er de senere årene blitt klart færre pakistanske statsborgere som har kommet til Norge for å gifte seg med så unge referansepersoner. I hele perioden kom 1 950 personer gjennom slik familieetablering, 1 000 til innvandrere og 900 til norskfødte

med innvandrerforeldre (se tabell 2.3), og de aller fleste etablerte familie med noen med pakistansk landbakgrunn. Knapt noen, 50 personer, kom til personer i den øvrige befolkningen.

Antallet pakistanere som kom for å etablere seg med unge innvandrere varierte rundt 60 personer årlig frem til rundt 2003, senere har det kommet klart færre. I 2012 kom under 10 pakistanske innvandrere for å etablere seg med unge innvandrere. Dette til tross for at antallet ugifte innvandrere fra Pakistan bosatt i Norge har økt noe i samme periode.

Antallet familieetableringer til unge norskfødte med innvandrerforeldre har også sunket klart de siste årene, til tross for at antallet ugifte norskfødte med pakistanske foreldre i alderen 18-23 år har mer enn doblet seg de siste ti årene.

Det blir med andre ord stadig mindre vanlig med familieetableringer til unge med pakistansk bakgrunn. Om det er snakk om utsettelse til de blir eldre, eller om det blir mindre vanlig i det lange løp, vet vi ikke, men ser vi på alle med pakistansk bakgrunn, uansett alder, har det kommet færre gjennom familieetablering (se figur 2.23)

2.17. Mindre vanlig med ekteskapsinnvandring blant de med foreldre fra Pakistan...

Vi vil nå se nærmere på en type familieinnvandring som det har vært en del interesse for de seneste årene, nemlig norskfødte barn av innvandrere som gifter seg med en person i familiens opprinnelsesland - av noen kalt "henteekteskap".

De med foreldre fra Pakistan er den første store gruppa unge voksne norskfødte med innvandrerforeldre. Derfor er det denne gruppas familieetableringer vi skal se nærmere på her, i alderen 18-23 år. De med foreldre fra land som Somalia, Irak eller Bosnia-Hercegovina er fortsatt for unge til at man kan si noe fornuftig om deres ekteskapsmønster - de har ikke begynt å gifte seg enda.

Det er få som kommer til Norge for å gifte seg med en norskfødt med innvandrerforeldre (se kapittel 3). Fra at det kom rundt 100 gjennom familieetableringer med norskfødte med innvandrerforeldre i 1998, er antallet rundt 50 i 2012 (se figur 2.23). Dette til tross for at potensialet for slik innvandring har økt, da antallet ugifte norskfødte med innvandrerforeldre i alderen 18-23 år har steget fra 2 500 i 1998, til 12 000 i 2012.

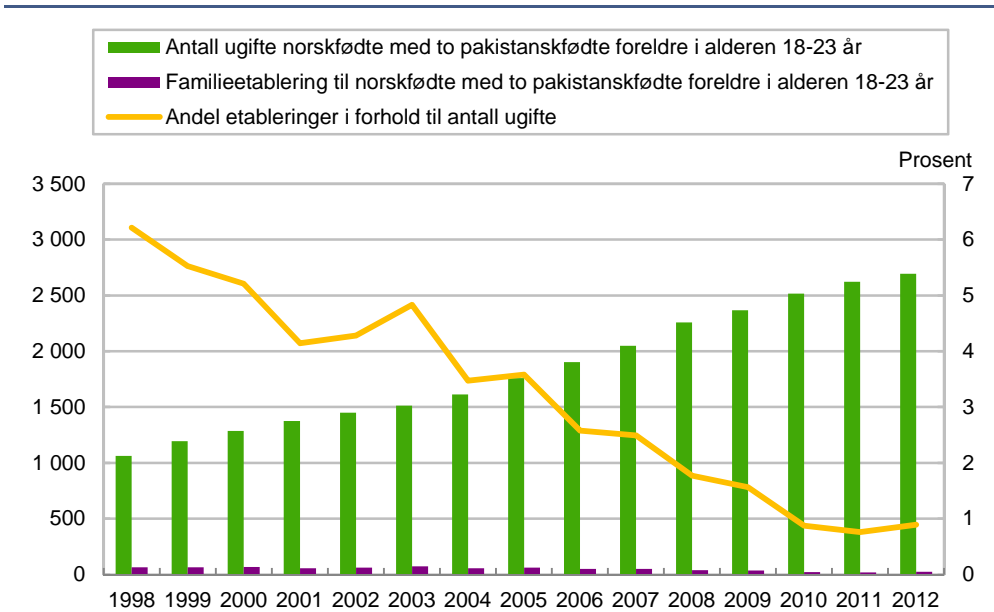
Når det gjelder norskfødte med innvandrerforeldre fra *Pakistan*, har vi tidligere vist at antallet familieetableringer mellom en norskfødt med innvandrerforeldre og en fra Pakistan ikke har økt til tross for at antallet ugifte over 17 år har økt (Henriksen 2012). Denne tendensen holder seg. På det meste har det vært 73 (2003), mens det de siste årene har kommet rundt 20 personer gjennom giftermål med noen med pakistanske foreldre, i 2012 var det 24 personer (se figur 2.24). Antallet ugifte personer i alderen 18-23 år, som er norskfødte med to innvandrerforeldre fra Pakistan, har samtidig økt fra 1 000 i 1998 til 2 700 i 2012.

At det stadig blir mindre vanlig med ekteskapssetableringer til denne gruppen henger trolig sammen med at det blir stadig flere å velge mellom i Norge. De som ville gifte seg i 1998 og kun hadde som kriterium at partneren skulle være over 18 år, være norskfødt med innvandrerforeldre fra Pakistan, og av motsatt kjønn, hadde ikke mange å velge mellom i Norge. Nå er det innenlandske "ekteskapsmarkedet" langt større.

Samtidig som vi ser en nedgang i andelen som gifter seg i ung alder, ser vi økt deltakelse innenfor utdanningssystemet (Henriksen 2010 og 2012). Det er veletablert kunnskap at personer som tar høyere utdanning, venter med giftermål og familiedannelse. Ifølge Lappegård (2006) henger det å ta høyere utdanning

sammen med å utsette giftermål og barnefødsler, også for innvandrere og norskfødte med bakgrunn fra Pakistan og Tyrkia.

Figur 2.24. Familieetablering til norskfødte med to pakistanskfødte foreldre. Venstre akse viser antall ugifte norskfødte med to pakistanskfødte foreldre i alderen 18-23 år. Høyre akse viser andel familieetableringer i forhold til antall ugifte. 1998-2012

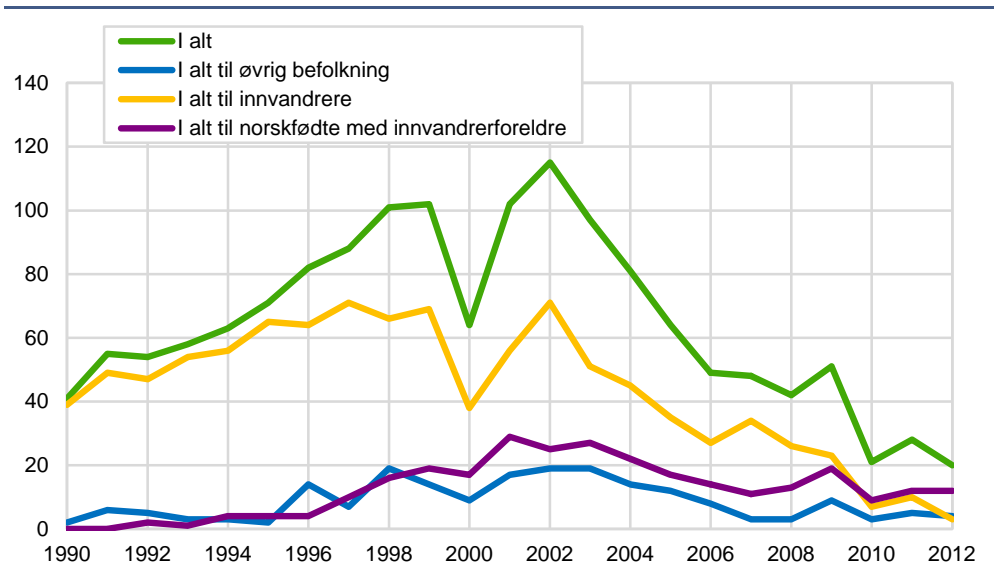

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

2.18. ...og til voksne barn av innvandrere fra Tyrkia

Det har kun kommet 20-30 familieetablerere i året til norskfødte med innvandrerforeldre fra Tyrkia etter årtusenskiftet, når vi ser på alle 18 år og eldre. Her har imidlertid også potensialet vokst voldsomt, i den forstand at stadig flere norskfødte med foreldre fra Tyrkia blir voksne og i giftealder. I 1998 var det rundt 140 ugifte over 18 år, i 2012 gjaldt dette 1 300, nær en tidobling. Likevel har altså ikke ”ekteskapsinnvandringen” til denne gruppa økt. Også for denne gruppa kan det at det blir stadig flere å velge mellom i Norge, bidra til å forklare at det er mindre vanlig, samtidig som flere velger å utsette giftermålet til de blir eldre.

Figur 2.25. Familieetablering av tyrkiske statsborgere, etter familieinnvandrers innvandringsår og referansepersonens innvandringskategori. Referansepersonen 18-23 år. 1990-2012. Absolutte tall

Figurgrunnlag i tabell A.14 i vedlegget.
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Det har også blitt færre tyrkiske statsborgere som innvandrere for å etablere familie med personer som er 23 år eller yngre. Til sammen har det kommet 1 500 tyrkiske statsborgere av denne grunnen i perioden 1990-2012, 1 000 har etablert familie med en innvandrer, 300 med en norskfødt med innvandrerforeldre, og i sistnevnte gruppe etablerte nær samtlige familie med noen med tyrkisk bakgrunn. 200 etablerte familie med en i befolkningen for øvrig. Det siste er altså relativt uvanlig, men mer vanlig enn blant pakistanske innvandrere (se tabell 2.3).

Antallet tyrkiske statsborgere som har kommet for å etablere familie med referansepersoner i alderen 23 år eller yngre, har variert mye fra 1999 til 2012, men det har kommet tydelig færre etter år 2002, da det kom 115. I 2012 kom det 20 personer, halvparten av antallet som kom i 1990. Som i den pakistanske gruppa, ser vi at også blant dem med bakgrunn i Tyrkia, har nedgangen skjedd til tross for at antallet unge ugifte har økt. Slik innvandring er altså blitt mindre vanlig også i den tyrkiske gruppa (se figur 2.25).

2.19. Familieetableringer etter utdanningsnivå

Helt til slutt i kapitlet skal vi se på familieetableringer i perioden 2003-2013, etter hvilket utdanningsnivå referansepersonen og de som innvandrer har. Studier har vist at det er stor variasjon i utdanningsnivå blant dem som har innvandret til Norge (Steinkellner 2013).

Det har siden årtusenskiftet kommet flest kvinnelige familieetablerere for å etablere seg med menn uten innvandrerbakgrunn (se også kapittel 2.11). I dette kapitlet ser vi på perioden 2003-2013, og da var det 16 900 kvinner som innvandret gjennom å gifte seg med menn uten innvandrerbakgrunn, og 3 700 menn som kom som familieetablerere til kvinner uten innvandrerbakgrunn.

De fleste av både dem som kom og av referansepersonene har videregående utdanning eller høyskole/universitetsskoleutdanning som høyeste utdanningsnivå. Vi ser at også en høy andel har grunnskole som høyeste utdanningsnivå, særlig gjelder dette kvinnene som kommer til menn uten innvandrerbakgrunn.

Tabell 2.4. Familieetableringer til referanseperson som er uten innvandrerbakgrunn, etter etablertes og referansepersons utdanningsnivå, og etter kjønn på referanseperson. Etableringer i perioden 2003-2013. Prosent

	I alt	Ingen utdanning	Grunnskole	Videregående	Høyskole/universitet	Uoppgitt
Kvinner						
I alt	3 721	42	777	777	1 227	898
Ingen utdanning
Grunnskole	572	1,2 %	27,3 %	20,5 %	18,4 %	32,7 %
Videregående	1 080	0,8 %	26,1 %	24,4 %	21,1 %	27,5 %
Høyskole/universitet	2 008	1,2 %	16,2 %	19,4 %	43,5 %	19,7 %
Uoppgitt	61	3,3 %	23,0 %	9,8 %	32,8 %	31,1 %
Menn						
I alt	16 900	275	4 513	2 983	5 891	3 238
Ingen utdanning	8
Grunnskole	3 731	1,7 %	31,2 %	18,1 %	26,9 %	22,2 %
Videregående	8 406	1,8 %	28,7 %	19,0 %	31,5 %	19,1 %
Høyskole/universitet	4 344	1,2 %	18,9 %	14,2 %	49,1 %	16,7 %
Uoppgitt	411	2,7 %	28,7 %	22,9 %	26,0 %	19,7 %

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Vi ser videre at de som kommer for å etablere seg i Norge, ofte finner seg en ektefelle med lik utdanningsbakgrunn som seg selv når vi ser på dem som etablerer seg med en person uten innvandrerbakgrunn, og de fleste har høyskole/universitetsutdanning. Få har ingen utdanning i det hele.

Går vi over til å se på familieetableringer der referansepersonen er innvandrer (se tabell 2.5), var det i underkant av 12 500 familieetableringer av kvinner til innvandrer menn, og noe over 4 000 etableringer av menn som kom til innvandrerkvinner i perioden 2003-2013. Få, også her, har ingen utdanning, men en høyere

andel har grunnskole som høyeste utdanningsnivå både blant etablererne og innvandrerne de kommer til.

Tabell 2.5. Familieetableringer til referanseperson som er innvandrere, etter etablertes og referansepersons utdanningsnivå, og etter kjønn på referanseperson. Etableringer i perioden 2003-2013. Prosent

	I alt	Ingen utdanning	Grunnskole	Videregående	Høyskole/universitet	Uoppgitt
Kvinner						
I alt	4 049	55	928	796	869	1 401
Ingen utdanning	76	13,2 %	27,6 %	9,2 %	15,8 %	34,2 %
Grunnskole	1 339	1,9 %	26,2 %	19,0 %	14,3 %	38,6 %
Videregående	1 320	1,0 %	24,2 %	23,2 %	19,8 %	31,8 %
Høyskole/universitet	1 036	0,5 %	18,2 %	19,1 %	36,6 %	25,6 %
Uoppgitt	278	0,7 %	16,9 %	11,2 %	9,0 %	62,2 %
Menn						
I alt	12 464	264	2 861	1 919	3 166	4 254
Ingen utdanning	241	10,8 %	30,3 %	8,3 %	10,8 %	39,8 %
Grunnskole	3 984	3,4 %	29,7 %	14,6 %	15,5 %	36,8 %
Videregående	3 563	1,6 %	24,9 %	22,5 %	23,5 %	27,6 %
Høyskole/universitet	3 257	0,8 %	17,2 %	12,7 %	45,5 %	23,8 %
Uoppgitt	1 419	1,3 %	11,3 %	7,2 %	14,4 %	65,8 %

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Det er små tall når vi går over til å se på etableringer der referanseperson er norskfødt med innvandrerforeldre (se tabell 2.6). Det var i underkant 900 familieetableringer i perioden 2003-2013 for begge kjønn. De fleste etablererne er, som vi kunne lese i kapittel 2.14, pakistanske og tyrkiske statsborgere, og de fleste har grunnskole eller høyskole/universitet som høyeste utdanningsnivå. De fleste referansepersonene har videregående som høyeste utdanningsnivå, men vi ser liten forskjell mellom de ulike utdanningsnivåene. Men vi ser tendensen til at de som kommer har noe lavere utdanning enn partneren de kommer til i Norge.

Tabell 2.6. Familieetableringer til referanseperson som er norskfødt med innvandrerforeldre, etter etablertes og referansepersons utdanningsnivå, og etter kjønn på referanseperson. Etableringer i perioden 2003-2013. Prosent

	I alt	Ingen utdanning	Grunnskole	Videregående	Høyskole/universitet	Uoppgitt
Kvinner						
I alt	863	9	221	131	224	278
Ingen utdanning
Grunnskole	251	.	29,9 %	19,9 %	15,9 %	33,5 %
Videregående	336	.	27,1 %	17,0 %	19,0 %	35,7 %
Høyskole/universitet	249	.	21,7 %	8,8 %	46,2 %	22,1 %
Uoppgitt	25	.	4,0 %	4,0 %	16,0 %	76,0 %
Menn						
I alt	858	9	243	94	181	334
Ingen utdanning
Grunnskole	336	.	33,9 %	8,3 %	11,9 %	44,3 %
Videregående	277	.	32,1 %	13,7 %	19,5 %	34,3 %
Høyskole/universitet	224	.	16,1 %	11,6 %	37,5 %	34,8 %
Uoppgitt	20	.	20,0 %	10,0 %	15,0 %	55,0 %

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

2.20. Hovedfunn fra kapitlet

Familieinnvandrerne deler vi oftest i to hovedgrupper; de som *gjenforenes* med familie som allerede bor i Norge, og de som får opphold i Norge på grunnlag av at de skal *etablere* seg i et parforhold med en som bor i Norge. Dette kan være en person i den øvrige befolkningen, en som selv har innvandret eller en norskfødt med innvandrerforeldre.

I perioden 1990-2012 innvandret 580 000 personer fra land utenfor Norden til Norge. Over 200 000 var familieinnvandrere, altså personer som fikk opphold i Norge på grunnlag av familierelasjoner. 23 prosent kom for å gjenforenes med familie, mens 14 prosent kom for å etablere familie, det vil si at familieinnvandringen utgjorde 37 prosent av den samlede ikke-nordiske innvandringen i

perioden. Flertallet av familieinnvandrerne, både de som kommer gjennom gjenforening og etablering, er kvinner.

Det er ikke blitt mer vanlig å innvandre som følge av et nytt ekteskap med noen som bor i Norge. Antallet som kom gjennom familieetableringer steg jevnt til rundt tusenårsskiftet, deretter har antallet som kommer av slike grunner flatet ut, og etter årtusenskiftet har det kommet flere på gjenforening enn gjennom etablering.

Økningen de siste årene skyldes de mange arbeidsinnvandrerne som kommer til Norge – mange av dem har familier som etter hvert er blitt gjenforent i Norge. Det har kommet desidert flest polske familieinnvandrere i perioden, deretter følger Thailand, Somalia og Irak. Typen familieinnvandring varierer fra land til land, og de to største gruppene illustrerer disse forskjellene godt. Mens flertallet av polakker kommer gjennom familiegjenforening, særlig de siste årene, kommer de fleste thailandere gjennom familieetablering.

I perioden 2008-2012 har det vært færre som etableres med en *innvandrer* enn med en i *den øvrige befolkningen*, henholdsvis 56 og 40 prosent av alle etableringer. 2 800 (i underkant av 4 prosent) er blitt etablert med en norskfødt uten innvandrerbakgrunn.

De fleste som kommer for å etablere seg i Norge finner en ektefelle med lik utdanningsbakgrunn som seg selv når vi ser på dem som etablerer seg med en person uten innvandrerbakgrunn, og de fleste har høyskole/universitetsutdanning. Vi ser at en høyere andel har grunnskole som høyeste utdanningsnivå, både blant etablerer og referanseperson der sistnevnte er innvandrer.

3. Ekteskapsmønstre blant innvandrere og deres norskfødte barn

Å være gift er langt mer vanlig blant innvandrere og deres norskfødte barn enn blant den øvrige befolkningen i tilsvarende alder. Men både innvandrere og deres norskfødte barn gifter seg nå sjeldnere i ung alder enn tidligere. Av dem som gifter seg er det mange innvandrere fra asiatiske og afrikanske land som finner ektefeller fra samme land som seg selv. Dette gjelder også innvandrere fra flere land i Europa, og særlig blant dem som har kommet som arbeidsinnvandrere. Selv om antallet i gifteferdig alder blant norskfødte med innvandrerforeldre har økt, har ikke antallet ekteskap som inngås blant disse, økt tilsvarende.

3.1. Mer vanlig å være gift blant innvandrere enn blant dem uten innvandrerbakgrunn

Det å finne en livsledsager og gifte seg er en stor begivenhet. Ved hjelp av SSBs statistikk kan vi verken si noe om innslag av kjærlighet som grunn for å gi et ja, eller om foreldrene involverer seg i barnas valg av partner, men det vi kan si noe om, er hvor lenge ekteskapet varer, alder på partene som gifter seg, og noe om kjønnsforskjeller.

I forrige kapittel så vi nærmere på hvem familieetablererne er, hvem de etablerer familie med og hvor mange som kommer for å etablere familie med referansepersoner som er 23 år eller yngre. Da tok vi for oss perioden 1990 til 2012. Når vi her ser nærmere på innvandreres og deres norskfødtes barns ekteskapsinngåelser, ser vi på dette i forhold til parenes landbakgrunn, innvandringsgrunn, botid og alder ved ankomst til Norge, og om ektefellene er bosatt i samme land før inngåelsen. Vi sammenligner med dem som ikke har innvandrerbakgrunn.

Mange innvandrere nettopp på grunn av at de skal gifte seg i Norge, og ville ikke ha fått oppholdstillatelse ellers (se kapittel 2). Dette vil påvirke andelen som er gift. Dessuten er alderssammensetningen blant innvandrere ulik den for norskfødte med innvandrerforeldre og i den øvrige befolkningen, ved at det relativt sett er langt flere unge voksne.

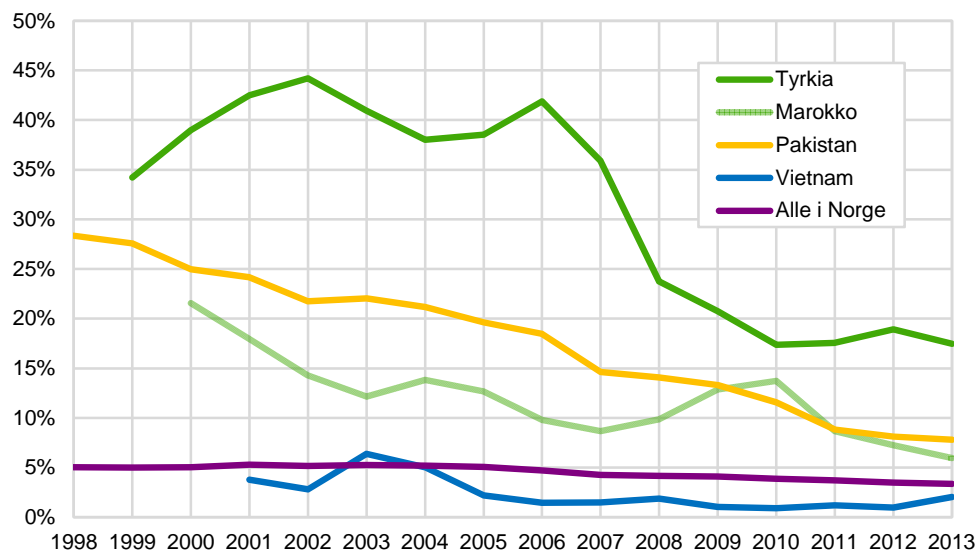
Det å stifte familie er for de fleste et gode i seg selv, og samlivsforholdene er en viktig del av en gruppes levekår. Giftermålmønsteret blant innvandrere og deres norskfødte barn kan blant annet si noe om hvor tette kontakter som utvikles mellom innvandrerne og dem som ikke har innvandrerbakgrunn.

Det er langt mer vanlig å være gift blant innvandrere og deres norskfødte barn enn det er blant personer i den øvrige befolkningen i tilsvarende alder. En årsak til dette er at innvandrere og deres barn med bakgrunn fra Asia og Afrika som oftest starter parforholdet ved at de gifter seg. Blant innvandrere fra nordiske og europeiske land og menn og kvinner i den øvrige befolkningen er det langt mer vanlig å være samboere, og særlig i starten av samlivet (Wiik 2012 og Lie 2004).

3.2. Stadig mindre vanlig blant norskfødte med innvandrerforeldre å gifte seg som ung

Mange av innvandrerens norskfødte barn er, som nevnt, fortsatt unge. Derfor har vi valgt en såpass begrenset aldersgruppe som 21-23 år når vi ser på andel gifte. Dette gjør vi for at tallene ikke skal bli for mye påvirket av variasjoner i aldersfordelingen grupper i mellom. Om vi så på en videre aldersgruppe, ville sammenligningen bli langt mer sårbar, avhengig av om flertallet i gruppen var i det yngste eller det eldste alderssjiktet. Men også blant dem som er enda yngre, og til en viss grad også i eldre aldersgrupper, er det blitt mindre vanlig å være gift.

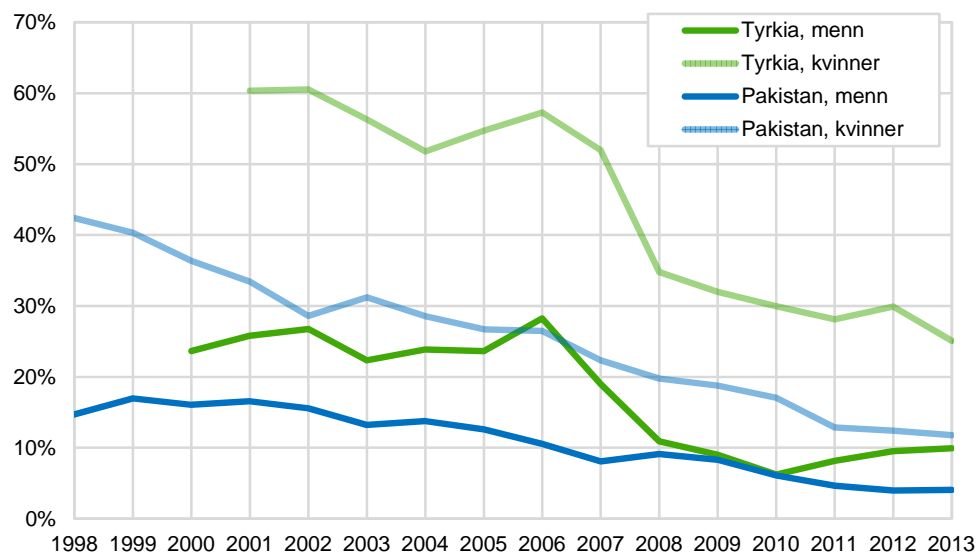
Figur 3.1. Andel norskfødte med innvanderforeldre 21-23 år som var registrert gift, etter landbakgrunn, samt alle i Norge. Per 1.1. 1998-2013. Prosent

Figurgrunnlag finnes i tabell A5 i vedlegget.
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

En lavere andel unge er altså gift i dag enn tidligere. Dette gjelder både dem med foreldre fra Tyrkia, Pakistan og fra Marokko. Mens 39, 25 og 22 prosent av norskfødte med innvanderforeldre fra henholdsvis Tyrkia, Pakistan og Marokko i alderen 21-23 år var gift i år 2000, gjaldt det 17, 8 og 6 prosent i 2013 – en betydelig nedgang. I samme periode har andelen gifte i hele befolkningen, i samme alder gått ned fra 5 til 3 prosent.

Figur 3.2. Andel norskfødte med innvanderforeldre 21-23 år som var registrert gift, etter kjønn og landbakgrunn. Per 1.1. 1998-2013. Prosent

Figurgrunnlag finnes i tabell A.15 i vedlegget.
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Samboerskap er den foretrukne samlivsform blant dem uten innvanderbakgrunn som lever i etablerte parforhold i denne alderen, så andelen gifte sier lite om hvor mange som lever i parforhold. Det samme gjelder dem med foreldre fra Vietnam. De relativt få med bakgrunn fra Vietnam som inngår et parforhold i ung alder velger i stor grad samboerskap, slik også unge i den øvrige befolkningen gjør (Wiik 2012). Bare 2 prosent blant dem med bakgrunn fra Vietnam, i alderen 21-23 år, var gift ved inngangen til 2013, i 2000 var andelen 4 prosent.

I hele perioden har andelen gifte vært høyest blant dem med foreldre fra Tyrkia, mens det altså er minst vanlig blant dem med foreldre fra Vietnam, av de store gruppene voksne norskfødte med innvandrerforeldre. De med foreldre fra Pakistan og Marokko har over tid nærmet seg det generelle nivået i Norge, slik at det er nesten like uvanlig å være gift i begynnelsen av tjuåra blant disse gruppene som det er generelt blant unge i Norge.

Det er mer vanlig å være gift i alderen 21-23 år blant kvinner med foreldre fra Pakistan og Tyrkia enn blant menn med samme bakgrunn (se figur 3.2). Dette gjelder også resten av befolkningen – i gjennomsnittsparet er kvinnen yngre enn mannen. Og for både kvinner og menn har andelen unge gifte gått ned i perioden vi har sett på, for kvinner med foreldre fra Tyrkia er det halvparten så vanlig å være gift i denne alderen i 2013 som i 1998.

3.3. Hvem velger innvandrerne til ektefelle?

Statistikken viser at mange innvandrere fra asiatiske og afrikanske land finner ektefeller fra samme land som seg selv (Henriksen 2010 og Sandnes 2013). Men det gjelder også blant innvandrere fra flere land i Europa, og særlig blant dem som har kommet som arbeidsinnvandrere. Ser vi på alle giftemål blant kvinner 18 år og eldre inngått i perioden 2008-2012, giftet mellom 80 og 83 prosent av innvandrerkvinnene fra Polen, Litauen, Afghanistan, Eritrea og Somalia seg med en med samme landbakgrunn, bosatt i Norge eller i utlandet. Det samme gjaldt over 70 prosent av kvinnene fra Vietnam, Irak, Chile, Pakistan, Etiopia, Sri Lanka og India (se tabell A.17, se også kapittel 2).

Mange kvinner som har innvandret fra Sverige og Danmark gifter seg med menn uten innvandrerbakgrunn, men også kvinner fra USA, Nederland, Ukraina, Thailand og Filippinene (mellom 39-44 prosent). Men dette gjelder i svært liten grad innvandrerkvinner fra typiske flyktningland, som Somalia, Eritrea, Afghanistan og i liten grad kvinner fra Pakistan (rundt 2 prosent).

Ser vi på alle giftemål blant menn 18 år og eldre inngått i perioden 2008-2012, fant mellom 80 og 88 prosent av innvandremennene fra Somalia, Vietnam, Litauen, Slovakia og Polen en ektefelle med samme landbakgrunn, og som var bosatt i Norge eller i utlandet. Det samme gjaldt for over 70 prosent av mennene fra Bosnia-Hercegovina, Russland, Pakistan, Sri Lanka, Kina, Etiopia, India og Romania (se tabell A.16, se også kapittel 2).

I likhet med innvandrerkvinner er det mange menn fra de nordiske landene som finner seg ektefeller uten innvandrerbakgrunn, da særlig de fra Sverige og Danmark. Dette gjelder også menn fra USA og Storbritannia (37-42 prosent), men i få tilfeller innvandremenn fra Somalia, Afghanistan, Pakistan, Eritrea og Litauen (0-2 prosent).

Gjennomgående er det flere menn enn kvinner som giftet seg, og som inngår ekteskap der partene bor i hvert sitt land, eller der den ene parten har fått opphold på grunnlag familieetablering til en person bosatt i Norge (såkalte transnasjonale ekteskap). Dette henger sammen med at det i de fleste gruppene er flere ugifte menn enn ugifte kvinner.

3.4. Hvem gifter barna til innvandrerne seg med?

Selv om antallet i gifteferdig alder blant norskfødte med innvandrerforeldre har økt, har ikke antallet ekteskap som inngås blant disse, økt tilsvarende. Blant norskfødte med innvandrerforeldre i alderen 18 år og eldre, fant i underkant av 50 prosent av dem med pakistanske foreldre seg en ektefelle som ikke bodde i Norge, i perioden 2008-2012 (se tabell 3.1 og tabell A.16 og A.17). Dette gjaldt 71 prosent i perioden 2002-2007. 37 prosent av de norskfødte med tyrkiske foreldre fant seg

en ektefelle som ikke bodde i Norge, i perioden 2008-2012. Andelen har gått ned fra 66 prosent i 2002-2007.

Tabell 3.1. Norskfødte med innvandrereforeldre som giftet seg i perioden 2008-2012, etter ektefellens landbakgrunn. 18 år og eldre. Prosent

	Antall ugifte i 2008	I alt	Uten inn- vandrer- bakgrunn	Samme landbak- grunn	Ektefelle ikke bosatt i Norge	Samme landbak- grunn, bosatt i Norge eller i utlandet	Annen inn- vandrer- bakgrunn	Uopp- gitt
Prosent								
Mannens landbakgrunn								
Pakistan	1 738	391	2,6	26,9	49,4	76,2	5,9	15,4
Vietnam	606	57	7,0	17,5	71,9	89,5	1,8	1,8
Tyrkia	423	94	4,3	28,7	38,3	67,0	3,2	25,5
India	379	62	6,5	30,7	43,6	74,2	3,2	16,1
Marokko	318	50	4,0	2,04	42,0	66,0	14,0	16,0
Danmark	235	41	51,2	0,0	34,2	34,1	12,2	2,4
Chile	209	16	37,5	6,3	37,5	43,8	12,5	6,3
Prosent								
Kvinnens landbakgrunn								
Pakistan	1 413	513	1,6	32,4	44,6	77	1,2	20,3
Vietnam	553	106	16	21,7	55,7	77,4	4,7	1,9
Tyrkia	294	160	1,9	31,3	35,6	66,9	5,0	26,3
India	311	72	8,3	29,2	41,7	70,8	11,1	9,7
Marokko	221	87	6,9	19,5	42,5	62,1	5,8	25,3
Danmark	185	31	48,4	0,0	35,5	35,5	16,1	0,0
Chile	167	22	13,6	27,3	45,5	72,7	13,6	0,0

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell 3.1 viser hvor mange norskfødte med innvandrerbakgrunn som har giftet seg i perioden 2008-2012, og hvor antallet er såpass stort at vi kan si noe om dem. Antallet varierer etter landbakgrunn men vi ser at det er flest norskfødte kvinner og menn med pakistansk bakgrunn som har giftet seg i perioden (i underkant av 1 000), og blant de med foreldre fra Tyrkia (250). Norskfødte med foreldre fra Vietnam, India og Marokko teller over 100, mens blant norskfødte med foreldre fra Danmark og Chile gjelder det henholdsvis 72 og 38 personer.

Ser vi på alle giftemål blant norskfødte kvinner 18 år og eldre inngått i perioden 2008-2012, giftet hele 90 prosent av norskfødte kvinner med foreldre fra Vietnam seg med menn med samme landbakgrunn bosatt i Norge eller i utlandet, og dette gjaldt 76 prosent blant norskfødte med foreldre fra Pakistan, og 74 prosent blant de med bakgrunn fra India. Det gjaldt i mindre grad norskfødte kvinner med bakgrunn fra Danmark og Chile, som i større grad har funnet seg ektefeller uten innvandrerbakgrunn, henholdsvis 51 og 38 prosent. (se tabell A.17, og les mer i kapittel 2).

Også blant norskfødte menn som giftet seg i perioden 2008-2012 fant flertallet ektefeller med samme landbakgrunn. Over 70 prosent av mennene med bakgrunn fra Pakistan, Vietnam, India og Chile giftet seg med en ektefelle med samme landbakgrunn. Færre av de norskfødte menn med innvandrerbakgrunn giftet seg med noen uten innvandrerbakgrunn sammenlignet med norskfødte kvinner fra Chile, men her er tallene små.

Blant norskfødte med innvandrereforeldre er det gjennomgående flere kvinner som har giftet seg (se tabell 3.1). Dette henger sammen med at kvinner gjennomgående inngår første samliv tidligere enn menn, og at gifte kvinner i gjennomsnitt er tre år yngre enn gifte menn, noe som også gjelder innvandrere og personer i den øvrige befolkningen (Wiik 2012).

3.5. Hovedfunn fra kapitlet

Det er mer vanlig å være gift blant innvandrere og deres norskfødte barn enn det er blant personer i den øvrige befolkningen i tilsvarende alder. En årsak til dette er at

innvandrere og deres barn med bakgrunn fra Asia og Afrika som oftest starter et parforhold ved at de gifter seg. Blant innvandrere fra nordiske og europeiske land og menn og kvinner i den øvrige befolkningen er det langt mer vanlig å være samboere, og særlig i starten av samlivet.

Det er blitt mindre vanlig over tid å være gift blant unge norskfødte med innvandrerforeldre. Dette gjelder både dem med foreldre fra Tyrkia, Pakistan og Marokko. Selv om antallet i gifteferdig alder blant norskfødte med innvandrerforeldre har økt, har ikke antallet ekteskap som inngås blant disse, økt tilsvarende.

Blant norskfødte med innvandrerforeldre i alderen 18 år og eldre, fant i underkant av 50 prosent av dem med pakistanske foreldre seg en ektefelle som ikke bodde i Norge, i perioden 2008-2012. Dette gjaldt 71 prosent i perioden 2002-2007. 37 prosent av de norskfødte med tyrkiske foreldre fant seg en ektefelle som ikke bodde i Norge i perioden 2008-2012. Andelen har gått ned fra 66 prosent i 2002-2007.

Mange innvandrere fra asiatiske og afrikanske land finner ektefeller fra samme land som seg selv. Men det gjelder også blant innvandrere fra flere land i Europa. Kvinner og menn som har innvandret fra de nordiske landene, særlig Sverige og Danmark, gifter seg i stor grad med ektefeller uten innvandrerbakgrunn.

4. Skilsmisser

Blant innvandrere er det i de fleste grupper færre skilsmisser der begge har bakgrunn fra samme verdensregion enn det er for hele befolkningen sett under ett, med unntak av par fra Afrika. Videre er andelen skilsmisser gjennomgående høyere i ekteskap der den ene parten har innvandrerbakgrunn og den andre ikke, særlig i ekteskap der mannen har innvandret. Det er ikke så mye vi kan si enda om skilsmisser blant norskfødte med innvandrerforeldre da mange fortsatt er unge og få har vært gift lenge. Det store flertallet har kun vært gift i mindre enn syv år. Av disse er 2 prosent skilt.

4.1. Ekteskapet varer ikke livet ut for alle

For mange par varer ekteskapet livet ut, men ikke for alle. Tall for hele befolkningen i 2012 viser at 41 prosent av alle inngåtte ekteskap vil ende i skilsmisse, om mønsteret holder seg (SSB 2013b). For 2004 var den tilsvarende prosenten 50, den høyeste skilsmisseraten målt noensinne.

Innvandrere og deres norskfødte barn er, som tidligere nevnt, en svært sammensatt gruppe. Ulik landbakgrunn, innvandringsbakgrunn, tilgang til ressurser og så videre, påvirker menneskers livssituasjon. Mange innvandrere i Norge er, eller har vært, i en vanskelig livssituasjon. Andre trekk rundt innvandringen, som for eksempel lang atskillelse eller store omveltninger i parforholdet, kan trolig sette ekteskapet på en ekstra prøve, enten begge parter har innvandret eller bare den ene (Daugstad 2006).

Dette kan være utfordringer for par som kommer fra samme land, og i parforhold der ekteparet har ulik landbakgrunn. Særlig kan dette være fremtredende i parforhold der partene i utgangspunktet har ulik religiøs overbevisning, men også andre grunnleggende kultur- og verdikonflikter kan gjøre et parforhold mer komplisert og mindre motstandsdyktig mot brudd. Kalmijn (1998) påpeker også at ekteskap der personene har ulik bakgrunn kan få mindre støtte i personenes egne grupper. For noen grupper viser ekteskapene seg tvert om å være mer stabile enn andre, og har lavere skilsmissehyppighet.

4.2. Andel skilsmisser etter ekteskapets varighet

Vi skal her se på skilsmissemønsteret blant innvandrerne, sett i forhold til ekteskapets varighet. Skilsmissetallene er basert på tall for skilsmisser som har funnet sted i perioden 2008-2012. Skilsmisssene grupperes etter ekteskapets varighet i følgende kategorier: Under 3 år, 3-6 år, 7-10 år og over 10 år (se tekstboks om skilsmissetallene). For tilsvarende analyser av skilsmisser blant innvandrere for tidligere år, se Daugstad 2006 og Lie 2004.

Når vi ser på hvem som skiller seg blant innvandrere og norskfødte med innvandrerforeldre, og sammenligner med den øvrige befolkningen, er det viktig å huske at skilsmisssene ikke avspeiler alle reelle samlivsbrudd. I dag er samboerskap svært utbredt, særlig blant de yngre, men ikke særlig utbredt som samlivsform blant innvandrerne og deres norskfødte barn med bakgrunn fra afrikanske og asiatiske land (Wiik 2012, Daugstad 2006 og 2008, se også Sandnes 2013 og kapittel 3).

Samboerskap er derimot langt mer vanlig blant personer uten innvandrerbakgrunn og blant europeiske innvandrere. Mange av disse danner par med personer i den øvrige befolkningen. Samboerskap vil også være mindre vanlig blant dem hvor ekteskap er grunnlaget for opphold for den ene parten, det vil si som gifter seg mens den ene parten bor i utlandet (Wiik 2012).

Om skilsmissetallene

Vi ser på skilsmisser for 5 år, for perioden 2008-2012. Skilsmisene sees hvert år i forhold til bestanden av ekteskap for hver aktuelle gruppe. Der det for eksempel forekommer en skilsmisse for et ektepar som har vært gift i 3 år eller mindre, der mann er uten innvandrerbakgrunn og kvinnen har utenlandsk landbakgrunn, ses skilsmissen i forhold til antallet slike par for å finne et forholdstall. Vi har lagt sammen skilsmisser og ekteskapsbestand for hele perioden. Dette har vi gjort fordi det ofte er små tall, og det kan være betydelige variasjoner fra et år til et annet.

Tabellene og figurene tar utgangspunkt i opplysninger om mannens eller kvinnens landbakgrunn. Utenlandsk landbakgrunn gjelder innvandrere, norskfødte med innvandrerforeldre eller ektefelle som ikke er bosatt i Norge. Dette må oppfattes som en relativt enkel metode for å analysere skilsmisseadferd, men tallgrunnlaget er neppe stort nok eller godt nok foreløpig for mer avanserte demografiske analyser.

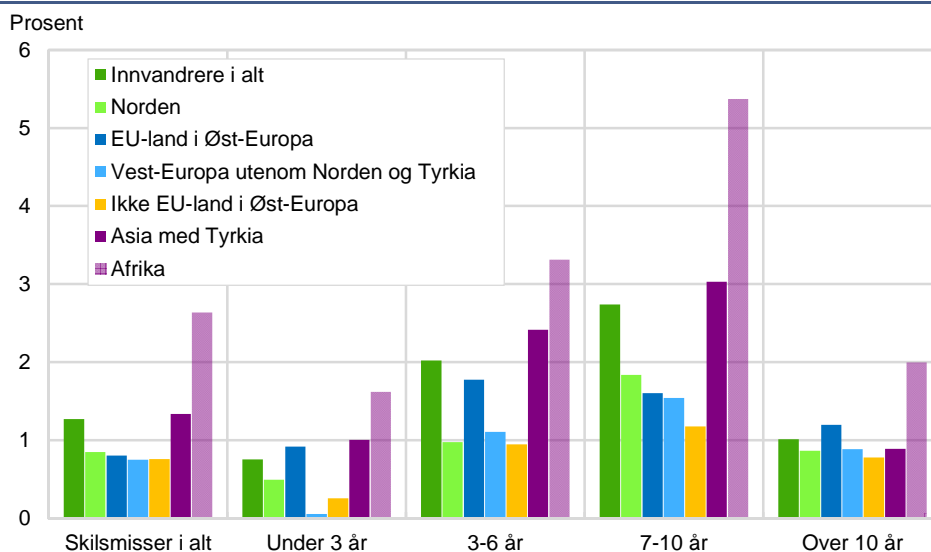
Dette begrensede datagrunnlaget er også grunnen til at vi i denne omgang ikke har forsøkt å gi noen indikatorer for hvordan utviklingen har vært over tid. Slike utviklingslinjer ville trolig blitt for sterkt preget av tilfeldigheter.

4.3. Flest skilsmisser etter syv år

Langt flere par, når vi ser på *hele befolkningen* under ett, skiller lag etter 3-6 år og 7-10 år enn de tre første årene av ekteskapet, henholdsvis rundt 3 prosent (for gruppene 3-10 år) mot rundt 1 prosent (0-3 år). Da ser vi på andel skilsmisser av alle ekteskap i perioden 2008-2012. Også blant par som hadde vært gift i mer enn ti år var andelen på rundt 1 prosent.

Blant innvandrere er det i de fleste grupper færre skilsmisser der begge har bakgrunn fra samme verdensregion enn det er for hele befolkningen sett under ett, med unntak av par fra Afrika. Forskjellene er likevel små, og for noen grupper er også tallene små. Størst andel skilsmisser finner vi i ekteskap der begge har bakgrunn fra et land i Afrika, i alle varigheter. Der ekteskapet hadde vart i 7-10 år, skilte 5,4 prosent seg i perioden 2008-2012 (se figur 4.1).

Figur 4.1. Skilsmisser der begge har samme landbakgrunn, etter ekteskapets varighet og verdensregioner. 2008-2012. Prosent¹

¹ Skilsmisser er regnet ut fra alle ekteskap i perioden 2008-2012. Registrert per 1. januar.
Kilde: befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Det er forskjeller i skilsmissehyppigheten etter hvilket land i Afrika ektefellene kommer fra. Andelen skilsmisser i alt er for eksempel noe høyere for innvandrere fra Somalia (3,4 prosent), mens den er noe lavere blant dem med bakgrunn fra Eritrea (2,7 prosent). I ekteskap som har vart 7-10 år og der begge har bakgrunn fra Somalia, er skilsmisseandelen på hele 9,2 prosent. Tilsvarende tall for par fra Eritrea er 4,7 prosent (se tabell 4.1). Tallene for enkeltland i Afrika må tolkes med varsomhet da det er snakk om små tall.

Tabell 4.1. Skilsmisser i ekteskap der begge har samme landbakgrunn, etter ekteskapets varighet og utvalgte land. 2008-2012. Prosent

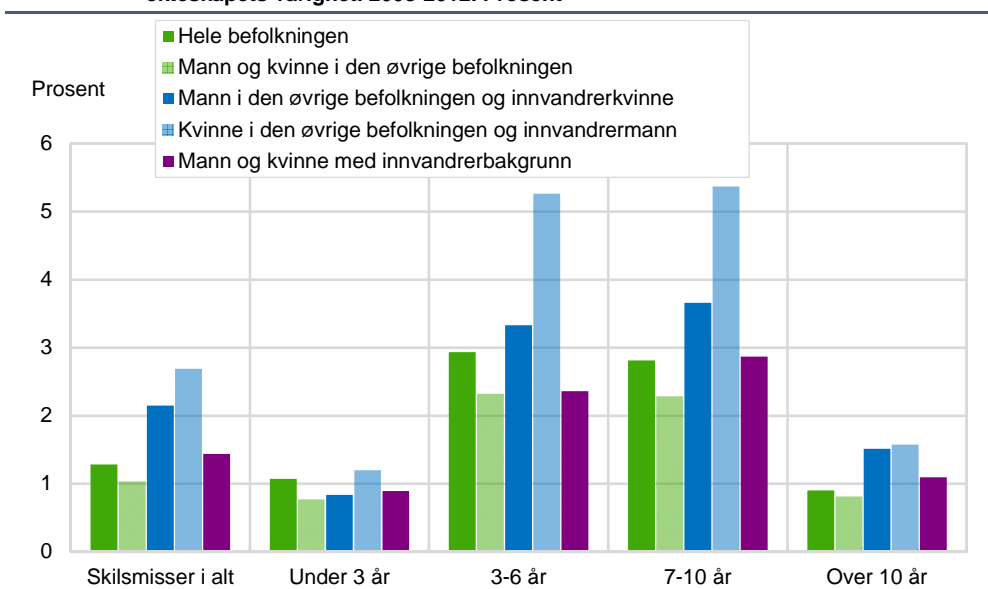
	Antall bestående ekteskap	Ekteskapets varighet				
		Skilsmisser i alt	Under 3 år	3-6 år	7-10 år	Over 10 år
		Prosent				
Innvandrere i alt	189 681	1,2	0,7	2,0	2,7	1,0
Danmark	2 943	0,6	0,5	1,1	0,4	0,6
Sverige	2 568	0,9	0,4	0,5	3,0	0,8
Polen	24 184	0,7	0,2	0,9	1,1	0,8
Tyrkia	12 238	1,2	1,5	2,5	2,4	0,7
Eritrea	1 908	2,7	1,2	3,8	4,7	2,7
Somalia	8 253	3,4	1,9	3,7	9,2	3,5
Irak	18 558	1,3	1,0	1,6	2,4	2,0
Iran	11 080	2,7	2,8	4,7	5,4	3,4
Pakistan	23 132	0,8	1,1	1,9	1,7	0,5
Vietnam	15 085	2,5	0,7	4,8	7,3	1,3

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå

4.4. Når en med og en uten innvandrerbakgrunn skiller seg

Andelen skilsmisser er gjennomgående noe høyere i ekteskap der en av partene har innvandrerbakgrunn (se tekstboks med definisjoner) og den andre ikke, og særlig i ekteskap der det er mannen som har innvandret.

Figur 4.2. Skilsmisser der begge, ingen eller en av ektefellene er innvandrere. Etter ekteskapets varighet. 2008-2012. Prosent¹

¹ Skilsmisser er regnet ut fra alle ekteskap i perioden 2008-2012. Registrert per 1. januar
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Ser vi på ekteskap med en varighet på 3-6 og 7-10 år, hvor mannen er innvandrer, er andelen skilsmisser i perioden 2008-2012 rundt 5 prosent. Hvis det er kvinnen som har innvandret, er det 3,5 prosent som tar ut skilsmisse blant dem som har vært gift like lenge. Færre skiller seg når begge har innvandrerbakgrunn (2,6 prosent). For par i den øvrige befolkningen er skilsmissehyppigheten 2,3 prosent (se figur 4.3).

I de ekteskap der mannen har innvandret fra Afrika og giftet seg med en kvinne uten innvandrerbakgrunn ender flest med skilsmisse. I ekteskap som har vart i 7-10 år, var det 13 prosent av ekteskapene mellom menn med afrikansk bakgrunn og kvinner uten innvandrerbakgrunn som gikk i oppløsning. Andelen skilsmisser er også høy i ekteskap der ektemannen har bakgrunn fra ikke-EU-land i Øst-Europa (16 prosent), og Asia med Tyrkia (10 prosent). Langt de fleste ekteskap mellom menn fra Afrika og Asia og kvinner uten innvandrerbakgrunn består i minst ti år.

Tabell 4.2. Skilsmisser i ekteskap mellom kvinne i den øvrige befolkningen og innvandrer mann. Etter ekteskapets varighet og etter verdensdel. 2008-2012. Prosent

Kvinne i den øvrige befolkningen skilt fra mann med bakgrunn fra:	Antall bestående ekteskap	Ekteskapets varighet				
		Skilsmisser i alt	Under 3 år	3-6 år	7-10 år	Over 10 år
		Prosent				
I alt	116 681	2,7	1,2	5,3	5,4	1,6
Norden	37 008	1,4	0,8	2,4	2,4	1,1
Ikke EU-land i Øst-Europa	3 422	7,1	1,5	10,3	16,0	2,6
Vest-Europa utenom Norden og Tyrkia	35 482	1,5	0,8	2,4	2,5	1,3
EU-land i Øst-Europa	3 873	3,1	2,0	8,8	7,7	1,5
Asia med Tyrkia	12 684	5,7	2,6	9,0	10,1	2,7
Afrika	8 460	6,6	1,4	9,9	13,1	3,6
Sør- og Mellom-Amerika	5 437	4,6	2,1	7,3	7,4	2,5
Nord-Amerika og Oseania	10 315	1,8	0,5	2,9	2,9	1,5

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell 4.3. Skilsmisser i ekteskap mellom mann i den øvrige befolkningen og innvandrer kvinne. Etter ekteskapets varighet og etter verdensdel. 2008-2012. Prosent

Mann i den øvrige befolkningen skilt fra kvinne med bakgrunn fra:	Antall bestående ekteskap	Ekteskapets varighet				
		Skilsmisser i alt	Under 3 år	3-6 år	7-10 år	Over 10 år
		Prosent				
I alt	211 721	2,2	0,8	3,4	3,8	1,5
Norden	46 308	1,1	0,5	1,6	2,0	1,0
Ikke EU-land i Øst-Europa	20 908	3,8	1,1	5,1	4,6	3,7
Vest-Europa utenom Norden og Tyrkia	28 043	1,1	0,4	2,2	2,3	0,9
EU-land i Øst-Europa	17 854	2,8	1,2	3,6	3,8	2,4
Asia med Tyrkia	64 711	2,5	0,7	3,2	4,1	2,3
Afrika	6 439	3,9	1,5	5,4	6,1	3,0
Nord-Amerika og Oseania	11 338	1,2	0,7	1,7	1,7	1,2
Sør- og Mellom-Amerika	16 120	3,5	1,2	4,4	6,2	2,6

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

I alt ble det registrert om lag 3 100 skilsmisser mellom *kvinner* i den øvrige befolkningen og innvandrer menn i perioden 2008-2012 (se tabell 4.2). Det var om lag 1 400 flere skilsmisser mellom *menn* i den øvrige befolkningen og innvandrerkvinner i den samme perioden. Antall skilsmisser avspeiler både skilsmissemfrekvensen, men også at det er langt flere menn i den øvrige befolkningen som gifter seg med en med utenlandsk bakgrunn, enn det kvinner i den øvrige befolkningen gjør (se kapittel 2.12).

I de ekteskap der kvinnen har innvandret fra Afrika og giftet seg med en mann i den øvrige befolkningen ender flest med skilsmisse (3,9 prosent), tett etterfulgt av de fra ikke EU land i Øst-Europa (3,8 prosent). Ekteskap mellom kvinner fra Nord-Amerika og menn uten innvandrerbakgrunn er stabile, rundt 1 prosent av disse ekteskapene inngått i perioden 2008-2012 har endt i skilsmisse (se tabell 4.3).

I ekteskap som har vart i 7-10 år, var det 6 prosent av ekteskapene mellom kvinner med afrikansk bakgrunn og menn i den øvrige befolkning som gikk i oppløsning (se tabell 4.3). Andelen skilsmisser er også høy i ekteskap der kvinnen har bakgrunn fra ikke-EU-land i Øst-Europa (4,6 prosent), og Asia med Tyrkia (4,1 prosent).

Tabell 4.4. Skilsmisser i ekteskap mellom kvinne i den øvrige befolkningen og innvandrer mann. Etter ekteskapets varighet og etter enkeltland. 2008-2012. Prosent¹

Kvinne i den øvrige befolkningen skilt fra mann med bakgrunn fra:	Antall bestående ekteskap	Ekteskapets varighet				
		Skilsmisser i alt	Under 3 år	3-6 år	7-10 år	Over 10 år
		Prosent				
I alt	43 525	2,9	1,4	5,9	5,6	1,6
Danmark	16 098	1,3	0,3	2,6	2,8	1,0
Sverige	16 706	1,6	0,9	2,6	2,3	1,3
Tyrkia	3 376	9,5	2,8	12,4	17,2	5,2
Marokko	1 674	9,3	1,5	16,3	19,0	4,4
Somalia	120	3,4	4,2	15,0	13,3	2,0
Irak	961	11,9	5,5	15,3	15,0	3,8
Iran	1 818	4,1	2,5	5,2	5,4	3,5
Pakistan	750	6,1	4,1	15,	15,5	1,9
Vietnam	329	4,1	1,4	7,7	6,5	3,7
Chile	1 693	4,6	3,1	7,5	7,4	3,1

¹ Rettet 05. mai 2014.

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

I ekteskap mellom kvinne i den øvrige befolkningen og innvandrer mann, etter enkeltland i perioden 2008-2012 er det mange små tall, men vi kan allikevel si noe om skilsmisseandelen for de største landgruppene. Høyest andel skilsmisser ser vi i de ekteskap hvor mennene er fra Irak, Tyrkia og Marokko, henholdsvis nesten 12, og rundt 9 prosent. Andelen som skiller seg er enda høyere når ekteskapene har vart mellom 3-6, og 7-10 år. Dette gjelder også i ekteskapene hvor mennene er fra Pakistan. Her er det imidlertid en del færre ekteskap. Bare 2 prosent av gifte menn med bakgrunn fra Pakistan giftet seg med en kvinne uten innvandrerbakgrunn i perioden 2008-2012. I samme periode var det bare 43 skilsmisser mellom slike ektepar.

I ekteskap mellom kvinner uten innvandrerbakgrunn og menn fra Sverige og Danmark (se tabell 4.4), er skilsmisseandelen omtrent lik som i ekteskap der begge er uten innvandrerbakgrunn (se figur 4.2).

Tabell 4.5. Skilsmisser i ekteskap mellom mann i den øvrige befolkningen og innvandrer kvinne. Etter ekteskapets varighet og enkeltland. 2008-2012. Prosent¹

Mann i den øvrige befolkningen skilt med kvinne med bakgrunn fra:	Antall bestående ekteskap	Ekteskapets varighet				
		Skilsmisser i alt	Under 3 år	3-6 år	7-10 år	Over 10 år
		Prosent				
I alt	120 366	2,3	0,9	3,3	3,7	1,7
Danmark	16 748	0,8	0,9	1,2	1,7	0,7
Sverige	21 025	1,2	0,4	1,7	1,9	1,2
Polen	8 037	2,3	1,3	2,4	3,3	2,3
Russland	13 875	3,9	1,3	5,1	4,1	3,9
Tyrkia	901	3,6	0,7	4,0	5,6	2,9
Marokko	599	4,7	2,0	8,9	5,6	1,6
Somalia	140	5,0	.	2,6	9,7	8,6
Filippinene	19 189	1,9	0,7	2,3	2,6	1,9
Irak	160	6,9	3,3	9,3	3,7	15,8
Iran	1 115	3,4	1,7	3,8	5,9	3,0
Pakistan	278	1,8	1,6	2,5	1,9	1,3
Thailand	28 740	2,8	0,7	3,4	4,8	2,9
Vietnam	2 146	2,6	1,1	2,3	5,9	1,7
Brasil	5 394	3,7	1,4	5,1	6,1	3,9
Chile	2 019	3,0	2,1	3,0	5,3	2,5

¹ Rettet 05. mai 2014.

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Flere menn uten innvandrerbakgrunn inngår ekteskap med en kvinne som har innvandrerbakgrunn, enn omvendt (se kapittel 2.12). Samtidig som det inngås flere ekteskap mellom menn uten innvandrerbakgrunn og kvinner med innvandrerbakgrunn, er det også lavere skilsmisseandel i slike ekteskap enn i ekteskap der kvinnen er uten innvandrerbakgrunn.

Blant ekteskap der mannen er uten innvandrerbakgrunn og kvinnen har bakgrunn fra et nordisk land, er skilsmisseratene lave (se tabell 4.5). Høyest andel skilsmisser perioden 2008-2012 finner vi i ekteskap der kvinnene er fra Irak, Marokko og Somalia, og særlig høy andel ser vi i ekteskap mellom 3-6 års varighet. Dette gjelder mellom 7-10 år i ekteskap der kvinnen er fra Somalia, men her er det snakk om svært små tall – slike ekteskap er svært uvanlige.

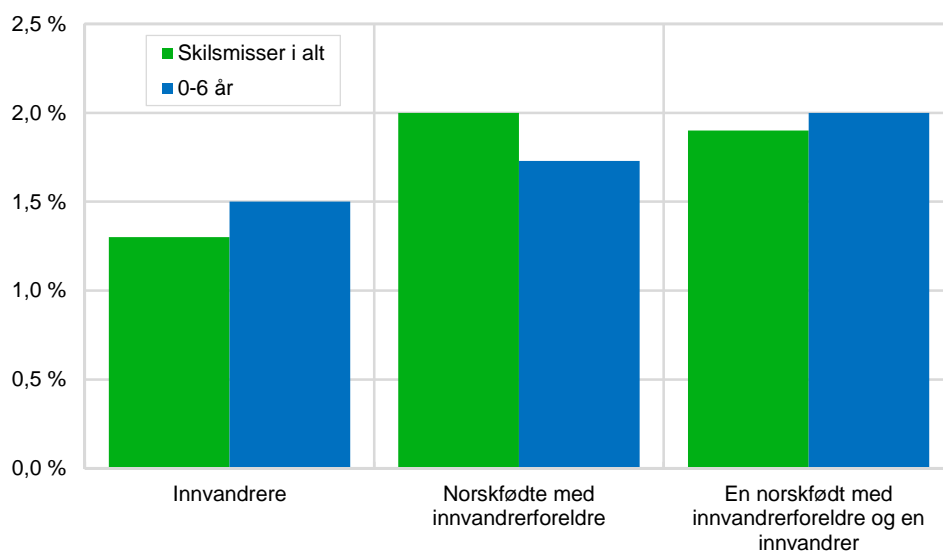
De største gruppene kvinnelige familieetablerere er Thailand, Filippinene, Russland. Vi ser at skilsmisseandelen er høyest i ekteskap der kvinnen har russisk bakgrunn og mannen er uten innvandrerbakgrunn, 3,9 prosent i perioden 2008-2012. Dette gjelder henholdsvis 2,8 og 1,9 prosent i ekteskap med kvinner fra Thailand og Filipinene (se tabell 4.5).

Det var tidligere vanlig at en større andel av menn uten innvandrerbakgrunn giftet seg med kvinner med polsk bakgrunn (Daugstad 2006), men dette er nå blitt stadig mindre vanlig. Etter 2008 har familieinnvandringen fra Polen økt i omfang, i takt med den store arbeidsinnvandringen fra landet (se kapittel 2.6). 2,3 prosent av ekteskapene i perioden 2008-2012 endte i skilsmisse.

4.5. Få skilte blant norskfødte med innvandrerforeldre

Skilsmissemønsteret blant norskfødte med to innvandrerforeldre er ikke studert i noen særlig grad til nå, av den enkle grunn at få har vært gift lenge nok til at deres skilsmisser kan analyseres meningsfylt. Nå kan vi imidlertid begynne med noen forsiktige beskrivelser av deres skilsmisser for ekteskap som har vart kort tid. Men tallene er små.

Figur 4.3. Skilsmisser i ekteskap mellom to norskfødte med innvandrerforeldre og mellom to innvandrere og mellom en norskfødt med innvandrerforeldre og en innvandrer. Etter ekteskapets varighet. 2008-2012. Prosent

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

I perioden 2008-2012 var det rundt 1 000 ekteskap mellom to norskfødte med innvandrerforeldre med samme landbakgrunn, 2 prosent av ekteskapene blant to norskfødte med innvandrerforeldre har endt i skilsmisse (se figur 4.3). Dette gjelder 1,3 prosent blant innvandrere.

Langt de fleste av de norskfødte med innvandrerforeldre som var gift i perioden vi ser på, i alt 669, har foreldre fra Pakistan, mens 176 har foreldre fra Tyrkia. Videre hadde det store flertallet vært gift i mindre enn syv år, rundt 80 prosent. Av disse var 1,7 prosent skilt, 2,2 prosent av dem som har pakistanske foreldre, og 2,8 prosent av dem med tyrkiske foreldre.

Videre var det rundt 9 500 ekteskap mellom en norskfødt med innvandrerforeldre og en innvandrer med samme landbakgrunn. Kun 177 (1,9 prosent) har skilt seg i perioden 2008-2012, andelen er rundt 2 prosent i ekteskap som hadde vart mellom 0-6 år. Det er også her snakk om små tall, og av enkeltland er det kun Pakistan og Tyrkia vi kan si noe om. 1,7 prosent av ekteskapene mellom en norskfødt med innvandrerforeldre og en innvandrer med bakgrunn fra Pakistan eller Tyrkia har endt i skilsmisse, i perioden 2008-2012.

4.6. Hovedfunn fra kapitlet

Langt flere par skiller lag etter 3-6 år og 7-10 år enn de tre første årene av ekteskapet, henholdsvis rundt 3 prosent (for gruppene 3-10 år) mot rundt 1 prosent for hele befolkningen i perioden 2008-2012. Også blant par som hadde vært gift i mer enn ti år var andelen på rundt 1 prosent.

Blant innvandrere er det i de fleste grupper færre skilsmisser der begge har bakgrunn fra samme verdensregion enn det er for hele befolkningen sett under ett, med unntak av par fra Afrika. Andelen skilsmisser er gjennomgående høyere i ekteskap der den ene parten er innvandrer og den andre ikke, særlig i ekteskap der mannen har innvandret.

Det er ikke så mye vi kan si enda om skilsmisser blant norskfødte med innvandrerforeldre da mange fortsatt er unge og få har vært gift lenge. Det store flertallet har kun vært gift i mindre enn syv år i perioden vi ser på her (2008-2012), rundt 80 prosent. Av disse var 2 prosent skilt. Ser vi i samme periode på andelen skilsmisser i ekteskap mellom en norskfødt med innvandrerforeldre og en innvandrer, var andelen 1,9 prosent for ekteskap med varighet under syv år.

5. Tid før gjenforening

Av alle menn og kvinner som kom til landet i perioden 2003-2005, og som fortsatt bor her, har 6 600 fått familiegjenforening, det vil si 13 prosent av mennene og 12 prosent av kvinnene. Et generelt trekk er at kvinner får raskere familiegjenforening enn menn, og blant dem som har fått familiegjenforening, får de med høy utdanning raskere gjenforening enn dem med lav eller ingen utdanning. Arbeidsinnvandrere får raskest familiegjenforening, og det gjelder særlig innvandrere fra land i EU.

5.1. Antall familiegjenforeninger har økt de senere årene

Hvor lang tid tar det før de som har innvandret til Norge får familien sin hit? Vi tar utgangspunkt i alle innvandrere som kom til Norge i perioden 2003-2005, og som fortsatt er bosatt 1.1. 2013 og som har fått familiegjenforening. For denne gruppa undersøker vi hvor lang tid det tar før de får familiegjenforening (innen 2 år, 3-5 år og 6-9 år). Vi har sett på ulike kjennetegn ved referanseperson som innvandringsgrunn, landbakgrunn, utdanning og kjønn.

Antallet familiegjenforeninger har økt spesielt mye som følge av den økte arbeidsinnvandringen, særlig fra nye EU-land etter EØS-utvidelsen. Til slutt i kapitlet ser vi på hvor raskt polske statsborgere som innvandret i perioden 2003-2005 får familiegjenforening, sammenlignet med polakkene som kom i 2006-2008 (se også kapittel 2).

Innvandrere kan komme til Norge av ulike grunner. Noen har arbeidstillatelser, noen kommer for å studere, noen flykter fra krig eller forfølgelse og får beskyttelse i Norge, og atter andre kommer for å flytte sammen med familie i Norge. Statistikken vår er basert på de tillatelsene UDI gir til innvandrerne fra ikke-nordiske land. Men statistikken gir ikke nødvendigvis et speilbilde av de reelle, personlige grunnene innvandrerne selv har for å komme hit.

Mange flyktninger har som mål å få en jobb de kan forsørge familie og slektninger utenfor Norge med. Familieinnvandrere fra krigssoener kan ha en like traumatisert krigsbakgrunn som flyktningen de gjenforenes med. Og personer som opprinnelig kom som arbeidsinnvandrere kan være uten jobb i dag. SSBs statistikk over innvandringsgrunn gir altså ikke et reelt bilde over hvor mange innvandrere som er i arbeid her, eller som har fluktbakgrunn, eller som kommer primært fordi de har familie i Norge. Likevel – SSB må forholde seg til det vi faktisk kan tallfeste, og det er innvandrernes *opprinnelige vedtaksgrunn* (se også Dzamarija 2013 og kapittel 2).

Gjennom statistikken kan vi ikke si noe om hvor lenge den familiegjenforente har søkt om å komme til Norge. Vi har i våre tall kun opplysninger om tidspunktet referansepersonen ble bosatt i Norge og tidspunktet deres familie har fått vedtak om bosetting. Vi kan heller ikke her si noe om Utlendingsdirektoratets saksbehandlingstid, det vil si tiden det tar fra søknad om familiegjenforening leveres til søknaden innvilges.

5.2. Nær 13 prosent av dem som kom i 2003-2005 har fått gjenforening

Tabell 5.1 viser andel familiegjenforeninger til innvandrerkvinner og menn som kom i perioden 2003-2005, og som fortsatt bor i Norge 1.1. 2013. Det kom i alt 52 800 innvandrere til Norge i perioden. Til sammen har 6 600 av disse fått familiegjenforening, det vil si 12,6 prosent.

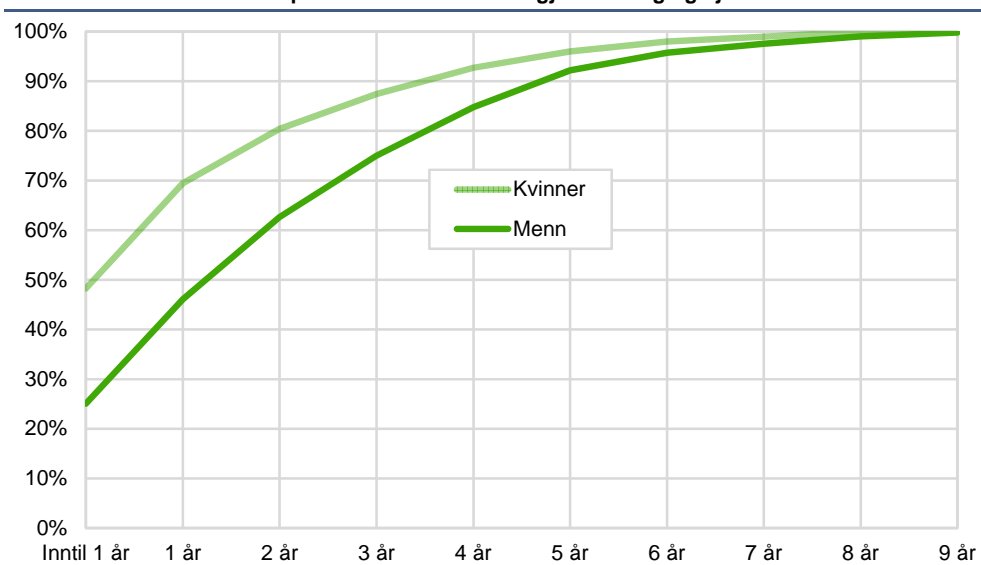
Tabell 5.1. Familiegjenforeninger til personer som har innvandret i perioden 2003-2005, og som er bosatt per 1.1.013, etter tid til gjenforening, innvandringsgrunn og kjønn. Antall og prosent¹

	Antall i kohorten (2003-2005) bosatt per 1.1.2013	Totalt antall familiegjenforeninger til kohorten	Andel familiegjenforeninger til kohorten	Andel som har fått familiegjenforening innen to år, av alle familiegjenforeninger til kohorten
I alt	52 812	6 648	12,6 %	58,8 %
Arbeid	7 800	2 071	26,6 %	67,9 %
Familie	23 380	2 803	12,0 %	69,1 %
Flukt	13 856	1 442	10,4 %	26,7 %
Utdanning	2 827	219	7,7 %	43,8 %
Kvinner				
I alt	27 535	3 614	13,1 %	69,5 %
Arbeid	1 927	536	27,8 %	8,0 %
Familie	15 498	2 578	16,6 %	71,7 %
Flukt	5 801	345	5,9 %	49,0 %
Utdanning	2 072	111	5,4 %	25,2 %
Menn				
I alt	25 277	3 034	12,0 %	46,1 %
Arbeid	5 873	1 535	26,1 %	63,7 %
Familie	7 882	225	2,9 %	39,6 %
Flukt	8 055	1 097	13,6 %	19,7 %
Utdanning	755	108	14,3 %	63,0 %

¹ Rettet 05.mai 2014.
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Et generelt trekk er at andelen kvinner og menn som får familiegjenforening er lik, men at kvinner raskere får familiegjenforening enn menn. Av innvandrerkvinnene som kom i perioden 2003-2005, og som har fått familiegjenforening (det vil si av de 13 prosent), har 48 prosent fått dette i løpet av første bopsettingsår (se figur 5.1), og 70 prosent har fått gjenforening innen to år. Dette gjelder henholdsvis 25 og 46 prosent for innvandrer menn i samme kohort.

Figur 5.1. Familiegjenforeninger til personer som har innvandret i perioden 2003-2005, og som er bosatt per 1.1.2013. Etter tid til gjenforening og kjønn. Prosent¹

¹ Rettet 05. mai 2014.
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

5.3. Stor variasjon i gjenforening etter innvandringsgrunn...

Hvor mange innvandrere som får familiegjenforening, og hvor raskt det går, varierer ut fra innvandringsgrunn, og det henger sammen med om de som kommer til landet tenker å bli, eller ikke (se tabell 5.1). Vi vet fra før at mange som har innvandret for å studere (inklusive au pairer) etter hvert reiser tilbake til hjemlandet

sitt. En utdanningstillatelse gir i utgangspunktet ikke mulighet til å få permanent oppholdstillatelse.

Vi har opplysninger om *første* oppholdsgrunnlag i vår statistikk, mange av dem med utdanningsgrunn som får familiegjening har nok fått et annet oppholdsgrunnlag seinere, jmf tabell 5.1.

Mange innvandrere som er kommet på grunn av arbeid, har også tidligere reist tilbake etter endt arbeidsopphold. Arbeidsinnvandrere som har kommet fra EU-land i Øst Europa de siste årene har i økende grad blitt boende i Norge, og da ønsker de familien sin hit (Pettersen 2013). Men det er blant personer som har kommet på grunn av flukt, vi finner den høyeste andelen som fortsatt er bosatt i Norge ved utgangen av 2012, med 84 prosent som et gjennomsnitt for perioden 1990-2012 (SSB 2013a).

Det har innvandret omtrent like mange kvinner (27 535) som menn (25 277) i perioden 2003-2005 som fortsatt bodde her 1.1.2013, men det har kommet dobbelt så mange kvinner som menn som familieinnvandrere, tre ganger så mange mannlige arbeidsinnvandrere som kvinner, en og en halv gang så mange menn som kvinner som flyktning, og tre ganger så mange kvinner som menn har kommet på grunn av utdanning (se tabell 5.1).

I underkant av 27 prosent av arbeidsinnvandrerne som kom i perioden til Norge i 2003-2008, og som fortsatt bodde her 1.1.2013, har fått familiegjening, uansett kjønn (se tabell 5.1 men også kapittel 2.5). Dette gjelder 14 prosent av menn som har kommet som flyktning eller for å ta utdanning. Andelen er lavere for kvinner som har kommet som flyktninger, rundt 5-6 prosent.

5.4. ...men kvinner får gjening raskere enn menn

Arbeids- og familieinnvandrere får raskest familiegjening av dem som innvandret i perioden 2003-2005. Innen to år har henholdsvis 69 prosent fått familiegjening av familieinnvandrerne og 68 prosent av arbeidsinnvandrerne, regnet som prosent av dem som har fått gjening (se tabell 5.1). Bak disse tallene ser vi store kjønnsforskjeller. Blant arbeidsinnvandrerne som har fått familiegjening har henholdsvis 80 prosent av kvinnene og 64 prosent av mennene fått dette innen to år.

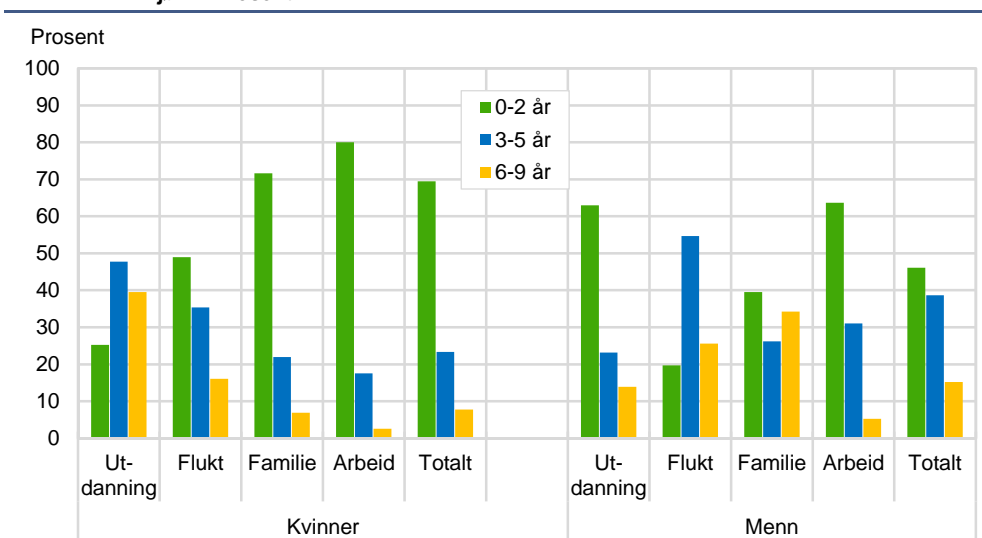
Av kvinnene som har fått familiegjening innen to år har de som selv har kommet som familieinnvandrere raskere fått gjening (72 prosent) enn mennene (40 prosent). Dette gjelder i stor grad kvinner som har kommet til Norge for å gjenforenes med ektemann (eller etablere seg), og som nå har fått barna sine etter til Norge (se tabell 5.1 og figur 5.2).

Dette gjelder nok i stor grad også blant flyktninger. Det er få kvinner som kommer på egen hånd som flyktninger, og andel familiegjening er som før nevnt lav, sammenlignet med kvinner som kommer på andre innvandringsgrunnlag, men av dem som får gjening får 50 prosent dette innen to år. Blant mennene får 20 prosent gjening innen to år blant dem som har søkt og fått familiegjening.

Menn utvandrer igjen fra Norge i større grad enn kvinner (Pettersen 2013). Dette er også i tråd med resultater fra Levekårsundersøkelsen blant innvandrere, hvor kvinner i større grad ønsker å bli Norge (Blom og Henriksen 2008). Dette har noe å si for andelen som får familiegjening. Det at flere menn enn kvinner utvandrer kan ha sammenheng med at de i større grad er kommet til Norge uten familie, og at kvinner og barn oftere kommer i forbindelse med familiegjening og etablering med en intensjon om å bli boende.

Studier har vist at enslige har høyere geografisk mobilitet enn personer som bor med familie (Morrison 2008). Enslige innvandrer menn uten familie i Norge kan dermed ha større sannsynlighet for å utvandre enn kvinner (Pettersen 2013).

Figur 5.2. Familiegjenforeninger til personer som har innvandret i perioden 2003-2005, og som er bosatt per 1.1.2013, etter tid til gjenforeningen, innvandringsgrunn og kjønn. Prosent¹

¹ Rettet 05.mai 2014.
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

5.5. Tid til gjenforening etter landbakgrunn

Tabell 5.2 viser hvor lang tid det har tatt før innvandrerne har fått familieinnvandring, etter landbakgrunn for referansepersonen. I perioden 2003-2005 kom det mange menn fra EU/EØS og Asia og mange kvinner fra Asia (se også kapittel 2).

Blant mennene innvandret det i perioden mange fra Polen, Tyskland, Somalia, Afghanistan, Russland og Irak. Og det kom mange kvinner fra Russland, Thailand, Filippinene, Somalia, Irak og Polen (se kapittel 2 og tabell 5.2) Videre var det høyest andel gjenforeninger til menn fra Polen, Litauen, Tyskland, Nederland og fra Somalia. Blant kvinnene var andelen også høyest blant dem fra Polen, Litauen, Tyskland, men også Thailand og Ukraina.

Blant mennene som har fått gjenforening var det dem med bakgrunn fra Nederland og Tyskland som fikk dette raskest. Det at arbeidsinnvandringen til landet økte veldig etter EØS-utvidelsen i 2004 og at flere har valgt ikke å reise hjem men i stedet få familien fra hjemlandet hit, er noe av forklaringen på den økte familieinnvandringene de siste ti årene (se kapittel 2).

Det er stor interesse for hvor mange av de nye arbeidsinnvandrerne som slår seg ned i landet på permanent basis. Blant dem som kom for å arbeide i 2005, er fortsatt 65 prosent registrert bosatt. Blant dem som innvandret i 2010 og 2011, er andelen henholdsvis 92 og 98 prosent (SSB 2013a). Men de har enda kort botid sammenlignet med dem som kom i 2005.

Kvinnene får, som før nevnt, raskere familiegjenforening enn menn, og ofte gjelder familieinnvandringen barn som kommer til kvinner (barnas mødre) som allerede har kommet som familieinnvandrere. Høyest andel med gjenforening innen to år er det blant kvinner med bakgrunn fra Russland, Irak, Tyrkia men også fra Polen og Tyskland (se tabell 5.2).

Relativt mange blir gjenforent med menn som har kommet fra flyktningland som Irak og Somalia (se også kapittel 2.1), men det tar lengre tid, særlig for menn fra

Somalia, å få familiegjenforening sammenlignet med menn som har innvandret fra land med mange arbeidsinnvandrere (Se tabell 5.2).

Tabell 5.2. Familiegjenforeninger til personer som innvandret i perioden 2003-2005, og som er bosatt per 1.1.2013. Etter tid til gjenforening, landbakgrunn og kjønn. Prosent¹

	Antall i kohorten (2003-2005) bosatt 1.1.2013	Totalt antall familiegjenforeninger til kohorten (2003-2005)	Andel familiegjenforeninger til kohorten	Andel som har fått familiegjenforening innen to år, av alle familiegjenforeninger er til kohorten
Kvinner				
Totalt antall innvandrere i kohorten	27 535	3 614	13,1	69,5
EU/EØS-land	6 565	949	14,5	88,9
Ikke EU/EØS-land	4 283	657	15,3	86,5
Asia	10 701	1 401	13,1	56,5
Afrika	4 414	379	8,6	38,3
Sør- og Mellom-Amerika	1 182	206	17,4	68,9
Nord-Amerika	329	22	6,7	90,9
Russland	2 560	425	16,6	89,6
Thailand	2 181	614	28,2	45,1
Somalia	1 629	178	10,9	34,8
Irak	1 489	54	3,6	90,7
Polen	1 209	308	25,5	88,6
Filippinene	1 130	199	17,6	37,7
Afghanistan	1 041	45	4,3	77,8
Tyskland	960	196	20,4	95,9
Pakistan	689	33	4,8	81,8
Iran	648	51	7,9	76,5
Litauen	576	133	23,1	81,2
Vietnam	521	78	15,0	64,1
Kina	519	66	12,7	57,6
Ukraina	506	107	21,1	79,4
Tyrkia	450	53	11,8	86,8
Kosovo	415	25	6,0	76,0
Liberia	401	9	2,2	33,3
Brasil	378	72	19,0	70,8
Menn				
Totalt antall innvandrere i kohorten	25 277	3 034	12,0	46,1
EU/EØS-land	9 169	1 344	14,7	63,8
Ikke EU/EØS-land	2 763	173	6,3	55,5
Asia	7 592	869	11,4	36,9
Afrika	4 732	586	12,4	13,1
Sør- og Mellom-Amerika	593	40	6,7	62,5
Nord-Amerika	307	16	5,2	100,0
Polen	2 947	722	24,5	51,7
Somalia	1 893	343	18,1	5,2
Afghanistan	1 703	269	15,8	10,8
Russland	1 618	50	3,1	66,0
Tyskland	1 350	252	18,7	81,7
Irak	1 186	140	11,8	31,4
Iran	630	57	9,0	66,7
Pakistan	607	37	6,1	43,2
Tyrkia	582	48	8,2	37,5
Storbritannia	562	38	6,8	81,6
Litauen	506	104	20,6	63,5
Nederland	416	85	20,4	95,3
Myanmar	409	53	13,0	45,3
Kosovo	395	26	6,6	42,3
Thailand	381	4	1,0	25,5
Liberia	376	20	5,3	10,0
Etiopia	326	56	17,2	25,0
Kongo	310	22	7,1	4,5

¹ Rettet 05. mai 2014.

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

5.6. Raskest gjenforening blant dem med høy utdanning

Studier har vist at det er stor variasjon i utdanningsnivå blant dem som har innvandret til Norge (Steinkellner 2013). Både blant kvinner og menn ser vi at dem uten utdanning i kohorten har høyest andel familiegjenforeninger, men av dem som har fått familiegjenforening får dem med høy utdanning raskere familiegjenforening enn dem med lav eller ingen utdanning (se tabell 5.3).

Av kvinner og menn med høyskole/universitet som høyeste utdanning, som har fått familiegjenforening, har henholdsvis i underkant av 80 og 60 prosent fått dette

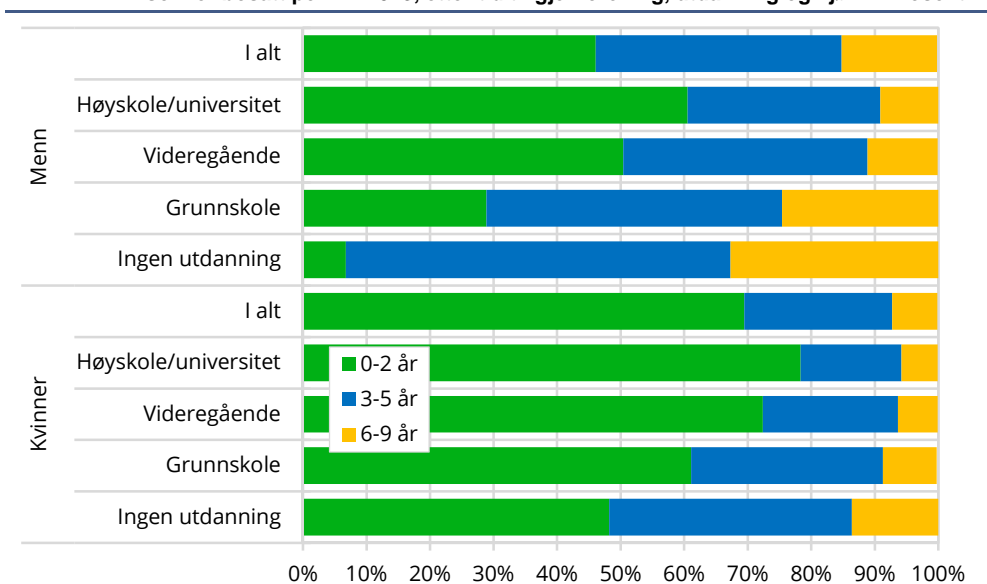
innen to år. Dette gjaldt 61 og 30 prosent blant dem som kom med grunnskole som høyeste utdanning (se også kapittel 2.19 om utdanningsnivå blant familieetablerte).

Tabell 5.3. Familiegjenforeninger til personer som innvandret i perioden 2003-2005, og som er bosatt per 1.1.2013. Etter tid til gjenforening, utdanningsnivå og kjønn. Prosent

	Antall i kohorten (2003-2005) bosatt per 1.1.2013	Totalt antall familiegjenforeninger til kohorten (2003-2005)	Andel familiegjenforeninger til kohorten (2003-2005)	Andel som har fått familiegjenforening innen to år, av alle familiegjenforeninger til kohorten
Kvinner				
I alt	27 535	3 614	13,1 %	69,5 %
Ingen utdanning	620	110	17,7 %	65,5 %
Grunnskole	8 082	1 041	12,9 %	61,1 %
Videregående	4 704	768	16,3 %	72,4 %
Høyskole/universitet	7 513	1 047	13,9 %	78,3 %
Menn				
I alt	25 277	3 034	12,0 %	46,1 %
Ingen utdanning	393	104	26,5 %	6,7 %
Grunnskole	7 339	756	10,3 %	28,8 %
Videregående	5 311	859	16,2 %	50,4 %
Høyskole/universitet	5 621	864	15,4 %	60,5 %

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Figur 5.3. Familiegjenforeninger til personer som har innvandret i perioden 2003-2005, og som er bosatt per 1.1.2013, etter tid til gjenforening, utdanning og kjønn. Prosent

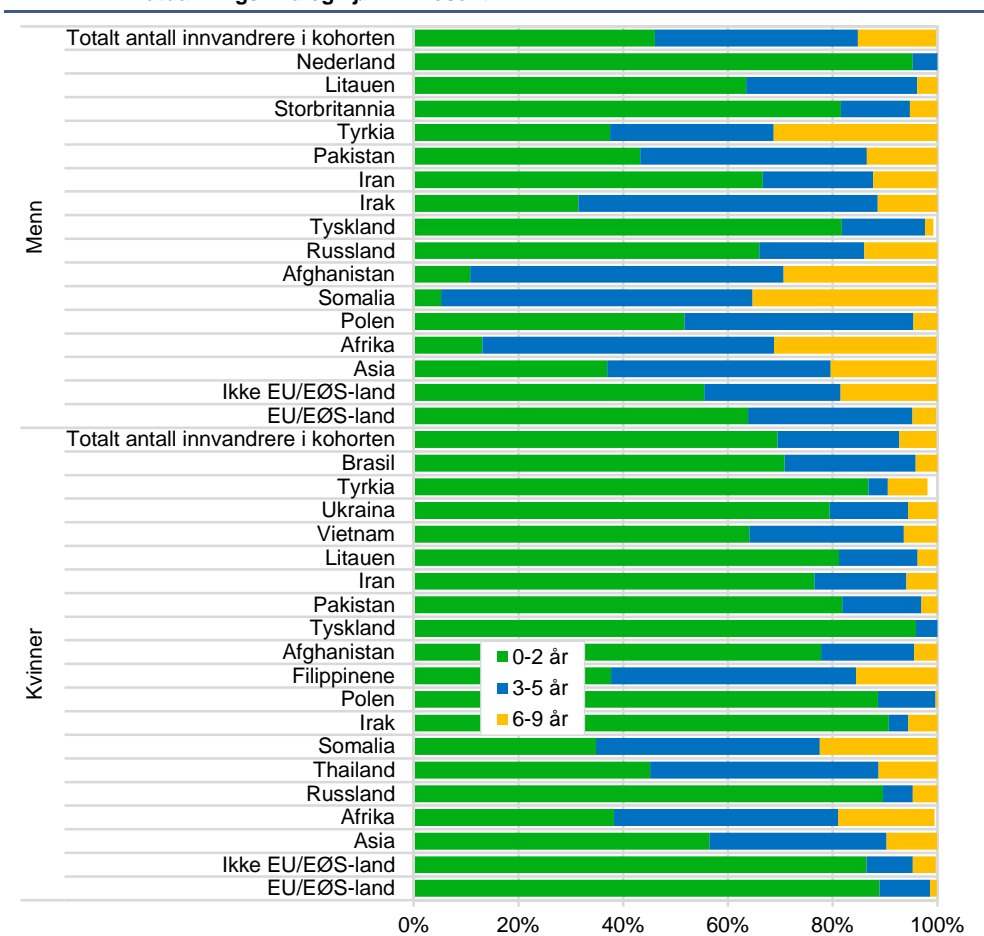
Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

De med høy utdanning (blant dem som har fått gjenforening) får raskere familiegjenforening enn dem med lav eller ingen utdanning uansett innvandringsgrunn (se figur 5.4). Unntaket er menn som kommer som familieinnvandrere. Her er det de med grunnskole som høyeste utdanningsnivå som raskest får familiegjenforening. Av tidligere studier vet vi at mange flyktninger og familieinnvandrere kommer til landet med grunnskole som høyeste fullførte utdanning, og at det ikke er store kjønnsforskjeller (Steinkellner 2013).

Hva som betyr mest av utdanningsnivå og innvandringsgrunnlag for hvor raskt man får gjenforening er vanskelig å si noe særlig om med de analyser som er gjort her. Tidligere studier viser at utdanningsnivå varierer etter kjønn, landbakgrunn og innvandringsgrunn blant personene som innvandrer hit til landet (Steinkellner 2013). Det kan tenkes at grunnen til å komme hit og ønsket om å bli kan ha mer å si enn utdanningsnivå. Som før nevnt reiste mange innvandrere som kom på grunn av arbeid tilbake etter endt arbeidsopphold. Arbeidsinnvandrere som har kommet

fra EU-land i Øst-Europa de siste årene har i økende grad blitt boende i Norge, og da ønsker de familien sin hit.

Figur 5.4. Familiegjenforeninger til personer som har innvandret i perioden 2003-2005, og som er bosatt per 1.1.2013. Etter tid til gjenforening, innvandringsgrunn, utdanningsnivå og kjønn. Prosent

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

5.7. Tid til gjenforening blant polakker

Innvandrere fra Polen er den enkeltgruppa som siden 2005 har stått for den største innvandringen til Norge (se kapittel 2.6). Innvandringen fra Polen har økt sterkt siden åpningen for arbeidsinnvandring fra de nye EU-landene i Øst-Europa i 2004.

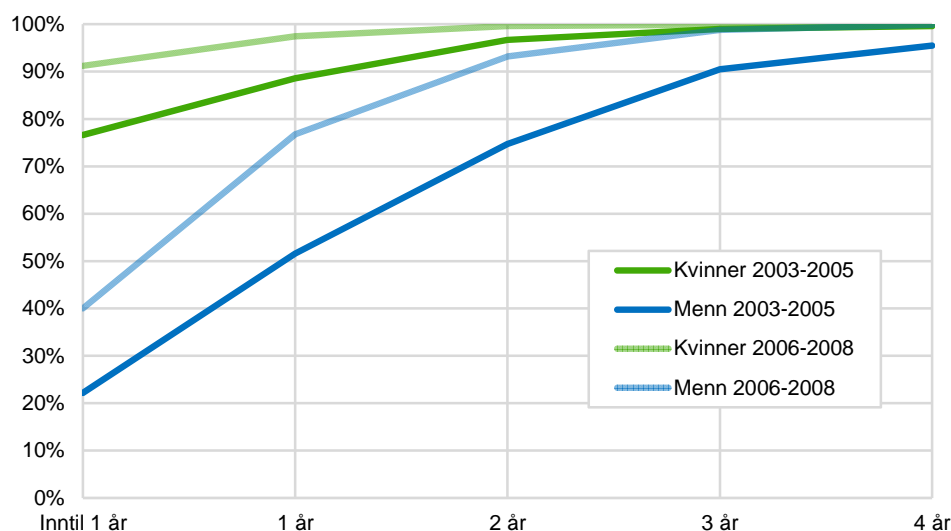
Mens den årlige innvandringen av personer født i Polen lå under 700 fram til 2003, skjøt innvandringen fart fra 2004, fra over 1 600 personer til 11 500 personer i 2012. Høyest antall var det i 2011 med 14 400 personer (Pettersen 2013). Dette gjelder dem som registrerer seg i Norge. I tillegg er det, og har vært, en rekke polakker på korttidsopphold i Norge (Berge 2011).

Innvandringen fra Polen gikk noe ned i forbindelse med den internasjonale økonomiske krisen i 2008, men har så steget igjen etter det (Pettersen 2013). Det å få familien hit betyr for mange at de kommer til å bli boende i Norge i mange år fremover, og familieinnvandringen fra Polen har økt. Før EU-utvidelsen kom de fleste polske familieinnvandrere fordi de giftet seg med menn uten innvandrerbakgrunn. Etter EU-utvidelsen er det til polske innvandrere de fleste kommer. Det er kommet nær like mange polske barn og ektefeller som familieinnvandrere, og blant ektefellene er de fleste kvinner (se også kapittel 2.7).

Det var 4 000 personer fra Polen som innvandret i perioden 2003-2005 og som fortsatt bodde her 1.1.2013. For dem som kom til Norge i perioden 2006-2008 er antallet nesten sjudoblet (27 000). Det har kommet langt flere menn enn kvinner, to

ganger så mange menn som kvinner i den første perioden og tre ganger så mange menn enn kvinner i den andre perioden.

Figur 5.5. Familiegjenforeninger til polske innvandrere innvandret i perioden 2003-2005 og 2006-2008 og som er bosatt per 1.1.2013, etter tid til gjenforening og kjønn. Prosent

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

En like stor andel av menn (24,5 prosent) og kvinner (25,5 prosent) fikk familiegjenforening blant dem som kom i 2003-2005. Blant dem som kom i perioden 2006-2008 har en høyere andel av kvinnene (28 prosent) enn mennene (16,5 prosent) fått gjenforening (se tabell 5.4). Videre har en høyere andel av kvinnene fått raskere familiegjenforening enn mennene i begge periodene, som prosent av dem som har fått gjenforening (se figur 5.5).

Tabell 5.4. Familiegjenforeninger til polske innvandrere innvandret i perioden 2003-2005 og 2006-2008, og som er bosatt per 1.1.2013. Antall og prosent

	Antall i kohorten bosatt 1.1.2013	Totalt antall familiegjenforeninger til kohorten	Andel familiegjenforeninger til kohorten
I alt 2003-2005	4 156	1 030	24,8
Menn 2003-2005	2 947	722	24,5
Kvinner 2003-2005	1 209	308	25,5
I alt 2006-2008	27 050	5 353	19,8
Menn 2006-2008	19 521	3 221	16,5
Kvinner 2006-2008	7 529	2 132	28,3

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Videre ser vi at en noe høyere andel av kvinnene som innvandret fra Polen i 2006-2008, og mange flere i antall har fått familiegjenforening sammenlignet med kvinnene som kom i 2003-2005. Blant mennene har andelen gått ned for 2006-2008 kohorten, men det er likevel mange flere menn som har fått gjenforening av dem som kom i perioden 2006-2008 enn 2003-2005, som skyldes at flere ønsker å bli boende her i landet og å få familien sin hit (se tabell 5.4).

5.8. Hovedfunn fra kapitlet

Av alle innvandrerkvinner og menn som kom i perioden 2003-2005, som fortsatt bodde i Norge 1.1. 2013, har 13 prosent av mennene og 12 prosent av kvinnene søkt og fått familiegjenforening. Kvinner får raskere familiegjenforening enn menn, uansett oppholdsgrunnlag, unntatt utdanning. Vi har opplysninger om første oppholdsgrunnlag i vår statistikk, mange av dem med utdanning som innvandringsgrunn som får familiegjenforening, har nok fått et annet oppholdsgrunnlag seinere.

I underkant av 27 prosent av arbeidsinnvandrerne som kom i perioden til Norge i 2003-2008, som fortsatt bodde her 1.1.2013, har fått familiegjenforening, uansett

kjønn. Dette gjaldt 14 prosent av mennene som har kommet som flyktninger. Andelen er lavere for kvinner, rundt 5-6 prosent.

Arbeids- og familieinnvandrere får raskest familiegjenforening av dem som innvandret i perioden 2003-2005. Bak disse tallene ser vi store kjønnsforskjeller, og raskest gjenforening er det blant kvinner. Videre er det mange av kvinnene som selv har kommet som familieinnvandrere, som får familiegjenforening. Dette gjelder i stor grad kvinner som har kommet til Norge for å gjenforenes med ektefellen her i landet, og som har fått barna sine hit. Det er få kvinner blant flyktninger, men blant dem som får familiegjenforening, får halvparten dette innen to år. Dette gjelder 20 prosent blant mennene som har fått familiegjenforening.

Det innvandret i perioden flest menn fra Polen, Tyskland, Somalia, Afghanistan, Russland og Irak. Og det kom mange kvinner fra Russland, Thailand, Filippinene, Somalia, Irak og Polen. Videre var det høyest andel gjenforeninger til menn fra Polen, Litauen, Tyskland, Nederland og fra Somalia. Blant kvinnene var andelen også høyest blant dem fra Polen, Litauen, Tyskland, men også Thailand og Ukraina.

Blant mennene som har fått gjenforening, var det de med bakgrunn fra Nederland og Tyskland som fikk dette raskest. Kvinnene får, som før nevnt, raskere familiegjenforening enn menn. Raskest gjenforening får kvinner med bakgrunn fra Russland, Irak, Tyrkia, men også fra Polen og Tyskland.

Studier har vist at det er stor variasjon i utdanningsnivå blant dem som har innvandret til Norge. Både blant kvinner og menn ser vi at de uten utdanning i kohorten har høyest andel familiegjenforeninger, men av dem som har fått familiegjenforening, får de med høy utdanning raskere familiegjenforening enn dem med lav eller ingen utdanning.

Referanser

- Aalandslid og Tronstad (2010): Familieinnvandring, kjønn og sysselsetting. Rapporter 2010/23, Statistisk sentralbyrå. <http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/familieinnvandring-kjonn-og-sysselsetting>
- Berge, Christoffer (2011): *Lønnstakere på korttidsopphold og sysselsatte innvandrere. 4. kvartal 2009. Tilpasning til arbeidsmarkedet og noen offentlige velferdsordninger*. Rapporter 2011/19. Statistisk sentralbyrå. <http://www.ssb.no/arbeid-og-lonn/artikler-og-publikasjoner/lonnstakere-paa-korttidsopphold-og-sysselsatte-innvandrere.4.kvartal-2009?fane=om>
- Blom, Svein og Kristin Henriksen (red.) (2008): *Levekår blant innvandrere i Norge 2005/2006*. Rapporter 2008/5. Statistisk sentralbyrå. <http://www.ssb.no/sosiale-forhold-og-kriminalitet/artikler-og-publikasjoner/levekaar-blant-innvandrere-i-norge-2005-2006?fane=om>
- Daugstad, Gunnlaug (2006): *Grenseløs kjærlighet?* Rapporter 2006/39. Statistisk sentralbyrå. http://www.ssb.no/emner/02/02/30/rapp_200639/
- Daugstad, Gunnlaug (2008): *Ekteskap over landegrensene. Ekteskapsmønster og transnasjonale familieetableringar i perioden 1990-2007*. Rapporter 2008/41. Statistisk sentralbyrå http://www.ssb.no/emner/02/02/30/rapp_200841/
- Daugstad, Gunnlaug (2009): *Søker krake make? Ekteskap og pardannelse blant unge med bakgrunn grunn fra Tyrkia, Pakistan og Vietnam*. Rapporter 2009/33. Statistisk sentralbyrå. http://www.ssb.no/emner/02/02/30/rapp_200933/
- Dzamarija, Minja Tea (2013): *Innvandringsgrunn 1990-2011, hva vet vi og hvordan kan statistikken utnyttes?* Rapporter 2013/34, Statistisk sentralbyrå. <http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/innvandringsgrunn-1990-2011-hva-vet-vi-og-hvordan-kan-statistikken-utnyttes?fane=om>
- Henriksen, Kristin (2012): Mindre vanlig med ekteskapsinnvandring til barn av innvandrere. Statistisk sentralbyrå. <http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/mindre-vanlig-med-ekteskapsinnvandring-til-barn-av-innvandrere>
- Henriksen, Kristin (2010): *Familieinnvandring og ekteskapsmønster 1990-2008*. Rapport 2010/10, Statistisk sentralbyrå. <http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/familieinnvandring-og-ekteskapsmonster-1990-2008>
- Kalmijn Matthijs (1998): Intermarriage and homogamy: causes, patterns, trends. *Annual Review of Sociology*, 24, 395-421
- Lappegård Trude (2006): Family formation and education among Pakistani, Turkish and Vietnamese women in Norway, *GENUS*, LXII (1), 75-95
- Lie, Benedicte (2004): *Ekteskapsmønstre i det flerkulturelle Norge*. Rapporter 2004/1, Statistisk sentralbyrå. http://www.ssb.no/emner/02/02/30/rapp_200401/
- Morrison, Andrew R., Maurice W. Schiff, Mirja Sjøblom (red.) (2008): *The international migration of women*. The World Bank: Washington D.C.
- Pettersen, Silje Vatne (2013): *Utvandring fra Norge 1971-2011*. Rapporter 2013/30, Statistisk sentralbyrå. <http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/utvandring-fra-norge-1971-2011?fane=om>

Sandnes Toril (2013): «Ekteskap og skilsmisser blant innvandrere og deres norskfødte barn» i Samfunnsspeilet nr 5/2013. Statistisk sentralbyrå.
<http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/kjenner-kjaerligheten-ingen-grenser>

SSB (2013a): Innvandrere og norskfødte med innvandrerforeldre, 1. januar 2013: 12 prosent av befolkningen er innvandrere. Publisert 25. april 2013, Statistisk sentralbyrå. (<http://www.ssb.no/befolkning/statistikker/innvbef/aar/2013-04-25>)

SSB (2013b): Ekteskap og skilsmisser, 2012: Igjen flere som gifta seg. Publisert: 21. august 2013, Statistisk sentralbyrå.
(<http://www.ssb.no/befolkning/statistikker/ekteskap>)

Steinkellner, Alice (2013): *Befolkningens utdanningsnivå, etter spørreundersøkelsen om utdanning fullført i utlandet*. Rapporter 2013/24. Statistisk sentralbyrå.
<http://www.ssb.no/utdanning/artikler-og-publikasjoner/befolkningens-utdanningsniva-etter-sporreundersokelsen-om-utdanning-fullfort-i-utlandet?fane=om>

Wiik Aarskaug, Kenneth (2014): *Valg av ektefelle blant norskfødte med innvandrerforeldre*. Rapporter 2014/9. Statistisk sentralbyrå.
<http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/valg-av-ektefelle-blant-norskfoedte-med-innvandrerforeldre?fane=om>

Wiik Aarskaug, Kenneth (2012): *Samlivsinngåelse blant norskfødte kvinner og menn med innvandrerforeldre*. Rapporter 2012/24. Statistisk sentralbyrå.
<http://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/samlivsinngaaelse-blant-norskfodte-kvinner-og-menn-med-innvandrerforeldre?fane=om>

Vedlegg A: Tabeller

Tabell A.1. Familieinnvandring etter type og referansepersonens innvandringskategori. 1990-2012. Absolutte tall

	Familieetablering og referansepersonens innvandringskategori							Gjenforening/medfølging og alder på familieinnvandreren			
	Familieinnvandring i alt	Fam. etablering i alt	Øvrig befolkning	Innvandrere	Herav: familieetablering til flyktning	Norskfødte med innvandrereforeldre	Uopp-gitt	Gjenforening i alt	Herav: familie-gjenforening til flyktning	Familieinnvandreren er 17 år og yngre	Familieinnvandreren er 18 år og eldre
I alt, 1990-											
2012	214 369	79 796	44 977	31 865	14 554	2 819	135	134 573	32 354	79 852	54 721
1990	4 567	1 637	1 041	.	179	.	-	2 930	609	1 778	1 152
1991	4 389	1 702	1 098	600	221	4	-	2 687	515	1 541	1 146
1992	4 896	2 026	1 252	764	314	10	-	2 870	559	1 669	1 201
1993	4 767	1 920	1 188	717	324	15	-	2 847	585	1 708	1 139
1994	4 242	2 113	1 181	910	426	22	-	2 129	370	1 249	880
1995	4 335	2 192	1 171	987	444	34	-	2 143	379	1 202	941
1996	4 621	2 194	1 172	970	468	52	-	2 427	534	1 342	1 085
1997	5 870	2 746	1 471	1 193	622	82	-	3 124	738	1 711	1 413
1998	6 777	3 157	1 648	1 398	707	111	-	3 620	983	2 020	1 600
1999	7 477	3 329	1 869	1 332	662	128	-	4 148	1 714	2 393	1 755
2000	7 607	3 380	2 104	1 142	588	134	-	4 227	1 859	2 543	1 684
2001	8 385	3 899	2 428	1 311	710	160	-	4 486	1 910	2 660	1 826
2002	12 839	4 914	2 876	1 863	1 046	175	-	7 925	4 672	4 888	3 037
2003	9 215	4 442	2 791	1 444	793	207	-	4 773	2 323	2 976	1 797
2004	9 229	4 839	2 937	1 680	923	222	-	4 390	1 300	2 662	1 728
2005	10 426	4 733	2 805	1 702	898	226	-	5 693	1 798	3 598	2 095
2006	11 253	4 503	2 670	1 648	828	185	-	6 750	1 701	4 091	2 659
2007	13 670	4 378	2 572	1 647	772	155	4	9 292	1 349	5 517	3 775
2008	16 760	4 821	2 659	1 962	983	196	4	11 939	1 845	6 918	5 021
2009	13 911	4 040	1 917	1 882	692	215	26	9 871	1 854	5 575	4 296
2010	14 847	3 583	1 680	1 744	560	137	22	11 264	1 397	6 698	4 566
2011	16 200	4 555	2 215	2 159	712	159	22	11 645	1 310	6 947	4 698
2012	18 086	4 693	2 232	2 216	682	188	57	13 393	2 050	8 166	5 227

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.2. Familieinnvandring etter type og referansepersonens innvandringskategori. Kvinner. 1990-2012. Absolutte tall

	Familieetablering og referansepersonens innvandringskategori							Gjenforening/medfølging og alder på familieinnvandreren			
	Familieinnvandring i alt	Fam. etablering i alt	Øvrig befolkning	Innvandrere	Herav: familieetablering til flyktning	Norskfødte med innvandrereforeldre	Gjenforening i alt	Herav: familie-gjenforening til flyktning	Familieinnvandreren er 17 år og yngre	Familieinnvandreren er 18 år og eldre	
I alt, 1990-											
2012	141 968	58 577	33 073	24 122	11 711	1 286	83 391	18 830	38 766	44 625	
1990	2 961	1 141	668	.	165	.	1 820	424	881	939	
1991	2 746	1 106	636	.	201	.	1 640	345	752	888	
1992	3 170	1 391	762	626	288	3	1 779	358	804	975	
1993	3 059	1 292	719	569	296	4	1 767	359	832	935	
1994	2 823	1 517	768	741	403	8	1 306	237	596	710	
1995	2 944	1 577	784	781	402	12	1 367	242	620	747	
1996	3 167	1 605	782	807	436	16	1 562	308	671	891	
1997	3 878	1 919	947	947	567	25	1 959	437	841	1 118	
1998	4 420	2 190	1 049	1 095	612	46	2 230	551	986	1 244	
1999	4 828	2 334	1 296	988	543	50	2 494	999	1 110	1 384	
2000	4 907	2 373	1 484	840	459	49	2 534	1 094	1 219	1 315	
2001	5 446	2 749	1 766	922	525	61	2 697	1 079	1 273	1 424	
2002	8 243	3 573	2 129	1 364	803	80	4 670	2 684	2 328	2 342	
2003	6 060	3 239	2 111	1 030	597	98	2 821	1 357	1 456	1 365	
2004	6 072	3 448	2 147	1 184	699	117	2 624	794	1 323	1 301	
2005	6 886	3 495	2 179	1 216	678	100	3 391	1 054	1 740	1 651	
2006	7 471	3 304	2 026	1 187	638	91	4 167	995	1 988	2 179	
2007	9 307	3 320	2 040	1 208	595	68	5 987	772	2 718	3 269	
2008	11 512	3 745	2 184	1 458	759	100	7 767	1 038	3 405	4 362	
2009	9 188	3 027	1 536	1 370	516	101	6 161	1 084	2 650	3 511	
2010	9 966	2 910	1 404	1 412	450	79	7 056	771	3 247	3 809	
2011	10 864	3 599	1 841	1 667	564	79	7 265	727	3 393	3 872	
2012	12 050	3 723	1 815	1 770	515	96	8 327	1 121	3 933	4 394	

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.3. Familieinnvandring etter type og referansepersonens innvandringskategori. Menn. 1990-2012. Absolutte tall

	Familieetablering og referansepersonens innvandringskategori					Gjenforening/medfølging og alder på familieinnvandrer				
	Familieinnvandring i alt	Fam. etablering i alt	Øvrig befolkning	Inn-vandrere	Herav: familieetablering til flyktning	Norsk-fødte med innvandrere foreldre	Gjenforening i alt	Herav: familie-gjenforening til flyktning	Familieinnvandrer er 17 år og yngre	Familieinnvandrer er 18 år og eldre
I alt, 1990-2012	72 401	21 219	11 904	7 743	2 843	1 533	51 182	13 524	41 086	10 096
1990	1 606	496	373	.	14	.	1 110	185	897	213
1991	1 643	596	462	.	20	.	1 047	170	789	258
1992	1 726	635	490	138	26	7	1 091	201	865	226
1993	1 708	628	469	148	28	11	1 080	226	876	204
1994	1 419	596	413	169	23	14	823	133	653	170
1995	1 391	615	387	206	42	22	776	137	582	194
1996	1 454	589	390	163	32	36	865	226	671	194
1997	1 992	827	524	246	55	57	1 165	301	870	295
1998	2 357	967	599	303	95	65	1 390	432	1 034	356
1999	2 649	995	573	344	119	78	1 654	715	1 283	371
2000	2 700	1 007	620	302	129	85	1 693	765	1 324	369
2001	2 939	1 150	662	389	185	99	1 789	831	1 387	402
2002	4 596	1 341	747	499	243	95	3 255	1 988	2 560	695
2003	3 155	1 203	680	414	196	109	1 952	966	1 520	432
2004	3 157	1 391	790	496	224	105	1 766	506	1 339	427
2005	3 540	1 238	626	486	220	126	2 302	744	1 858	444
2006	3 782	1 199	644	461	190	94	2 583	706	2 103	480
2007	4 363	1 058	532	439	177	87	3 305	577	2 799	506
2008	5 248	1 076	475	504	224	96	4 172	807	3 513	659
2009	4 723	1 013	381	512	176	114	3 710	770	2 925	785
2010	4 881	673	276	332	110	58	4 208	626	3 451	757
2011	5 336	956	374	492	148	80	4 380	583	3 554	826
2012	6 036	970	417	446	167	92	5 066	929	4 233	833

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.4. Familieinnvandring til innvandrere, etter referansepersonens innvandringsgrunn og familieinnvanderers kjønn. 1990-2012. Absolutte tall

	I alt		Arbeid		Familie		Flukt		Utdanning		Annet		Uoppgitt								
	I alt	Menn Kvinner	I alt	Menn Kvinner	I alt	Menn Kvinner	I alt	Menn Kvinner	I alt	Menn Kvinner	I alt	Menn Kvinner	I alt	Menn Kvinner							
I alt, 1990-																					
2012	139 720	48 626	91 094	32 709	7 910	24 799	44 552	19 374	25 178	46 186	16 031	30 155	5 060	1 721	3 339	572	231	3413	359	3 359	7 282
1990 ..	3 137	1 095	2 042	367	79	288	1 742	765	977	747	183	564	96	28	68	18	5	13	35	35	132
1991 ..	3 037	1 030	2 007	390	57	333	1 738	750	988	690	166	524	61	16	45	17	6	11	35	35	106
1992 ..	3 397	1 121	2 276	417	55	362	1 940	815	1 125	819	202	617	80	29	51	8	.	18	18	115	
1993 ..	3 360	1 124	2 236	373	68	305	1 928	786	1 142	868	236	632	75	17	58	9	6	3	11	11	-
1994 ..	2 876	922	1 954	384	85	299	1 516	636	880	755	140	615	112	38	74	15	4	11	19	19	-
1995 ..	2 934	903	2 031	423	87	336	1 478	589	889	801	169	632	105	20	85	16	7	9	-	-	80
1996 ..	3 213	951	2 262	525	124	401	1 495	526	969	991	252	739	91	29	62	20	9	11	-	-	80
1997 ..	4 060	1 307	2 753	687	187	500	1 781	691	1 090	1 330	348	982	148	49	99	25	10	15	22	22	67
1998 ..	4 783	1 575	3 208	1 011	290	721	1 753	685	1 068	1 655	506	1 149	195	47	148	35	13	22	34	34	100
1999 ..	5 252	1 890	3 362	807	230	577	1 766	746	1 020	2 335	810	1 525	221	70	151	30	15	15	19	19	74
2000 ..	5 134	1 889	3 245	769	235	534	1 592	650	942	2 398	867	1 531	263	98	165	30	18	12	21	21	61
2001 ..	5 589	2 091	3 498	932	253	679	1 707	754	953	2 568	979	1 589	264	74	190	40	20	20	11	11	67
2002 ..	9 517	3 659	5 858	1 086	339	747	2 355	1 009	1 346	5 648	2 199	3 449	300	82	218	46	15	31	15	15	67
2003 ..	6 040	2 295	3 745	931	305	626	1 793	770	1 023	3 020	1 122	1 898	205	74	131	24	8	16	16	16	51
2004 ..	5 915	2 179	3 736	1 172	350	822	2 247	1 031	1 216	2 146	705	1 441	251	69	182	40	12	28	-	-	-
2005 ..	7 266	2 721	4 545	1 649	464	1 185	2 498	1 158	1 340	2 685	960	1 725	347	116	231	37	13	24	-	-	-
2006 ..	8 270	2 981	5 289	2 427	581	1 846	2 899	1 355	1 544	2 524	893	1 631	340	138	202	31	11	20	-	-	-
2007 ..	10 798	3 677	7 121	4 307	936	3 371	3 916	1 823	2 093	2 121	754	1 367	370	143	227	40	18	22	-	-	-
2008 ..	13 687	4 597	9 090	5 812	1 202	4 610	4 534	2 188	2 346	2 828	1 031	1 797	421	157	264	37	14	23	-	-	50
2009 ..	10 565	3 843	6 722	2 957	931	2 026	1 047	487	560	2 546	946	1 600	273	118	155	9	7	21	354	1 354	2 379
2010 ..	7 350	2 090	5 260	2 791	443	2 348	877	340	537	1 957	736	1 221	247	93	154	8	4	4	474	474	996
2011 ..	6 105	2 099	4 006	1 192	294	898	959	411	548	2 022	731	1 291	278	104	174	15	5	10	554	554	1 085
2012 ..	7 435	2 587	4 848	1 300	315	985	991	409	582	2 732	1 096	1 636	317	112	205	22	9	13	646	646	1 427

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.5. Familieinnvandring, etter type, referansepersonens innvandringskategori og statsborgerskap. 1990-2012. Absolutte tall

Utvalgte statsborgerskap	I alt	Gjenforening		Familieetablering		Uoppgitt
		Referanseperson er innvandrer eller norskfødt med innvandrerforeldre	Referanseperson tilhører den øvrige befolkningen	Referanseperson er innvandrer eller norskfødt med innvandrerforeldre	Referanseperson tilhører den øvrige befolkningen	
I alt, 1990-2012	214 369	108 110	5 370	34 684	44 977	135
Polen ..	21 176	12 019	110	1 278	1 545	5
Thailand ..	14 150	4 076	572	391	9 001	7
Somalia ..	10 398	9 285	81	1 000	12	1
Irak ..	9 346	7 381	51	1 819	60	2
Russland ..	8 907	4 314	283	526	3 701	5
Pakistan ..	8 895	3 021	113	5 413	190	3
Tyskland ..	8 514	6 072	219	245	764	1
USA ..	8 296	4 316	395	257	3 170	20
Filippinene ..	7 791	2 522	356	550	4 076	10
Litauen ..	7 421	2 435	14	317	330	2
Storbritannia ..	6 878	3 981	360	284	1 561	3
Tyrkia ..	6 801	2 186	150	2 795	1 614	4
Vietnam ..	4 555	2 042	94	1 886	397	1
India ..	4 467	2 600	41	1 465	215	6
Sri Lanka ..	4 417	2 032	59	2 139	92	1
Kina ..	3 997	2 276	104	686	683	4
Nederland ..	3 930	2 906	100	95	317	-
Afghanistan ..	3 770	2 849	6	872	31	1
Iran ..	3 661	1 912	61	1 465	156	2
Brasil ..	3 043	911	144	113	1 785	5
Marokko ..	3 009	634	94	1 382	867	1
Romania ..	2 967	966	29	228	682	-
Frankrike ..	2 779	1 832	127	80	377	-
Serbia og Montenegro ..	2 488	1 064	70	995	359	-
Latvia ..	2 275	656	18	97	196	1
Etiopia ..	2 110	1 445	38	506	91	-

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.6. Familieinnvandring, etter type og referansepersonens innvandringskategori. Polske statsborgere. 1990-2012. Absolutte tall

	Familieetablering og referansepersonens innvandringskategori					Gjenforening/medfølgning og alder på familieinnvandrerens			
	Familieinnvandring i alt	Fam. etablering i alt	Øvrig befolkning	Innvandrere	Norskfødte med innvandrerforeldre	Uoppgift	Gjenforening i alt	Familieinnvandrerens er 17 år og yngre	Familieinnvandrerens er 18 år og eldre
I alt, 1990-2012	21 176	2 828	1 545	1 263	15	5	18 348	10 587	7 761
1990	258	158	139	19	-	-	100	61	39
1991	269	162	149	13	-	-	107	73	34
1992	282	166	142	24	-	-	116	80	36
1993	203	125	115	.	.	-	78	58	20
1994	184	119	97	.	.	-	65	42	23
1995	171	99	86	13	-	-	72	48	24
1996	144	63	49	14	-	-	81	41	40
1997	162	87	66	21	-	-	75	37	38
1998	137	61	50	.	.	-	76	43	33
1999	146	84	60	24	-	-	62	32	30
2000	141	80	67	.	.	-	61	27	34
2001	178	99	72	.	.	-	79	46	33
2002	260	120	89	.	.	-	140	74	66
2003	225	104	84	20	-	-	121	69	52
2004	312	92	68	.	.	-	220	129	91
2005	545	77	50	.	.	-	468	279	189
2006	1 344	73	34	.	.	-	1 271	725	546
2007	2 551	110	43	.	.	-	2 441	1 363	1 078
2008	3 657	128	31	.	.	-	3 529	1 923	1 606
2009	2 284	177	14	161	-	2	2 107	1 352	755
2010	2 665	224	16	208	-	-	2 441	1 466	975
2011	2 489	193	13	178	-	2	2 296	1 305	991
2012	2 569	227	11	215	-	1	2 342	1 314	1 028

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.7. Familieinnvandring, etter type og referansepersonens innvandringskategori. Thaiandske statsborgere. 1990-2012. Absolutte tall

	Familieetablering og referansepersonens innvandringskategori				Gjenforening/medfølgning og alder på familieinnvandrerens		
	Familieinnvandring i alt	Fam. etablering i alt	Øvrig befolkning	Innvandrere	Gjenforening i alt	Familieinnvandrerens er 17 år og yngre	Familieinnvandrerens er 18 år og eldre
I alt, 1990-2012	14 150	9 399	9 001	384	4 751	3 840	911
1990	192	135	130	5	57	39	18
1991	107	78	72	6	29	20	9
1992	207	125	119	6	82	66	16
1993	188	110	104	6	78	65	13
1994	197	134	126	8	63	56	7
1995	190	131	126	5	59	49	10
1996	236	165	158	7	71	56	15
1997	226	154	145	9	72	55	17
1998	260	167	159	8	93	66	27
1999	366	272	266	6	94	68	26
2000	448	348	337	10	100	76	24
2001	553	431	418	13	122	85	37
2002	864	617	596	21	247	210	37
2003	795	589	562	27	206	178	28
2004	961	657	632	24	304	273	31
2005	994	689	657	32	305	285	20
2006	905	612	591	21	293	276	17
2007	999	659	627	31	340	310	30
2008	1 171	785	752	31	386	350	36
2009	1 105	615	580	31	490	307	183
2010	969	522	501	20	447	298	149
2011	1 096	684	658	24	412	327	85
2012	1 121	720	685	33	401	325	76

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.8. Familieinnvandring, etter type og referansepersonens innvandringskategori. Irakiske statsborgere. 1990-2012. Absolutte tall

	Familieetablering og referansepersonens innvandringskategori				Gjenforening/medfølgning og alder på familieinnvandrerer				
	Familieinnvandring i alt	Fam. etablering i alt	Øvrig befolkning	Innvandrere	Herav: familieetablering til flyktning	Gjenforening i alt	Herav: familie-gjenforening til flyktning	Familieinnvandrerer er 17 år og yngre	Familieinnvandrerer er 18 år og eldre
I alt, 1990-2012	9 346	1 881	60	1 817	1 487	7 465	7 051	4 656	2 809
1990
1991	32	10
1992	27	22	11	12	10
1993	56	15	.	15	14	41	28	25	16
1994	72	20	.	20	19	52	23	33	19
1995	86	24	.	24	24	62	46	39	23
1996	82	31	.	31	30	51	49	23	28
1997	119	36	.	36	35	83	70	42	41
1998	290	44	.	44	44	246	238	157	89
1999	669	35	.	.	31	634	626	423	211
2000	932	42	4	38	36	890	867	625	265
2001	778	37	.	36	35	741	730	492	249
2002	1 925	113	.	.	98	1 812	1 784	1 141	671
2003	752	101	.	.	88	651	605	383	268
2004	432	163	22	141	126	269	254	141	128
2005	583	158	3	155	129	425	408	275	150
2006	445	153	6	147	125	292	266	179	113
2007	257	124	3	121	92	133	117	69	64
2008	413	160	3	157	119	253	226	139	114
2009	555	195	3	191	143	360	323	189	171
2010	331	132	.	.	96	199	183	129	70
2011	351	190	5	185	132	161	138	81	80
2012	157	101	.	.	64	56	45	37	19

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.9. Familieinnvandring etter type og referansepersonens innvandringskategori. Somaliske statsborgere. 1990-2012. Absolutte tall

	Familieetablering og referansepersonens innvandringskategori				Gjenforening/medfølgning og alder på familieinnvandrerer				
	Familieinnvandring i alt	Fam. etablering i alt	Øvrig befolkning	Innvandrere	Herav: familieetablering til flyktning	Gjenforening i alt	Herav: familie-gjenforening til flyktning	Familieinnvandrerer er 17 år og yngre	Familieinnvandrerer er 18 år og eldre
I alt, 1990-2012	10 398	1 013	12	999	826	9 385	8 641	6 939	2 446
1990	57	4	.	4	3	53	36	40	13
1991	57	5	.	.	4	52	43	41	11
1992	101	11	.	11	11	90	74	68	22
1993	243	9	.	9	9	234	171	179	55
1994	184	14	.	.	12	170	115	118	52
1995	181	19	.	19	18	162	106	110	52
1996	186	20	.	20	19	166	131	112	54
1997	291	26	.	.	25	265	220	193	72
1998	320	37	.	.	30	283	264	199	84
1999	425	25	.	24	22	400	381	287	113
2000	424	23	.	23	19	401	378	282	119
2001	404	18	.	18	16	386	367	276	110
2002	1 218	48	.	47	36	1 170	1 144	819	351
2003	683	50	.	48	41	633	610	468	165
2004	302	32	.	30	24	270	253	195	75
2005	594	72	.	72	64	522	499	392	130
2006	665	85	.	85	67	580	564	438	142
2007	671	73	.	.	61	598	571	458	140
2008	819	118	.	118	95	701	650	514	187
2009	582	90	.	90	56	492	452	345	147
2010	413	80	.	79	63	333	303	255	78
2011	408	50	.	50	42	358	334	279	79
2012	1 170	104	.	.	89	1 066	975	871	195

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.10. Familieinnvandring etter type og referansepersonens innvandringskategori. Pakistanske statsborgere. 1990-2012. Absolutte tall

	Familieetablering og referansepersonens innvandringskategori						Gjenforening/medfølging og alder på familieinnvandrerer				
	Familieinnvandring i alt	Fam. etablering i alt	Øvrig befolkning	Inn- vandrere	Herav: familieetablering til flyktning	Uopp- gitt	Norsk- fødte med inn- vandrere foreldre	Gjen- forening i alt	Herav: familie- gjen- forening til flyktning	Familie- innvand- rerer er 17 år og yngre	Familie- innvand- rerer er 18 år og eldre
I alt, 1990-2012	8 895	5 606	190	3 718	366	3	1 695	3 289	489	1 877	1 412
1990	401	168	5	162	14	-	1	233	27	162	71
1991	296	147	8	139	22	-	-	149	11	108	41
1992	302	181	10	168	19	-	3	121	16	87	34
1993	302	151	.	.	.	-	4	151	9	102	49
1994	301	186	5	174	27	-	7	115	5	83	32
1995	369	215	4	193	16	-	18	154	6	100	54
1996	289	189	6	149	15	-	34	100	6	65	35
1997	395	241	9	179	17	-	53	154	8	89	65
1998	482	303	14	221	18	-	68	179	21	112	67
1999	421	286	20	185	11	-	81	135	14	75	60
2000	360	262	23	154	19	-	85	98	16	52	46
2001	423	274	17	168	8	-	89	149	33	89	60
2002	536	312	8	194	20	-	110	224	73	126	98
2003	450	290	5	155	18	-	130	160	83	96	64
2004	443	320	16	169	10	-	135	123	31	65	58
2005	432	294	8	155	17	-	131	138	45	73	65
2006	355	265	4	151	13	-	110	90	18	35	55
2007	410	278	9	167	19	-	102	132	30	72	60
2008	375	246	.	.	.	-	109	129	10	55	74
2009	432	277	.	.	.	-	130	155	5	57	98
2010	327	205	.	.	.	-	81	122	11	50	72
2011	341	226	6	116	11	-	104	115	.	.	.
2012	453	290	6	171	13	3	110	163	9	73	90

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Rettet 28. november 2014.

Tabell A.11. Familieetableringer 1990-2012, etter referansepersonens innvandringskategori og kjønn. Absolutte tall

	I alt	Innvandrerer		Øvrig befolkning		Norskfødte med innvandrerforeldre	
		Kvinner	Menn	Kvinner	Menn	Kvinner	Menn
I alt, 1990-2012	79 661	24 122	7 743	33 073	11 904	1 286	1 533
1990	1 637	472	122	668	373	.	.
1991	1 702	468	132	636	462	.	.
1992	2 026	626	138	762	490	3	7
1993	1 920	569	148	719	469	4	11
1994	2 113	741	169	768	413	8	14
1995	2 192	781	206	784	387	12	22
1996	2 194	807	163	782	390	16	36
1997	2 746	947	246	947	524	25	57
1998	3 157	1 095	303	1 049	599	46	65
1999	3 329	988	344	1 296	573	50	78
2000	3 380	840	302	1 484	620	49	85
2001	3 899	922	389	1 766	662	61	99
2002	4 914	1 364	499	2 129	747	80	95
2003	4 442	1 030	414	2 111	680	98	109
2004	4 839	1 184	496	2 147	790	117	105
2005	4 733	1 216	486	2 179	626	100	126
2006	4 503	1 187	461	2 026	644	91	94
2007	4 374	1 208	439	2 040	532	68	87
2008	4 817	1 458	504	2 184	475	100	96
2009	4 014	1 370	512	1 536	381	101	114
2010	3 561	1 412	332	1 404	276	79	58
2011	4 533	1 667	492	1 841	374	79	80
2012	4 636	1 770	446	1 815	417	96	92

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.12. Familieetablering, etter familieinnvanderens innvandringsår, referansepersonen innvandringskategori. Referansepersonen er 18-23 år. 1990-2012. Absolutte tall

Årstall	Menn i alt	Kvinner i alt	Menn til øvrig befolkning	Kvinner til øvrig befolkning	Menn til innvandrere	Kvinner til innvandrere	Menn til norskfødte med innvandrerforeldre	Kvinner til norskfødte med innvandrerforeldre
I alt, 1990-2012	5 547	3 360	1 775	637	2 737	2 176	997	460
1990	169	115	101	27	.	.	.	-
1991	194	84	115	25	.	.	.	-
1992	209	101	123	23	.	.	.	-
1993	186	82	96	19	.	.	.	-
1994	180	111	87	27	80	81	13	3
1995	163	125	51	25	91	91	21	9
1996	171	120	61	24	76	83	34	13
1997	266	129	88	27	125	80	53	22
1998	277	170	94	29	126	101	57	40
1999	298	154	93	29	138	89	67	36
2000	303	134	97	31	130	73	76	30
2001	358	170	109	49	167	92	82	29
2002	393	218	109	35	212	151	72	32
2003	347	185	100	31	171	111	76	43
2004	325	211	99	37	161	136	65	38
2005	307	216	68	35	168	145	71	36
2006	273	185	74	32	147	126	52	27
2007	267	160	60	33	149	102	58	21
2008	207	193	37	39	126	129	43	22
2009	256	139	39	20	156	88	56	18
2010	117	125	22	16	68	78	20	17
2011	141	100	25	9	79	68	27	11
2012	140	133	27	15	61	66	37	11

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.12. Familieetablering av pakistanske statsborgere, etter familieinnvanderens innvandringsår og referansepersonens innvandringskategori. Referansepersonen er 18-23 år. 1990-2012

Årstall	Menn i alt	Kvinner i alt	Menn til øvrig befolkning	Kvinner til øvrig befolkning	Menn til innvandrere	Kvinner til innvandrere	Menn til norskfødte med innvandrerforeldre	Kvinner til norskfødte med innvandrerforeldre
I alt, 1990-2012	1 272	691	37	9	654	388	579	293
1990	33	34	3	-	29	34	.	-
1991	31	20	.	.	29	20	.	-
1992	41	23	.	.	35	23	3	-
1993	36	18	.	.	31	18	4	-
1994	44	30	.	.	36	28	.	-
1995	56	27	.	.	42	22	13	5
1996	51	33	.	.	28	19	22	12
1997	68	44	.	.	35	23	32	20
1998	82	49	.	.	39	25	42	24
1999	93	38	.	.	45	14	43	23
2000	77	41	.	.	32	16	43	24
2001	82	41	.	.	38	24	41	16
2002	78	42	3	-	30	25	45	17
2003	91	46	-	-	46	18	45	28
2004	68	38	.	.	33	16	34	22
2005	81	34	.	.	32	16	46	17
2006	54	27	.	.	20	10	32	17
2007	60	24	.	.	23	9	36	15
2008	27	29	-	-	8	8	19	21
2009	49	16	-	-	23	5	26	11
2010	18	20	-	-	7	9	11	11
2011	24	8	-	-	9	3	15	5
2012	28	9	.	.	4	3	20	4

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.13. Familieetablering av tyrkiske statsborgere, etter familieinnvandrers innvandringsår og referansepersonens innvandringskategori. Referansepersonen er 18-23 år. 1990-2012. Absolutte tall

Årstall	Menn i alt	Kvinner i alt	Menn til øvrig befolkning	Kvinner til øvrig befolkning	Menn til innvandrere	Kvinner til innvandrere	Menn til norskfødte med innvandrerforeldre	Kvinner til norskfødte med innvandrerforeldre
I alt, 1990-2012	962	535	189	11	571	435	201	86
1990	18	23	2	-	16	23	-	-
1991	36	19	6	-	30	19	-	-
1992	28	26	5	-	22	25	.	.
1993	32	26	3	-	28	26	.	-
1994	35	28	3	-	30	26	.	.
1995	33	38	2	-	29	36	.	.
1996	49	33	14	-	31	33	4	-
1997	61	27	7	-	45	26	9	.
1998	69	32	19	-	41	25	9	7
1999	61	41	14	-	33	36	14	5
2000	47	17	9	-	25	13	13	4
2001	73	29	.	.	36	20	21	8
2002	83	32	.	.	48	23	18	7
2003	67	30	.	.	31	20	18	9
2004	53	28	.	.	28	17	13	9
2005	40	24	.	.	20	15	9	8
2006	35	14	.	.	18	9	11	3
2007	36	12	.	.	23	11	.	.
2008	25	17	.	.	11	15	.	1.
2009	37	14	.	.	15	8	14	5
2010	13	8	3	-	.	.	4	5
2011	16	12	5	-	3	7	8	4
2012	15	5	4	-	3	-	8	4

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.14. Norskfødte med innvandrerforeldre fra utvalgte land og personer i den øvrige befolkningen. Alderen er 21-23 år. 1998-2013. Andel som er registrert gift

	Alle			Alle norskfødte med innv. foreldre		
	I alt	Gift	Andel gift	I alt	Gift	Andel gift
1998	175 891	8 872	5,0	996	183	18,4
1999	168 375	8 440	5,0	1 287	251	19,5
2000	164 914	8 322	5,0	1 519	278	18,3
2001	163 841	8 685	5,3	1 727	307	17,8
2002	164 506	8 473	5,2	1 912	295	15,4
2003	164 547	8 670	5,3	2 118	330	15,6
2004	164 626	8 556	5,2	2 269	342	15,1
2005	164 050	8 285	5,1	2 406	358	14,9
2006	164 529	7 771	4,7	2 524	348	13,8
2007	165 410	7 065	4,3	2 668	302	11,3
2008	169 658	7 065	4,2	2 870	280	9,8
2009	175 173	7 162	4,1	3 185	291	9,1
2010	182 383	7 079	3,9	3 803	284	7,5
2011	190 974	7 100	3,7	4 493	263	5,9
2012	199 858	6 961	3,5	5 216	295	5,7
2013	204 663	6 848	3,3	5 731	305	5,3
	Tyrkia			Pakistan		
	I alt	Gift	Andel gift	I alt	Gift	Andel gift
1999	40	14	35,0	455	129	28,4
2000	76	26	34,2	638	176	27,6
2001	100	39	39,0	753	188	25,0
2002	120	51	42,5	803	194	24,2
2003	147	65	44,2	791	172	21,7
2004	188	77	41,0	803	177	22,0
2005	221	84	38,0	845	179	21,2
2006	244	94	38,5	917	180	19,6
2007	234	98	41,9	958	177	18,5
2008	248	89	35,9	1 005	147	14,6
2009	257	61	23,7	1 087	153	14,1
2010	294	61	20,7	1 179	157	13,3
2011	334	58	17,4	1 271	147	11,6
2012	393	69	17,6	1 360	120	8,8
2013	486	92	18,9	1 390	113	8,1
2013	521	91	17,5	1 433	112	7,8

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell A.16. Innvandrer menn som giftet seg i perioden 2008-2012, etter ektefellens landbakgrunn. 18 år og eldre. Absolutte tall

Mannens landbakgrunn	Antall ugifte i 2008	I alt	Uten	Samme landbakgrunn	Annen	Ektefelle ikke bosatt i Norge	Uoppgitt
			innvandrers- bakgrunn		innvandrers- bakgrunn		
Absolutte tall							
Polen	6 055	1 737	49	545	39	960	144
Sverige	5 997	1 315	488	100	144	556	27
Tyskland	3 178	670	136	138	89	281	26
Irak	2 700	552	17	149	81	233	72
Danmark	2 601	602	251	22	88	229	12
Somalia	2 498	333	7	131	14	141	40
Iran	2 363	443	44	105	67	175	52
Bosnia-Hercegovina	1 822	306	21	116	28	114	27
Vietnam	1 629	448	12	205	16	185	30
Storbritannia	1 584	570	217	19	75	253	6
Afghanistan	1 286	262	3	71	17	112	59
Russland	1 157	256	8	93	39	100	16
Litauen	1 089	735	5	199	23	445	63
Chile	1 050	186	42	34	36	68	6
Kosovo	1 038	284	17	54	33	129	51
Pakistan	1 034	479	9	158	14	206	92
Finland	926	131	39	13	17	56	6
Sri Lanka	765	242	6	88	10	105	33
Frankrike	739	158	35	11	32	76	4
Tyrkia	684	316	32	78	37	117	52
Nederland	651	219	68	13	36	96	6
Kina	623	143	3	52	9	55	24
Etiopia	617	126	3	49	13	50	11
Island	551	167	31	25	15	88	8
Eritrea	528	126	0	26	17	59	24
India	528	275	9	68	12	129	57
USA	524	184	68	10	37	63	6
Thailand	448	60	8	18	5	22	7
Filippinene	431	160	8	50	6	84	12
Italia	390	103	22	6	16	53	6
Spania	369	80	26	3	13	36	2
Marokko	331	190	17	35	13	64	61
Slovakia	322	77	4	15	3	47	8
Romania	310	206	9	61	10	102	21
Kroatia	307	59	6	7	23	19	4

Kilde: Befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Tabell A17. Innvandrerkvinner som giftet seg i perioden 2008-2012, etter ektefellens landbakgrunn. 18 år og eldre. Absolutte tall

Kvinnens landbakgrunn	Antall ugifte i 2008	I alt	Absolutte tall				Uoppgift
			Uten innvandrer- bakgrunn	Samme landbakgrunn	Annen innvandrer- bakgrunn	Ektefelle ikke bosatt i Norge	
Sverige	5362	1214	485	105	105	505	14
Polen	2185	1769	179	557	65	917	51
Tyskland	2184	644	160	131	46	289	18
Filippinene	1729	1441	563	50	78	682	68
Danmark	1638	365	160	21	33	145	6
Somalia	1626	400	8	152	18	168	54
Bosnia-Hercegovina	1415	389	42	123	32	136	56
Vietnam	1341	106	17	23	5	59	2
Russland	1312	774	243	69	107	333	22
Iran	1159	400	53	93	58	174	22
Irak	1100	413	12	141	42	168	50
Finland	1049	243	100	16	24	98	5
Chile	746	22	3	6	3	10	0
Litauen	717	796	57	162	29	513	35
Kosovo	687	277	9	68	28	100	72
Kina	658	324	89	49	31	137	18
Pakistan	617	427	8	125	18	191	85
Thailand	591	820	358	25	58	360	19
Storbritannia	544	188	69	18	25	72	4
Island	528	173	49	22	14	86	2
Nederland	496	114	47	11	5	49	2
USA	452	189	80	4	21	81	3
Afghanistan	439	176	5	65	9	81	16
Eritrea	413	146	4	42	10	76	14
Etiopia	409	176	11	61	18	71	15
Sri Lanka	391	231	7	89	12	87	36
Tyrkia	376	247	12	74	12	93	56
Ukraina	371	317	125	11	50	129	2
Frankrike	363	94	31	10	7	44	2
Romania	292	257	44	43	20	131	19
Latvia	240	205	35	24	21	114	11
Spania	224	74	27	.	9	35	3
Estland	221	107	29	.	11	53	9
India	216	207	18	60	7	95	27
Kroatia	211	69	10	9	15	23	12
Marokko	139	134	12	26	17	56	23

Kilde: befolkningsstatistikk, Statistisk sentralbyrå.

Figurregister

2.1. Antall innvandringer etter innvandringsgrunn og innvandringsår. 1990-2012.....	10
2.2. Innvandring av ikke-nordiske borgere, etter innvandringsgrunn. 1990-2012. Prosent....	11
2.3. Familieinnvandring av ikke-nordiske borgere, etter type og referansepersonens innvandringskategori. 1990-2012. Absolutte tall.....	12
2.4. Familieinnvandring etter referansepersonens innvandringsgrunn, referansepersonen er innvandrer. 1990-2012. Absolutte tall.....	13
2.5. Familieinnvandring 1990-2012, etter kjønn og type innvandring. Absolutte tall.....	14
2.6. Familieinnvandringer, etter familieforeningstype og statsborgerskap. 1990-2012. Absolutte tall.....	15
2.7. Innvandring av polske statsborgere etter innvandringsgrunn. 1990-2012. Absolutte tall.	16
2.8. Familieinnvandring av polske statsborgere 1990-2012, etter type innvandring og referansepersonens innvandringskategori. Absolutte tall.....	16
2.9. Familieinnvandring av thailandske statsborgere 1990-2012, etter type innvandring og referansepersonens innvandringskategori. Absolutte tall.....	17
2.10. Innvandringer av somaliske statsborgere, etter innvandringsgrunn. 1990-2012.....	18
2.11. Innvandringer av irakiske statsborgere, etter innvandringsgrunn. 1990-2012.....	19
2.12. Familieinnvandring av irakiske statsborgere 1990-2012, etter type innvandring og referansepersonens innvandringskategori. Absolutte tall.....	19
2.13. Familieinnvandring av somaliske statsborgere 1990-2012, etter type innvandring og referansepersonens innvandringskategori. Absolutte tall.....	20
2.14. Innvandring av pakistanske statsborgere, etter innvandringsgrunn. 1990-2012. Absolutte tall.....	20
2.15. Familieinnvandring av pakistanske statsborgere 1990-2012, etter type innvandring og referansepersonens innvandringskategori. Absolutte tall.....	21
2.16. Familieetablering etter referansepersonens innvandringskategori, etter kjønn. 1990-2012. Absolutte tall.....	22
2.17. Familieetableringer, etter referansepersonens innvandringskategori og familieinnvandrers kjønn. 1990-2012. Absolutte tall.....	23
2.18. Antall familieetableringer til menn uten innvandrerbakgrunn, etter innvandrers statsborgerskap. Seks største grupper. 1990-2012.....	23
2.19. Antall familieetableringer til kvinner uten innvandrerbakgrunn, etter innvandrers statsborgerskap. Seks største grupper. 1990-2012.....	24
2.20. Familieetablering, etter familieinnvandrers innvandringsår og referansepersonen innvandringskategori. 18 -23 år. 1990-2012. Absolutte tall.....	25
2.21. Familieetablering, etter familieinnvandrers kjønn og referansepersonen innvandringskategori. Referansepersonen er 18-23 år. 1990-2012. Absolutte tall.....	25
2.22. Familieetablering til norskfødte med innvandrerforeldre. Høyre akse viser andel familieetableringer i forhold til antall ugifte. Venstre akse viser antall ugifte norskfødte med innvandrerforeldre i alderen 18-23 år. 1998-2012.....	26
2.23. Familieetablering av pakistanske statsborgere, etter familieinnvandrers innvandringsår og referansepersonens innvandringskategori. Referansepersonen er 18-23 år. 1990-2012. Absolutte tall.....	27
2.24. Familieetablering til norskfødte med to pakistanskfødte foreldre. Venstre akse viser antall ugifte norskfødte med to pakistanskfødte foreldre i alderen 18-23 år. Høyre akse viser andel familieetableringer i forhold til antall ugifte. 1998-2012.....	29
2.25. Familieetablering av tyrkiske statsborgere, etter familieinnvandrers innvandringsår og referansepersonens innvandringskategori. Referansepersonen 18-23 år. 1990-2012. Absolutte tall.....	29
3.1. Andel norskfødte med innvandrerforeldre 21-23 år som var registrert gift, etter landbakgrunn, samt alle i Norge. Per 1.1. 1998-2013. Prosent.....	34
3.2. Andel norskfødte med innvandrerforeldre 21-23 år som var registrert gift, etter kjønn og landbakgrunn. Per 1.1. 1998-2013. Prosent.....	34
4.1. Skilsmisser der begge har samme landbakgrunn, etter ekteskapets varighet og verdensregioner. 2008-2012. Prosent.....	39
4.2. Skilsmisser der begge, ingen eller en av ektefellene er innvandrer. Etter ekteskapets varighet. 2008-2012. Prosent.....	40
4.3. Skilsmisser i ekteskap mellom to norskfødte med innvandrerforeldre og mellom to innvandrere og mellom en norskfødt med innvandrerforeldre og en innvandrer. Etter ekteskapets varighet. 2008-2012. Prosent.....	43
5.1. Familiegjennomføringer til personer som har innvandret i perioden 2003-2005, og som er bosatt per 1.1.2013. Etter tid til gjennomføring og kjønn. Prosent.....	46
5.2. Familiegjennomføringer til personer som har innvandret i perioden 2003-2005, og som er bosatt per 1.1.2013, etter tid til gjennomføringen, innvandringsgrunn og kjønn. Prosent.....	48
5.3. Familiegjennomføringer til personer som har innvandret i perioden 2003-2005, og som er bosatt per 1.1.2013, etter tid til gjennomføring, utdanning og kjønn. Prosent.....	50
5.4. Familiegjennomføringer til personer som har innvandret i perioden 2003-2005, og som er bosatt per 1.1.2013. Etter tid til gjennomføring, innvandringsgrunn, utdanningsnivå og kjønn. Prosent.....	51
5.5. Familiegjennomføringer til polske innvandrere innvandret i perioden 2003-2005 og 2006-2008 og som er bosatt per 1.1.2013, etter tid til gjennomføring og kjønn. Prosent.....	52

Tabellregister

2.1.	Familieinnvandring av polske statsborgere 1990-2012, etter kjønn, type innvandring og referansepersonens innvandringskategori. Absolutte tall.....	17
2.2.	Familieinnvandring av pakistanske statsborgere 1990-2012, etter kjønn, type innvandring og referansepersonens innvandringskategori. Absolutte tall.....	21
2.3.	Familieetablering, etter familieinnvanderers statsborgerskap og kjønn, og etter referansepersonens innvandringskategori. Referansepersonen er 18-23 år. 1990-2012. Absolutte tall.....	27
2.4.	Familieetableringer til referanseperson som er uten innvandrerbakgrunn, etter etablertes og referansepersons utdanningsnivå, og etter kjønn på referanseperson. Etableringer i perioden 2003-2013. Prosent.....	30
2.5.	Familieetableringer til referanseperson som er innvandrer, etter etablertes og referansepersons utdanningsnivå, og etter kjønn på referanseperson. Etableringer i perioden 2003-2013. Prosent.....	31
2.6.	Familieetableringer til referanseperson som er norskfødt med innvandrerforeldre, etter etablertes og referansepersons utdanningsnivå, og etter kjønn på referanseperson. Etableringer i perioden 2003-2013. Prosent.....	31
3.1.	Norskfødte med innvandrerforeldre som giftet seg i perioden 2008-2012, etter ektefellens landbakgrunn. 18 år og eldre. Prosent.....	36
4.1.	Skilsmisser i ekteskap der begge har samme landbakgrunn, etter ekteskapets varighet og utvalgte land. 2008-2012. Prosent.....	40
4.2.	Skilsmisser i ekteskap mellom kvinne i den øvrige befolkningen og innvandreremann. Etter ekteskapets varighet og etter verdensdel. 2008-2012. Prosent.....	41
4.3.	Skilsmisser i ekteskap mellom mann i den øvrige befolkningen og innvandrerkvinn. Etter ekteskapets varighet og etter verdensdel. 2008-2012. Prosent.....	41
4.4.	Skilsmisser i ekteskap mellom kvinne i den øvrige befolkningen og innvandreremann. Etter ekteskapets varighet og etter enkeltland. 2008-2012. Prosent.....	42
4.5.	Skilsmisser i ekteskap mellom mann i den øvrige befolkningen og innvandrerkvinn. Etter ekteskapets varighet og enkeltland. 2008-2012. Prosent.....	42
5.1.	Familiegjenforeninger til personer som har innvandret i perioden 2003-2005, og som er bosatt per 1.1.2013, etter tid til gjenforening, innvandringsgrunn og kjønn. Antall og prosent.....	46
5.2.	Familiegjenforeninger til personer som innvandret i perioden 2003-2005, og som er bosatt per 1.1.2013. Etter tid til gjenforening, landbakgrunn og kjønn. Prosent.....	49
5.3.	Familiegjenforeninger til personer som innvandret i perioden 2003-2005, og som er bosatt per 1.1.2013. Etter tid til gjenforening, utdanningsnivå og kjønn. Prosent.....	50
5.4.	Familiegjenforeninger til polske innvandrere innvandret i perioden 2003-2005 og 2006-2008, og som er bosatt per 1.1.2013. Antall og prosent.....	52
A.1.	Familieinnvandring etter type og referansepersonens innvandringskategori. 1990-2012. Absolutte tall.....	56
A.2.	Familieinnvandring etter type og referansepersonens innvandringskategori. Kvinner. 1990-2012. Absolutte tall.....	56
A.3.	Familieinnvandring etter type og referansepersonens innvandringskategori. Menn. 1990-2012. Absolutte tall.....	57
A.4.	Familieinnvandringer til innvandrere, etter referansepersonens innvandringsgrunn og familieinnvanderers kjønn. 1990-2012. Absolutte tall.....	58
A.5.	Familieinnvandringer, etter type, referansepersonens innvandringskategori og statsborgerskap. 1990-2012. Absolutte tall.....	58
A.6.	Familieinnvandring, etter type og referansepersonens innvandringskategori. Polske statsborgere. 1990-2012. Absolutte tall.....	59
A.7.	Familieinnvandring, etter type og referansepersonens innvandringskategori. Thaiandske statsborgere. 1990-2012. Absolutte tall.....	59
A.8.	Familieinnvandring, etter type og referansepersonens innvandringskategori. Irakiske statsborgere. 1990-2012. Absolutte tall.....	60
A.9.	Familieinnvandring etter type og referansepersonens innvandringskategori. Somaliske statsborgere. 1990-2012. Absolutte tall.....	60
A.10.	Familieinnvandring etter type og referansepersonens innvandringskategori. Pakistanske statsborgere. 1990-2012. Absolutte tall.....	61
A.11.	Familieetableringer 1990-2012, etter referansepersonens innvandringskategori og kjønn. Absolutte tall.....	61
A.12.	Familieetablering, etter familieinnvanderers innvandringsår, referansepersonen innvandringskategori. Referansepersonen er 18-23 år. 1990-2012. Absolutte tall.....	62
A.12.	Familieetablering av pakistanske statsborgere, etter familieinnvanderers innvandringsår og referansepersonens innvandringskategori. Referansepersonen er 18-23 år. 1990-2012.....	62
A.13.	Familieetablering av tyrkiske statsborgere, etter familieinnvanderers innvandringsår og referansepersonens innvandringskategori. Referansepersonen er 18-23 år. 1990-2012. Absolutte tall.....	63

A.14. Norskfødte med innvandrerforeldre fra utvalgte land og personer i den øvrige befolkningen. Alderen er 21-23 år. 1998-2013. Andel som er registrert gift	63
A.16. Innvandrer menn som giftet seg i perioden 2008-2012, etter ektefellens landbakgrunn. 18 år og eldre. Absolutte tall	64
A.17. Innvandrer kvinner som giftet seg i perioden 2008-2012, etter ektefellens landbakgrunn. 18 år og eldre. Absolutte tall	65

Statistisk sentralbyrå

Postadresse:
Postboks 8131 Dep
NO-0033 Oslo

Besøksadresse:
Akersveien 26, Oslo
Oterveien 23, Kongsvinger

E-post: ssb@ssb.no
Internett: www.ssb.no
Telefon: 62 88 50 00

ISBN 978-82-537-8901-9 (trykt)
ISBN 978-82-537-8902-6 (elektronisk)
ISSN 0806-2056

ISBN 978-82-537-8901-9

9 788253 789019

Statistisk sentralbyrå
Statistics Norway